

ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา

สิבתำรวจตรี สรวุช อุทธิยัถ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชานโยบายสาธารณะ
มิถุนายน 2563
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา

ลิตำรจรตรี สรารุช อุทธิยััง

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชานโยบายสาธารณะ
มิถุนายน 2563
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

THE EFFECTIVENESS OF DRUG PREVENTION AND SUPPRESSION POLICY
IMPLEMENTATION IN PONG DISTRICT, PHAYAO PROVINCE.

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment
of the Requirements for the Master of Public Administration Degree
in Public Policy
June 2020

Copyright 2020 by University of Phayao

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
เรื่อง
ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา

ของ สิבתำรวจตรี สรวาฐ อุทธิยง

ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ
ของมหาวิทยาลัยพะเยา

..... ประธานกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรทิพย์ ชัยฉกรรจ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
(รองศาสตราจารย์ ดร. วีระ เลิศสมพร)

..... อาจารย์บัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยพะเยา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รัชศรี เกียรติบุตร)

..... คณบดีคณะรัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ พรรณนุพา นพรัถ)

เรื่อง:	ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา
ผู้ศึกษาค้นคว้า:	ลิปตำรวจตรีสรารุช อุทธิยั้ง, การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง: ร.ป.ม. (นโยบายนโยบายสาธารณะ), มหาวิทยาลัยพะเยา, 2562
อาจารย์ที่ปรึกษา:	รองศาสตราจารย์ ดร. วีระ เลิศสมพร
คำสำคัญ	ประสิทธิผล, นโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, อำเภอปง จังหวัดพะเยา

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา 2) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา 3) เสนอแนะแนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา โดยใช้การวิจัยแบบผสมวิธี คือ การวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 10 คน ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์แบบอุปนัยและการตีความ และการวิจัยเชิงปริมาณด้วยการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 382 คน วิเคราะห์ข้อมูลสถิติประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับประสิทธิผลในการปฏิบัติที่บรรลุเป้าหมายตามกำหนดจากหน่วยงานยุทธศาสตร์หลักด้านยาเสพติด มีประสิทธิผลอยู่ในระดับมากที่สุดรวม 3 ด้าน ประกอบด้วย (1) ด้านการลดความรุนแรงของปัญหาเสพติด โดยมีผลการป้องกันและปราบปรามจับกุมผู้กระทำความผิด สามารถยับยั้งการผลิต การนำเข้า การส่งออกและการค้าภายในพื้นที่อำเภอปง จังหวัดพะเยาได้ (2) ด้านการสร้าง ความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน โดยมีผลการดำเนินงานตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ส่งผลให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นและศรัทธาต่อส่วนราชการ (3) ด้านการสร้าง ความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาระยะยาวที่สามารถดำเนินการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดให้กับประชาชนทั่วไปได้ 2) ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา รวม 11 ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา อยู่ในระดับมากที่สุด พิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน ประกอบด้วย (1) ด้านนโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้ (2) ด้านนโยบายสามารถวัดผลได้ และอยู่ในระดับมากที่สุด 9 ด้าน ประกอบด้วย (1) ด้านความชัดเจนของนโยบาย (2) ด้านความเข้าใจในนโยบาย (3) ด้านการสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน (4) ด้านการแก้ปัญหาผู้เสพ/ผู้ติด (5) ด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน (6) ด้านการปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย (7) ด้านการร่วมมือระหว่างประเทศ (8) ด้านการสกัดกั้น (9) ด้านการบริหารจัดการ

ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา เพื่อให้เกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ประกอบด้วย 1) การรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างจิตสำนึกให้แก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง 2) การจัดสรรงบประมาณด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างเพียงพอ 3) การลดจำนวนผู้เสพยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง 4) การแสวงหาความร่วมมือกับต่างประเทศ 5) การจับกุมและลงโทษตามกฎหมาย 6) การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติด 7) การปฏิบัติตามนโยบายอย่างต่อเนื่อง

Title: THE EFFECTIVENESS OF DRUG PREVENTION AND SUPPRESSION POLICY IMPLEMENTATION IN PONG DISTRICT, PHAYAO PROVINCE.

Author: POLICE LANCE CORPORAL Sarawut Auttiyang, Independent Study: M.P.A. (Public Policy), University of Phayao, 2019

Advisor: Associate Professor Dr. Veera Lertsomporn

Keyword Effectiveness, Drug Prevention and Suppression Policy, Pong District Phayao Province

ABSTRACT

The objectives of the study were to 1) study investigate The effectiveness of drug prevention and suppression policy implementation in Pong District, Phayao Province. 2) study examine the factors of effectiveness of drug prevention and suppression policy implementation in Pong District, Phayao Province. 3) to suggest the means to improve the effectiveness of drug prevention and suppression policy implementation in Pong District, Phayao Province. The mixed-method research design was conducted. The in-depth interview was conducted as the qualitative part. There were 10 participants. The data were analyzed by using analytic induction style. The survey was conducted as the quantitative part. There were 382 samples . The means, frequencies, percentages, and standard deviation were calculated.

The results were shown as followed; 1) The effects from achieving the aim of main key strategy of illegal drugs division were overall highest in three categories which are (1) reducing drugs problems – the result of seizing and punishing people being against the law decisively can prevent production, import and export of drugs of Pong district, Phayao (2) building drug immunity in the community – the result of systematic operation can make people feel secured and believe in the government. (3) enhancing the sustainability of problem solving – the result enhances drugs immunity to citizens as the plan. 2) The factors of effects of adopting the policy in Pong District, Phayao Province were illegal drugs policy of government, and there were 11 factors. All of them were influent to the effects. The overall results were high. The highest issues were (1) the policies were practical (2) the policies were measurable the 9 highest factors of strengthening social against illegal drugs were (1) clear policies (2) understanding policies (3) social empowerment/ Community Power (4) solving drugs addicts problems (5) enhancing drugs immunity (6) using law against illegal drugs (7) international co-operating (8) blocking drugs (9) administrating

Suggestion were discovered from both qualitative and quantitative data, which were 1) doing campaign to encourage people to be aware of illegal drugs 2) managing funds to fight against the illegal drugs issues 3) decreasing drugs addicts continually 4) making connection with international 5) seizing and punishing people being against the law decisively 6) creating drugs immunity 7) following policies continuously.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้สำเร็จลงได้ ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา
รองศาสตราจารย์ ดร.วีระ เลิศสมพร ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ตลอดจน
แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความละเอียดถี่ถ้วนและเอาใจใส่ด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง
เป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบาย
สาธารณะทุกท่าน ที่กรุณาให้ความรู้ ให้คำปรึกษา ตรวจสอบแก้ไขและวิจารณ์ผลงานทำให้งานวิจัยมี
ความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น รวมไปถึงผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบ ให้
คำแนะนำแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้มีคุณภาพ นอกจากนี้ ยังได้รับความอนุเคราะห์จาก
ผู้บริหารสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดระดับอำเภอปง จังหวัดพะเยา ประชาชนใน
เขตอำเภอปง จังหวัดพะเยา ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย
ทำให้การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองครั้งนี้สำเร็จได้ด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์จากการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญู
กตเวทิตาแด่ บุปผารีย์ บุรพาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบัน ที่ทำให้ข้าพเจ้า
เป็นผู้มีการศึกษา และประสบความสำเร็จมาจนตรงบัดนี้

สรารุช อุทธิยั้ง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผล.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ.....	12
แนวคิดความเป็นมาเกี่ยวกับยาเสพติด	21
นโยบายด้านยาเสพติด	26
ข้อมูลพื้นฐานของอำเภอปาง จังหวัดพะเยา	37
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	39
กรอบแนวคิด	44
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	46

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	46
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	47
การสร้างเครื่องมือในการวิจัย	50
การเก็บรวบรวมข้อมูล	52
การวิเคราะห์ข้อมูล	52
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	56
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ	56
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ.....	71
บทที่ 5 บทสรุป.....	84
สรุปผลการวิจัย	85
อภิปรายผลการวิจัย	87
ข้อเสนอแนะ.....	95
บรรณานุกรม	98
ภาคผนวก	101
ภาคผนวก ก คำดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม.....	102
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย	110
ประวัติผู้วิจัย	125

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ.....	46
ตาราง 2 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ ศาสนา วุฒิ การศึกษา และอาชีพ.....	56
ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติ ของนโยบายด้าน ยาเสพติด ของภาครัฐ ด้านความชัดเจนของนโยบาย.....	58
ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติ ของนโยบายด้าน ยาเสพติด ของภาครัฐ ด้านความเข้าใจในนโยบาย.....	59
ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติ ของนโยบายด้าน ยาเสพติด ของภาครัฐ ด้านนโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้.....	60
ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติ ของนโยบายด้าน ยาเสพติด ของภาครัฐ ด้านนโยบายสามารถวัดผลได้.....	60
ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติ ของปัจจัยที่มีผลต่อ การนำ นโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา ด้านการ สร้างพลังสังคม/พลังชุมชน.....	61
ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติ ของปัจจัยที่มีผลต่อ การนำ นโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา ด้านการ แก้ปัญหาผู้เสพ/ผู้ติด.....	62
ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติ ของปัจจัยที่มีผลต่อ การนำ นโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา ด้านการ สร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน.....	63
ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติ ของปัจจัยที่มีผลต่อ การนำ นโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา ด้านการ ปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย.....	64

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติ ของปัจจัยที่มีผลต่อ การนำ
นโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา ด้านการ
ร่วมมือระหว่างประเทศ65

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติของปัจจัยที่มีผล
ต่อการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง
จังหวัดพะเยา ด้านการสกัดกั้น66

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติ ของปัจจัยที่มีผลต่อ การนำ
นโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา ด้านการ
บริหารจัดการ67

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติ ของประสิทธิผลการนำ
นโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา ด้านการลด
ความรุนแรงของปัญหาเสพติด68

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติ ของประสิทธิผลการนำ
นโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา ด้านการ
สร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน69

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติ ของประสิทธิผลการนำ
นโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา ด้านการ
สร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาระยะยาว..... 70

ตาราง 17 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ จำแนกตามตำแหน่ง/สถานะ เพศ อายุ
ศาสนา วุฒิการศึกษา ระยะเวลาอาศัยอยู่ในพื้นที่ และการอบรมความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด... 72

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย	45
------------------------------------	----

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมา ได้แก่ ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาสังคม ปัญหาเศรษฐกิจ โดยทุกรัฐบาลได้เห็นถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าว อีกทั้งประชาชนได้เรียกร้องให้รัฐบาลหาทางแก้ไขให้เห็นผลชัดเจน ซึ่งประเทศใดมีประชากรที่ติดยาเสพติดมากประเทศนั้นจะไม่ก้าวหน้า เพราะขาดทรัพยากรบุคคลในการพัฒนาประเทศ ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่อยู่คู่สังคมไทยมาโดยตลอดทั้งจากอดีตถึงปัจจุบัน แม้ว่ารัฐบาลทุกยุคทุกสมัยได้พยายามแก้ไขปัญหามาโดยตลอด แต่สถานการณ์ยาเสพติดมิได้เบาบางลง กลับทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ซึ่งปัญหายาเสพติดที่เกิดขึ้นในปีงบประมาณ 2561 พบการจับกุมยาเสพติดเพิ่มสูงขึ้นจากปีงบประมาณ 2560 โดยเฉพาะยาบ้า ไอซ์ และเฮโรอีน จากสถิติการจับกุมของกลางยาเสพติดในปีงบประมาณ 2561 สามารถยึดยาบ้าได้ 302 ล้านเม็ด ไอซ์ 18,526 กิโลกรัม เฮโรอีน 903 กิโลกรัม และกัญชา 16,399 กิโลกรัม (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2562, หน้า 4) จากข้อมูลสำนักยุทธศาสตร์ สำนักกิจการในพระตำริสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าพัชรกิติยาภา นเรนทิราเทพยวดี ส่วนข้อมูลเฝ้าระวังปัญหาเสพติด ได้วิเคราะห์สถานการณ์ปัญหาเสพติด และแนวโน้มปัญหาพบว่า สถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติด กลุ่มผู้เกี่ยวข้องรายใหม่คงมีสัดส่วนที่สูงทั้งในกลุ่มผู้ค้าและกลุ่มผู้เสพ โดยเยาวชนอายุ 15-24 ปียังคงเป็นกลุ่มหลักที่เข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งพบทั้งที่อยู่ในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา สำหรับกลุ่มนักเรียนพบว่าระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นกลุ่มที่มีโอกาสเข้ามาเกี่ยวข้องกับยาเสพติดมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ สำหรับการแพร่ระบาดของยาเสพติดนั้น ยาบ้ายังคงมีสัดส่วนทางการตลาดที่สูงกว่าตัวยาอื่นอย่างชัดเจน ในขณะที่ไอซ์ กลุ่มนักค้ายังคงใช้กลยุทธ์ทางการตลาดเดิม ๆ เพื่อจะสร้างความต้องการในตลาดให้เพิ่มขึ้น กลุ่มเสี่ยงที่สำคัญที่ต้องเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด ได้แก่ กลุ่มที่ชอบมั่วสุมในร้านเกมส์/อินเทอร์เน็ต กลุ่มที่มีการใช้ยาเสพติดเป็นครั้งคราว และกลุ่มรถซิ่ง รวมถึงพื้นที่เสี่ยงที่สำคัญ ได้แก่ สถานบันเทิง สถานบริการ หอพัก ร้านเกมส์ ส่วนสถานการณ์การค้ายาเสพติด พบว่า กลุ่มนักค้ารายใหญ่ยังคงมีบทบาทในการบงการการค้าอย่างต่อเนื่อง โดยมีกลุ่มผู้ล่าเสี่ยงสำคัญ ได้แก่ มัง มูเซอ ลีซอ และอาซ่า โดยเฉพาะกลุ่มมังที่มีเครือข่ายใหญ่ครอบคลุมในพื้นที่ภาคเหนือรวมถึงกลุ่มนักโทษรายสำคัญในเรือนจำ

308106467

UP-Thesiss 615110676 independent study / recv: 20062563 08:52:43 / seq: 27

และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งถือเป็นตัวจักรสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ปัญหา ยาเสพติด

สำหรับการเปิดเสรีด้านการเงินในอนาคต อาจส่งผลให้การดำเนินงานธุรกรรมการเงินของผู้ค้ายาเสพติดมีความซับซ้อนมากขึ้น ในส่วนของการลักลอบนำเข้ายาเสพติดยังคงเป็นพื้นที่ชายแดนภาคเหนือ โดยเฉพาะจังหวัดเชียงราย และจังหวัดเชียงใหม่ เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่อยู่ใกล้กับแหล่งเก็บพักยาของกลุ่มผู้ผลิตและเป็นเขตอิทธิพลของชนกลุ่มน้อยในประเทศเพื่อนบ้าน แม้ว่าจะเริ่มมีสัดส่วนที่ลดลง โดยกลุ่มนักค้าบางกลุ่มได้มีการเปลี่ยนเส้นทางนำเข้าในพื้นที่ภาคเหนือเพิ่มมากขึ้น สำหรับการลักลอบนำเข้ายาเสพติดจากต่างประเทศของเครือข่ายนักค้าชาวต่างชาติ โดยเฉพาะกลุ่มนักค้าชาวแอฟริกันซึ่งมีบทบาทสำคัญในการบงการค้ำระหว่างประเทศ ส่วนใหญ่ จะลำเลียงผ่านสนามบินสุวรรณภูมิเป็นหลัก แต่จากการเข้มงวดของเจ้าหน้าที่ ทำให้มีการเปลี่ยนเส้นทางลำเลียงโดยการนำผ่านประเทศเพื่อนบ้านก่อนนำเข้าประเทศไทยทางบก หรือการใช้สนามบินนานาชาติในภูมิภาคมากขึ้น รัฐบาลจึงมีเจตนารมณ์และความตั้งใจอันแน่วแน่ที่จะลดระดับปัญหา ยาเสพติดและปัญหาที่เกี่ยวข้องให้ได้อย่างมากที่สุด เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิต ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและสังคมโดยรวม ซึ่งได้มีการแถลงนโยบายของรัฐบาลต่อรัฐสภา กำหนดให้ปัญหา ยาเสพติดเป็นปัญหาเฉพาะหน้าที่ต้องได้รับการป้องกันและแก้ไขโดยการบังคับใช้กฎหมายที่เข้มงวดและจัดการกับปัญหาอื่น ๆ ที่เชื่อมโยงต่อเนื่อง (ประมุข มีสุข, 2558, หน้า 1-2)

ประกอบกับสถานการณ์ของยาเสพติดประเภทต่าง ๆ ในภาพรวมทั่วโลกนั้นมีแนวโน้มของการแพร่ระบาดที่สูงขึ้นและจะส่งผลกระทบต่อไป เช่นเดียวกับปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในเกือบทุกประเทศของทวีปเอเชียและรวมถึงประเทศไทย ที่กำลังเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ รอบด้านอย่างต่อเนื่อง ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือปัญหาของยาเสพติดยังส่งผลกระทบต่อปัญหาด้านอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาเกี่ยวกับอาชญากรรม ปัญหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจ และปัญหาเกี่ยวกับความมั่นคงของชาติ ทุกปัญหาเหล่านั้นล้วนมีผลกระทบต่อคุณภาพของชีวิตและความเป็นอยู่ในการดำรงชีพตามปกติสุขของประชาชนทั่วไป ทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดมีเกิดขึ้นในทุกจังหวัดของประเทศไทย โดยแต่ละจังหวัดจะมีสถานการณ์ความรุนแรงของยาเสพติด ที่แตกต่างกันไปตามปัจจัยและสิ่งที่เกี่ยวข้องอันอเนก เมื่อมีกลุ่มผู้เสพยาเสพติดเกิดขึ้นแล้ว นั้นหมายความว่าต้องมียุทธศาสตร์หรือกลุ่มผู้จำหน่ายยาเสพติดให้โทษเกิดขึ้นด้วย เพราะยาเสพติดไม่ใช่วัตถุหรือสิ่งของที่จะส่งมอบให้กันเปล่า ๆ ได้ ผู้ผลิตจะต้องลงทุนซื้อสารเคมีที่เป็นสารตั้งต้นหลักและ

สารเคมีที่เป็นส่วนประกอบมาใช้ในการผลิต ส่วนผู้ค้าหรือผู้จำหน่าย ก็ต้องลงทุนซื้อยาเสพติด เหล่านั้นเพื่อมาจำหน่ายให้กับกลุ่มผู้เสพยาเสพติดอีกต่อหนึ่ง จะเห็นได้ว่ากว่าที่ยาเสพติดจะมาถึงยังกลุ่มผู้เสพได้นั้นได้ผ่านขั้นตอนการซื้อขายมาหลายต่อหลายชั้น ซึ่งรูปแบบและวิธีการค้ายาเสพติดในแต่ละพื้นที่ก็จะแตกต่างกันไป แต่ถ้าแยกเป็นจำพวกหรือกลุ่มแล้วจะมีผู้เกี่ยวข้องที่สำคัญ 2 จำพวก คือ ผู้ซื้อหรือผู้ที่มีความต้องการใช้ยาและผู้ขายหรือผู้ที่ต้องการจำหน่าย สำหรับยาเสพติดที่แพร่ระบาดในประเทศไทยมีหลายชนิด เช่น เฮโรอีน ไอซ์ กัญชา พิษกระท่อม สารระเหย เป็นต้น แต่ที่พบว่ากำลังแพร่ระบาดอย่างรุนแรงมากที่สุดอยู่ในขณะนี้ก็คือ สารกระตุ้นประเภทเมทแอมเฟตามีน หรือยาบ้า เนื่องจากมีส่วนที่ได้เปรียบมากกว่ายาเสพติดชนิดอื่น ๆ นั่นคือสามารถทำการผลิตหรือทำการสังเคราะห์ ขึ้นได้ง่ายกว่าให้ผลตอบแทนเป็นกำไรที่สูงกว่า เป็นที่ต้องสงสัยหรือเสี่ยงต่อการถูกจับกุมน้อยกว่าเพราะมีขนาดของเม็ดยาที่เล็ก ซึ่งกำลังแพร่ระบาดอย่างกว้างขวาง โดยไม่มีแนวโน้มว่าจะลดลง เนื่องจากปัญหาพื้นฐานด้านเศรษฐกิจและสังคมยังคงเป็นเงื่อนไขผลักดันให้เด็กเยาวชนตกเป็นกลุ่มเสี่ยงและเข้าสู่วงจรปัญหายาเสพติด โดยเฉพาะความอ่อนแอของสถาบันสังคมและครอบครัว ปัญหาความยากจน ปัญหาการไม่เป็นระเบียบและการปล่อยปละละเลยต่อการปฏิบัติตามกฎหมายของสถาบันทั้ง สถานบริการ หอพักและแหล่งมั่วสุมต่าง ๆ ซึ่งจำเป็นต้องควบคุมและจัดระเบียบเพื่อมิให้พื้นที่เสี่ยงดังกล่าวเป็นแหล่งแพร่ระบาดยาเสพติด ควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมปรับเปลี่ยนและแก้ไขพฤติกรรมเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมเสี่ยง รวมทั้งกิจกรรมเสริมสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดป้องกันมิให้เด็กเยาวชนทั่วไป ซึ่งเป็นกลุ่มใหญ่มิให้ตกเป็นกลุ่มเสี่ยงและเข้าสู่วงจรของปัญหา (พัฒนธรร ตันติเวชยานนท์, 2558, หน้า 5-6)

จังหวัดพะเยาเป็นจังหวัดที่มีเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งเป็นแนวเขตที่มีความเสี่ยงต่อการขนย้ายลำเลียงยาเสพติดข้ามประเทศเป็นจำนวนมาก ในส่วนของการปฏิบัติด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้ร่วมกันกำหนดเป้าหมายการทำงานให้ชัดเจนและให้สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล โดยจะร่วมกันสังเคราะห์นโยบายจากส่วนกลาง หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เป็นตัวกำหนดแนวทางการปฏิบัติงาน ให้บรรลุเป้าหมายต่อไป (สำนักประชาสัมพันธ์เขต 3 เชียงใหม่, 2562, สื่อออนไลน์)

เนื่องจากอำเภอปงเป็นพื้นที่ติดกับจังหวัดน่านซึ่งเป็นพื้นที่ชายแดน มีชนเผ่าม้งและอีวเมี่ยนอาศัยอยู่ จึงมีการลักลอบนำยาเสพติดเข้ามาจากประเทศเพื่อนบ้านผ่านเส้นทางการธรรมชาติและนำมาพักไว้บริเวณอำเภอปงเป็นจำนวนมาก เป็นจุดเสี่ยงที่สำคัญต่อการค้ายาเสพติด ที่ทำการปกครองอำเภอปง จังหวัดพะเยา ในฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐหน่วยงาน

หนึ่งในพื้นที่ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จึงได้นำยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินสู่การปฏิบัติให้เป็นรูปธรรม กำหนดให้มีการจัดทำแผนงบประมาณ การปฏิบัติการ และประเมินผลรองรับกำหนดให้ทุกส่วนราชการจัดทำแผนและงบประมาณประจำปี 2562 ให้สอดคล้องกับเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์และแนวทางการดำเนินยุทธศาสตร์ตามโรดแมป (Roadmap) แต่ในช่วงระยะเวลา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิผลการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยแบ่งขอบเขตการวิจัยออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เป็นการศึกษาตามขอบเขตของแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ซึ่งประกอบด้วย

- 1.1 นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล
- 1.2 ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ
- 1.3 ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ

2. ขอบเขตด้านประชากร กลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ ประชาชนในพื้นที่อำเภอปง จังหวัดพะเยา ทั้ง 7 ตำบล 88 หมู่บ้าน จำนวน 52,584 คน (ข้อมูลจากสำนักทะเบียนอำเภอปง, สิงหาคม 2562) และมีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยการใช้อย่างกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, pp. 608-610) ได้ขนาด

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 382 คน จากนั้นดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) จำแนกตามจำนวนประชากรในแต่ละตำบล ในเขตพื้นที่อำเภอปง จังหวัดพะเยา

2.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยคือ คณะกรรมการบริหารสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดระดับอำเภอ อำเภอปง จังหวัดพะเยา จำนวน 10 คน

3. ขอบเขตด้านเวลา

การศึกษาดำเนินการระหว่าง กันยายน 2562 ถึง เมษายน 2563

4. ขอบเขตด้านสถานที่

พื้นที่ในเขตอำเภอปง จังหวัดพะเยา ประกอบด้วย 7 ตำบล ดังนี้

- 4.1 ตำบลปง
- 4.2 ตำบลนาปรัง
- 4.3 ตำบลคววร
- 4.4 ตำบลขุนคววร
- 4.5 ตำบลออย
- 4.6 ตำบลผาช้างน้อย
- 4.7 ตำบลงิม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ประสิทธิภาพ หมายถึง ผลสำเร็จของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา ที่สำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้
2. การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง การที่หน่วยงาน ส่วนราชการ รวมถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้ร่วมกันดำเนินการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในอำเภอปง จังหวัดพะเยา ตามนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล
3. การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด หมายถึง การดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ เพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาเสพติด รวมถึงการสืบสวนหาข่าวและปราบปรามจับกุม ผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ในอำเภอปง จังหวัดพะเยา
4. ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ในอำเภอปง จังหวัดพะเยา หมายถึง การศึกษาถึงผลการดำเนินงานตามนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในอำเภอปง จังหวัดพะเยา ที่สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในปีงบประมาณ 2562 (ตุลาคม 2561 ถึง กันยายน 2562)

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ผลของการวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา มีประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ดังนี้

1. หน่วยงานต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง สามารถนำผลของการวิจัยไปประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพในการหาแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของประชาชนในเขต อำเภอปง จังหวัดพะเยา อย่างยั่งยืน

2. ประชาชนอำเภอปง จังหวัดพะเยา มีความพึงพอใจมากขึ้นต่อประสิทธิภาพของการแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่อำเภอปง จังหวัดพะเยา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา โดยคัดคว้าตำรา เอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางการวิจัย และได้แบ่งสาระสำคัญไว้โดยมีเนื้อหา ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผล
2. แนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ
3. แนวคิดความเป็นมาเกี่ยวกับยาเสพติด
4. นโยบายด้านยาเสพติด
5. ข้อมูลพื้นฐานของอำเภอปง จังหวัดพะเยา
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
7. กรอบแนวคิด

แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผล

1. ความหมายของประสิทธิผล

อนันท์ งามสะอาด (2551, หน้า 1) กล่าวว่าประสิทธิผล (Effectiveness) หมายถึง ผลสำเร็จของงานที่เป็นไปตามความมุ่งหวัง (Purpose) ที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ (Objective) หรือเป้าหมาย (Goal) และเป้าหมายเฉพาะ (Target) ได้แก่

- 1) เป้าหมายเชิงปริมาณ จะกำหนดชนิดประเภทและจำนวนของผลผลิตสุดท้ายที่ต้องการที่ได้รับเมื่อการดำเนินงานเสร็จสิ้นลง
- 2) เป้าหมายเชิงคุณภาพ จะแสดงถึงคุณค่าของผลผลิตที่ได้รับจากการดำเนินงานนั้น
- 3) มุ่งเน้นที่จุดสิ้นสุดของกิจกรรมหรือการดำเนินงานว่าได้ผลตามที่ตั้งไว้หรือไม่ และที่สำคัญต้องมี ตัวชี้วัด (Indicator) ที่ชัดเจน

อรอนงค์ สิงหนูปภา (2559, หน้า 7) ประสิทธิผล หมายถึง ผลสำเร็จที่เกิดขึ้นแล้วสำเร็จได้ตามที่คิดหรือวางไว้ เรียกว่า การทำงานนั้นมีประสิทธิภาพ แนวความคิดสมัยใหม่ในการจัดกิจการงาน จะเริ่มต้นที่การตั้งจุดสำเร็จของงาน คือในการวางแผนงานนั้น ณ จุดเริ่มต้น

ของงานจะมีการตั้งเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์กันว่าผลสำเร็จที่เราต้องการนั้นคืออะไร เช่น การวางแผนงานของธนาคารพาณิชย์อาจกำหนดให้รับผิดชอบแผนงานแต่ละแผนกตั้งเป้าหมายในการปฏิบัติงานของตนในช่วงระยะเวลาหนึ่งมาก่อนเป็นต้น ว่าตั้งเป้าเงินฝากในงวดการบัญชีหนึ่ง (6 เดือน) ว่าจะต้องหาเงินฝากได้จำนวนเท่าไร

กิ๊บสัน และคณะ (Gibson and Others 1988, p. 812 อ้างอิงใน รัฐพล ศรีกัตัญญ, 2551 หน้า 32) ได้ให้ความหมายของประสิทธิผลไว้ว่า ประสิทธิผล (Effectiveness) เป็นเรื่องของ การกระทำใด ๆ หรือพยายามใด ๆ ที่มีความมุ่งหมายจะได้รับผลอะไรสักอย่างให้เกิดขึ้น การกระทำหรือความพยายามจะมีประสิทธิผลสูงต่ำเพียงใดขึ้นอยู่กับว่าผลที่ได้รับนั้นตรง ครบถ้วนทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ และใช้พลังงานน้อยเพียงใด

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ประสิทธิผล (effectiveness) หมายถึง การบรรลุตาม วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่พึงปรารถนาหรือเป็นไปตามที่คาดหวังไว้ พุดง่าย ๆ ชัด ๆ ก็คือ ประสิทธิภาพพิจารณาจากการนำผลของงาน โครงการ หรือกิจกรรม ที่ได้รับเปรียบเทียบกับ วัตถุประสงค์ หรือเป้าหมาย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวัดประสิทธิผล

อุษณี มงคลพิทักษ์สุข (2551) ได้อธิบายถึง เครื่องมือวัดประสิทธิผล (Multivariate Effectiveness Measures) ด้วยการสร้างตัวแบบ (Model) หรือแนวทางจากฐานคติ หรือสมมติฐาน (Hypothesis) ที่กำหนดขึ้น แล้วนำไปทดสอบเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรกับประสิทธิผลขององค์การ แนวทางที่นิยมนำมาใช้วัดประสิทธิผลขององค์การ มีจำนวนทั้งสิ้น 4 แนวทาง (Approaches) ได้แก่

1) แนวทางการบรรลุเป้าหมาย (The Goal Attainment Approach) จัดเป็นแนวทางแรกในการศึกษาประสิทธิผลขององค์การ อันมีนิยามว่าประสิทธิผลขึ้นอยู่กับความสามารถขององค์การในการบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ ฐานคติเกี่ยวกับแนวทางนี้จึงเป็นการพิจารณาองค์การในฐานะหน่วยงานถูกจัดตั้งขึ้น อันมีเหตุผลและเป้าหมายที่แน่นอน ดังนั้นระดับการบรรลุเป้าหมายระดับปฏิบัติการ (Operative Goal) ที่กำหนดไว้ เป้าหมายเชิงปฏิบัติการนี้ ถูกเชื่อมโยงจากเป้าหมายของหน่วยงานที่ได้รับการประกาศอย่างเป็นทางการ (Official Goal) หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การประเมินประสิทธิผลการบรรลุเป้าหมายเป็นการวัดผลสำเร็จขั้นสุดท้ายของการปฏิบัติงาน (Ends) ซึ่งเหมาะสมกับองค์การที่มีการกำหนดเป้าหมายอย่างชัดเจน เพียงพอจะสร้างความเข้าใจ และเห็นพ้องร่วมกันของฝ่ายต่าง ๆ

การนำแนวทางการบรรลุเป้าหมายไปใช้ในการบริหาร แม้การประเมินประสิทธิผลขององค์การด้วยเกณฑ์ด้านเป้าหมาย จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างประสิทธิภาพทางการ

บริหารแก่องค์การส่วนรวม แต่การมุ่งเป้าหมายสุดท้ายเพียงประการเดียวอาจเกิดปัญหาการใช้ทรัพยากรไม่คุ้มค่าการขาดความเอาใจใส่ต่อกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์การ ซึ่งกรณีนี้มักมีผลต่อขวัญกำลังใจ และความไม่พึงพอใจของพนักงาน ฉะนั้นหากบริหารองค์การจะนำแนวทางนี้ไปใช้ให้เกิดประสิทธิผล ต้องตระหนักถึงสมมติฐานสำคัญ 5 ประการ คือ 1) องค์การจะต้องมีเป้าหมายหรือผลลัพธ์สูงสุด (Ultimate Goal) ที่ต้องการบรรลุ 2) เป้าหมายต้องถูกระบุให้ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับร่วมกัน 3) เป้าหมายต้องมีจำนวนพอเหมาะต่อการบริหารจัดการ 4) เป้าหมายดังกล่าวต้องได้รับการยอมรับหรือเห็นชอบร่วมกันทุกฝ่าย และ 5) เป้าหมายต้องสามารถวัด (measurable) เพื่อติดตามความก้าวหน้าได้

2) แนวทางประสิทธิผลเชิงระบบ (The System Approach) เป็นแนวทางที่พยายามแก้ไขข้อบกพร่องบางประการของแนวทางประสิทธิผลเชิงเป้าหมาย ด้วยการเพิ่มความสนใจกับเกณฑ์ด้านวิธีการ (Means) ที่จะทำให้องค์การอยู่รอดในระยะยาว (Long-term) ไปพร้อมกันหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งแนวทางเชิงระบบจะไม่ทุ่มเทจุดสนใจไปที่ผลสำเร็จขั้นสุดท้ายประการเดียว หากให้ความสนใจในกระบวนการหรือขั้นตอนต่าง ๆ อันมีผลต่อความสำเร็จตามเป้าหมายนั้นด้วย แนวทางการประเมินประสิทธิผลขององค์การเชิงเป้าหมายและเชิงระบบจึงไม่แตกต่างกันมากนัก แท้จริงเป็นการมองเป้าหมายขององค์การในฐานะที่มีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมมากขึ้นนั่นเอง เกี่ยวกับประเด็นนี้ ยืนยันว่าในแนวทางเชิงเป้าหมายและเชิงระบบต่างมีฐานคิดมุ่งเป้าหมาย (End Goals) เพื่อประเมินประสิทธิผลขององค์การ ส่วนแนวทางหลังใช้กระบวนการหรือวิธีการ (Mean Goals) เป็นมาตรฐานวัด

พื้นฐานความคิดที่สำคัญของแนวทางนี้จึงมาจากทฤษฎีระบบ (System Theory) ที่เปรียบองค์การได้กับระบบหนึ่งในสังคม ซึ่งประกอบด้วยหน่วยย่อยต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กัน หากส่วนใดส่วนหนึ่งปฏิบัติหน้าที่บกพร่องหรือด้อยไป ย่อมกระทบต่อองค์การทั้งหมด จากสมมติฐานดังกล่าวทำให้นักวิชาการในยุคแรกพิจารณาองค์การในฐานะระบบปิด (Closed System) ที่เป็นหน่วยงานอิสระและไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมอื่นภายนอก การจัดโครงสร้างขององค์การเป็นไปเพื่อประสิทธิภาพการบริหารงาน ขณะเดียวกันก็มุ่งเน้นความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างบุคคลที่อยู่ภายใน ความสำเร็จขององค์การเป็นความสัมพันธ์ของกระบวนการภายใน (Internal Process Approach) ต่อมาในช่วงทศวรรษ 1970 นักวิชาการเริ่มตระหนักว่าการดำรงอยู่ขององค์การไม่เพียงทำให้กระบวนการภายในมีประสิทธิภาพและสร้างมนุษยสัมพันธ์เท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมและมีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมภายนอกองค์การ จึงเป็นระบบเปิด (open system) ที่ต้องนำเข้าทรัพยากรให้ออกมาเป็น

ผลผลิต แนวทางการศึกษาประสิทธิผลในช่วงนี้จึงมุ่งแนวทางเชิงระบบทรัพยากร (System Resource Approach)

3) แนวทางกลยุทธ์กลุ่มตัวแทนหรือแนวทางกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (The Strategic Constituencies or the Stakeholder Approach) แนวทางกลยุทธ์กลุ่มตัวแทนจัดเป็นการศึกษาประสิทธิผลขององค์การแนวใหม่ ซึ่งได้รับความนิยมาตั้งแต่ช่วงปี ค.ศ. 1970 ตามฐานคติจากแนวคิด “กิจกรรมทางการเมือง (Political Arena)” กล่าวคือ ประสิทธิผลขององค์การวัดได้จากความสามารถในการสร้างความพึงพอใจต่อเป้าหมายของกลุ่มตัวแทนต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกองค์การ โดยทั่วไปแล้วกลุ่มตัวแทนหรือกลุ่มที่มีส่วนได้เสียจะมีส่วนร่วมในองค์การ หากตระหนักแล้วว่าสิ่งจูงใจที่ตนได้รับมีคุณค่ามากพอต่อการลงทุนหรือการปฏิบัติงาน แนวทางนี้จึงพิจารณาองค์การในฐานะระบบภายใต้สภาพแวดล้อมที่ประกอบด้วยกรรวมตัวของกลุ่มอิทธิพล (Dominant Coalition) อันมีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การ ความอยู่รอดขององค์การจึงขึ้นอยู่กับการควบคุมหรือสนับสนุนจากกลุ่มต่าง ๆ เหล่านี้โดยตรง

จากสมมติฐานดังกล่าว แนวทางกลยุทธ์กลุ่มตัวแทนจึงเป็นการผสมผสานแนวทางวัดประสิทธิผลสองแนวทางแรกที่น่าเสนอก่อนหน้านี้ โดยแก้ไขจุดด้อยของแนวทางการบรรลุเป้าหมาย กล่าวคือการมุ่งผลลัพธ์ขององค์การจากเป้าหมายของผู้บริหารประการเดียวไม่เพียงพอต่อการประเมิน เนื่องจากองค์การจัดเป็นระบบหนึ่งที่ประกอบด้วยกลุ่มบุคคลต่าง ๆ เช่น เจ้าของผู้บริหาร ลูกจ้าง พนักงาน ลูกค้าผู้ใช้บริการ หรือ รัฐบาล ฯลฯ เข้ามาปฏิสัมพันธ์ด้วยเหตุผลที่ต่างกัน จึงเป็นหน้าที่ขององค์การในการสนองตอบต่อความคาดหวังและความต้องการของกลุ่มตัวแทนเหล่านี้ พร้อมกับเพิ่มมุมมองแนวทางเชิงระบบทรัพยากรให้มีความซับซ้อนมากขึ้นไปกว่าสนใจเพียงการต่อรองและการจัดหาทรัพยากรด้วยการเชื่อมโยงกลุ่มตัวแทนทั้งภายในและภายนอกเข้าด้วยกัน ในฐานะแหล่งทรัพยากรที่มีคุณค่าและความสำคัญต่อองค์การ ฐานคติเช่นนี้ ทำให้แนวทางกลยุทธ์กลุ่มตัวแทนมีขอบเขตในการประเมินประสิทธิผลกว้างขวางมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะทำให้การกำหนดเป้าหมายขององค์การมีความหลากหลาย เป็นที่ยอมรับกลุ่มต่าง ๆ

การประเมินประสิทธิผลด้วยแนวทางกลยุทธ์กลุ่มตัวแทน จึงเป็นเรื่องการประเมินองค์การในมุมกว้าง และเชื่อว่าประสิทธิผลเป็นเรื่องสลับซับซ้อน ซึ่งต้องให้ความสนใจทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการผลิต ไปพร้อมกับปัจจัยด้านความพึงพอใจของผู้ได้รับผลประโยชน์จากองค์การ

4) แนวทางแข่งขันด้านค่านิยม (The Competing – Value Approach) ในการสร้างแนวทางการแข่งขันของค่านิยม หรือที่เรียกกันในภาษาอังกฤษว่า Competing Values Approach หรือบางครั้งก็เรียกว่า Competing Values Framework (CVF) เริ่มต้นด้วยแนวคิดในการสร้างตัวแบบเชิงบูรณาการไว้ว่า ในขั้นแรกควรที่จะกำหนดตัวแปรทั้งหมดที่คาดว่าจะเป็นตัววัดประสิทธิผล หลังจากนั้น ก็ให้ทำการศึกษาว่าตัวแปรเหล่านั้นมีความสัมพันธ์ที่เหมือนกัน (Similarly Related) อย่างไร ด้วยเหตุนี้จึงเริ่มต้นด้วยการนำตัวแปรด้านประสิทธิผลขององค์การที่ได้ศึกษาและรวบรวมขึ้นจำนวน 30 ตัวแปร มาทำการศึกษาอย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม

3. แนวความคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลขององค์การ

สุชาติ คำทางชล (2555) กล่าวว่าแนวความคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลขององค์การในปัจจุบัน มีอยู่มากมายทั้งที่เหมือนกันและแตกต่างกัน โดยแนวความคิดเกี่ยวกับองค์การที่สำคัญ ๆ ได้แก่

1) การมององค์การในแง่ของระบบและเป้าหมาย (Goal and System Perspectives) แนวความคิดนี้เป็นทฤษฎีสำคัญที่ใช้ในการกำหนดแนวความคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลขององค์การที่ตระหนักเกี่ยวกับองค์การตามแนวคิดนี้ เห็นว่าองค์การเป็นหน่วยงานซึ่งถูกสร้างขึ้นอย่างมีเหตุผลเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ การมององค์การในทัศนะของระบบจะเน้นเรื่ององค์ประกอบของหน้าที่ส่วนต่าง ๆ ในองค์การและความสัมพันธ์ขององค์การกับสิ่งแวดล้อม โดยองค์การถูกมองในลักษณะที่เป็นระบบเปิด กล่าวคือรับตัวป้อนจากสิ่งแวดล้อมแล้วทำการแปรสภาพตัวป้อนดังกล่าวเพื่อให้เป็นผลผลิตออกสู่สภาพแวดล้อม ซึ่งอาจหมายถึงผลผลิตหรือบริการ ประสิทธิภาพขององค์การจึงหมายถึงความอยู่รอดโดยการรักษาความสมดุลระหว่างองค์ประกอบของหน้าที่ต่าง ๆ ภายในองค์การและระหว่างองค์การกับสิ่งแวดล้อมมากกว่าเรื่องการบรรลุเป้าหมายบางประการ ข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการมององค์การตามทัศนะนี้ก็คือความเป็นไปได้ทั้งทางทฤษฎี และทางปฏิบัติในเรื่องการกำหนดเป้าหมายให้แน่นอนชัดเจน นอกจากนี้ยังมีปัญหาในเรื่องความชัดเจนในการจัดสรรทรัพยากร เพื่อให้องค์การอยู่รอดจะเป็นอย่างไรจึงเหมาะสมที่สุด

2) การมองในแง่ของการพัฒนาองค์การ (Organization Development Perspectives) องค์การตามทัศนะนี้เชื่อว่าคนแต่ละคนควรมีโอกาสที่จะบรรลุความสามารถสูงสุดของตนเอง (Self-Actualization) และรักษาความสามัคคี ความเป็นเอกลักษณะของตนภายในองค์การ แนวความคิดดังกล่าวจะเป็นตัวกำหนดลักษณะขององค์การ คือให้แต่ละคนรับผิดชอบในการกำหนดเป้าหมายของตนเองและจัดการดำเนินงานด้วยตนเองเพื่อบรรลุเป้าหมายที่กำหนด ระบบการสื่อสารความจะต้องเปิด และไม่ปิดเปื้อนทั้งในระดับเดียวกัน ระดับสูงไปต่ำและต่ำไป

สูง จะต้องกล้าเผชิญกับความขัดแย้งและร่วมกันแก้ไขความขัดแย้ง โดยกระบวนการแก้ไขปัญหาร่วมกัน ลักษณะของการมององค์การตามแนวคิดนี้ประกอบด้วยลักษณะ ดังนี้

- 1) เป็นการมององค์การโดยใช้ความคิดเห็นส่วนบุคคล (Normative Views) 2) ประสิทธิภาพขององค์การขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถขององค์การในการอำนวยความสะดวกเพื่อให้คนสามารถบรรลุความต้องการของตนเองได้และในขณะเดียวกันก็จะส่งผลไปยังองค์การด้วยในที่สุด และ 3) เป็นการกำหนดรูปแบบขององค์การในอุดมคติ

3) แนวความคิดเกี่ยวกับองค์การ โดยเน้นในเรื่องกระบวนการจัดองค์การอย่างละเอียดเพื่อค้นหาตัวจัดและตัวกระตุ้นความคลุ้มเครือของข่าวสาร ตัวการขจัดความคลุ้มเครือของข่าวสาร คือการเพิ่มความมั่นคงขององค์การ ส่วนตัวการกระตุ้นความคลุ้มเครือของข่าวสาร ได้แก่ ความไม่เป็นสาระ ความเทอะทะ การปล่อยตามยถากรรม การหลอกลวง ความใหญ่โต ความไม่เป็นระเบียบการลงและการบ่นว่า โดยการเพิ่มในตัวการดังกล่าวจะทำให้ผลต่อประสิทธิภาพขององค์การ

4) องค์การในฐานะที่เป็นสมรภูมิทางการเมือง แนวความคิดนี้มององค์การในลักษณะที่เป็นสมรภูมิ กล่าวคือองค์การจะประกอบด้วยกลุ่มบุคคลทั้งภายในและภายนอกองค์การจะพยายามจะมุ่งเข้าสู่เป้าหมายของตน กลุ่มบุคคลดังกล่าวจะมีการรวมตัวกันเพื่อการเจรจาต่อรองผลประโยชน์ของกลุ่ม

แนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ

การศึกษาและองค์ความรู้ ด้านนโยบายสาธารณะในยุคแรก ๆ นั้น รวมอยู่ในสาขา รัฐศาสตร์ (Political Sciences) ในฐานะที่เป็นกิจกรรมทางการเมือง (Political Activities) ที่มุ่งศึกษากระบวนการกำหนดนโยบาย อันเป็นหน้าที่ของนักการเมือง ต่อมาเมื่อมีแนวคิดแยกการเมืองออกจากการบริหารราชการ โดยบทความชื่อ The Study of Administration ของวิลสัน (Wilson) ในปี ค.ศ. 1887 ได้เปิดประเด็นเน้นความสำคัญของแนวคิดการบริหารราชการ (Administration) ซึ่งเป็นเรื่องของการนำเอากฎหมายและนโยบายต่าง ๆ ไปปฏิบัติให้บรรลุผลตามที่กำหนดเป็นหน้าที่ของข้าราชการและรับเอาแนวคิดเรื่อง นโยบายสาธารณะ เป็นขั้นตอนหนึ่งในกระบวนการบริหารราชการ (กุลธน ธนาพงศธร, 2557, หน้า 45-64) การกำหนดนโยบายและการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ถูกพัฒนาองค์ความรู้ไปในบริบททางรัฐศาสตร์และการบริหารราชการเกิดความล้มเหลวในการนำนโยบายสำคัญ ๆ ไปปฏิบัติที่เกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกา เป็นประเด็นที่นักวิชาการกลุ่มหนึ่งให้ความสนใจในการศึกษานโยบายสาธารณะอย่างจริงจังเพื่อหาสาเหตุและแนวทางแก้ไข จากข้อเขียนของ Lasswell ชื่อว่า “The Policy Orientation”

ในหนังสือ “The Policy Sciences” ตีพิมพ์เมื่อ ค.ศ. 1951 เป็นการจุดประกายให้แก่การศึกษา นโยบายศาสตร์โดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ (Scientific Method) Lasswell บุคคลิกการศึกษา นโยบายศาสตร์ยุคใหม่และได้รับการยกย่องให้เป็น “ผู้ก่อตั้งนโยบายศาสตร์ยุคใหม่” (Modern Founder of The Policy Sciences) (สมบัติ อารังธัญวงศ์, 2559, หน้า 24–28) จัดให้อยู่ในสาขาสังคมศาสตร์ (Social Sciences) และเป็นสหวิทยาการ (Interdisciplinary) เนื่องจากมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสาขาวิชาอื่น ๆ หลายสาขา เช่น สังคมวิทยา จิตวิทยา รัฐศาสตร์ การจัดการและวิทยาศาสตร์

1. ความหมายของนโยบายสาธารณะ

ชูป กาญจนประกร (2551) อธิบายไว้ว่า นโยบายสาธารณะ หมายถึงแนวปฏิบัติที่ข้าราชการทุกคน ทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายข้าราชการประจำจะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จภายในขอบเขต อำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย คำสั่ง และระเบียบแบบแผนของทางราชการ ชูป กาญจนประกร (2551)

กฤษณ ธนาพงศ์ (2557) นิยามความหมายของนโยบายสาธารณะไว้ว่า หมายถึงหลักการ แผนงานหรือแนวทางการกระทำต่าง ๆ ของรัฐบาล

จุมพล หนิมพานิช (2557) ให้ความหมายของนโยบายสาธารณะว่า หมายถึงแนวทางในการปฏิบัติงานของบุคคล กลุ่มบุคคล หรือของรัฐบาลที่มุ่งความสำเร็จตามเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ ที่ได้มีการกำหนดไว้

พัฒนธรร ตันติเวชยานนท์ (2558) กล่าวว่านโยบายสาธารณะ คือนโยบายที่ถูกกำหนดขึ้นโดยรัฐบาล ซึ่งอาจจะเป็นองค์กรหรือตัวบุคคลที่มีอำนาจหน้าที่โดยตรงตามกฎหมาย ภายใต้ระบบการเมืองนั้น ๆ ทั้งนี้นโยบายสาธารณะจะครอบคลุม ตั้งแต่สิ่งที่รัฐบาลตั้งใจว่าจะกระทำหรือไม่กระทำการตัดสินใจของรัฐบาลในการแบ่งสรรทรัพยากรหรือคุณค่าต่าง ๆ ในสังคม กิจกรรมหรือการกระทำต่าง ๆ ของรัฐบาลรวมถึงผลผลิต และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริง อันเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นติดตามมาจากการดำเนินงานของรัฐบาล

ศุภชัย ยาวะประภา (2558) กล่าวว่า กิจกรรมทุกประเภทไม่ว่าจะเป็นระดับใดหรือดำเนินการโดยหน่วยงานใด ล้วนมาจากความคิดอันเป็นกรอบนำทางว่า ควรจะทำอะไรเมื่อใดที่ไหน โดยใคร การดำเนินกิจกรรมของรัฐบาลเช่นกัน เริ่มมาจากความคิดหรือเจตนารมณ์ แล้วค่อย ๆ ชัดเจนขึ้นจนกลายเป็นกรอบกำหนดทิศทางและแนวทางดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของรัฐบาล ซึ่งในความหมายกว้างก็คือ นโยบายของรัฐบาลหรือนโยบายสาธารณะ (Public Policy) นั่นเอง

308106467

ทศพร ศิริสัมพันธ์ (2559) ได้สรุปความหมายไว้ว่า “นโยบายสาธารณะ” หมายถึง นโยบายที่ถูกกำหนดขึ้นโดยรัฐบาล ซึ่งจะเป็นองค์กรหรือตัวบุคคลที่มีอำนาจหน้าที่โดยตรง ตามกฎหมายภายใต้ระบบการเมืองนั้น ๆ ทั้งนี้ จะครอบคลุมตั้งแต่สิ่งที่รัฐบาลสิ่งที่รัฐบาลตั้งใจว่าจะกระทำหรือไม่กระทำ การตัดสินใจของรัฐบาลในการแบ่งสรรทรัพยากรหรือคุณค่าต่าง ๆ ในสังคมกิจกรรมหรือการกระทำต่าง ๆ ของรัฐบาล รวมถึงผลผลิตและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอันเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นติดตามมาจากการดำเนินงานของรัฐบาล

สมบัติ อารงธัญวงศ์ (2559) กล่าวว่า “นโยบายสาธารณะ” หมายถึง อำนาจในการจัดสรรค่านิยมของสังคมทั้งหมด (Authoritative Allocation of Values) และผู้ที่มีอำนาจในการจัดสรรก็คือรัฐบาลและสิ่งที่รัฐบาลตัดสินใจที่จะกระทำหรือไม่กระทำ เป็นผลมาจากการจัดสรรค่านิยมของสังคม โดยบุคคลที่เกี่ยวข้องกับระบบการเมือง ซึ่งเป็นบุคคลที่มีอำนาจสั่งการ (Authorities) ได้แก่ผู้อาวุโสทางการเมือง ฝ่ายบริหาร ตุลาการ นักบริหาร ที่ปรึกษาประมุขของประเทศ และผู้นำทางการเมืองในด้านอื่น ๆ ซึ่งเป็นบุคคลที่เป็นที่รู้จักยอมรับในระบบการเมือง บุคคลเหล่านี้มีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบาย การกำหนดเป้าประสงค์ ค่านิยม และการปฏิบัติของโครงการของรัฐเป็นการระบุอย่างชัดเจนว่า กิจกรรมที่เป็นแผนงานหรือโครงการของรัฐที่เรียกว่านโยบายสาธารณะนั้นจะต้องสอดคล้องกับค่านิยมของสังคม รวมถึงแนวทางปฏิบัติที่จะทำให้บรรลุเป้าหมาย

กล่าวโดยสรุปได้ว่า นโยบายสาธารณะคือแนวทางกิจกรรม การกระทำ การเลือกตัดสินใจของรัฐบาล ซึ่งอำนาจในการจัดสรรค่านิยมของสังคมทั้งหมด (Authoritative Allocation of Values) และผู้ที่มีอำนาจในการจัดสรรก็คือรัฐบาลและสิ่งที่รัฐบาลตัดสินใจที่จะกระทำหรือไม่กระทำ การตัดสินใจของรัฐบาลในการแบ่งสรรทรัพยากรหรือคุณค่าต่าง ๆ ในสังคมกิจกรรมหรือการกระทำต่าง ๆ ของรัฐบาล รวมถึงผลผลิตและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอันเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นติดตามมาจากการดำเนินงานของรัฐบาล

2. การนำนโยบายไปปฏิบัติ

2.1 ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

สมบัติ อารงธัญวงศ์ (2550) ได้กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง ความพยายามที่จะตัดสินใจความสามารถในการรวบรวมคนและทรัพยากรทางการบริหาร และการกระตุ้นบุคลากรให้ปฏิบัติงานบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ

สมพร เพ็ญจันทร์ (2552) กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง กระบวนการเป็นผลต่อเนื่องมาจากขั้นตอนการกำหนดนโยบายและเป็นกิจกรรมที่มีการกำหนดเป้าหมายไว้ล่วงหน้าว่าต้องการผลสุดท้ายเป็นเช่นไร

เมตต์ เมตต์การุณจิต (2553) ได้กล่าวถึง การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง การแสวงหาความรู้ความเข้าใจหรือการศึกษาว่าทำอย่างไรองค์กรหรือบุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติจะสามารถนำและผลักดันให้ทรัพยากรการบริหารปฏิบัติงานเกิดผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ในรูปของแผนและโครงการ

วรเดช จันทรศร (2556) ได้กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง เป็นเรื่องของการศึกษาว่า องค์กรที่รับผิดชอบสามารถนำและกระตุ้นให้ทรัพยากรทางการบริหาร ตลอดจนกลไกที่สำคัญทั้งหมดที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุตามนโยบายที่ระบุไว้หรือไม่เพียงใด การศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ผ่านมามุ่งสนใจนโยบายเฉพาะเรื่อง (Issues) มากกว่าการสร้างทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติแบบเบ็ดเสร็จ

พัฒนธรร ตันติเวชยานนท์ (2558) การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง กระบวนการเป็นผลต่อเนื่องมาจากขั้นตอนการกำหนดนโยบาย โดยต้องอาศัยองค์กรที่รับผิดชอบทำความเข้าใจหรือศึกษาว่า ทำอย่างไรองค์กรหรือบุคคลที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติ จะสามารถนำและผลักดันให้ทรัพยากรการบริหารปฏิบัติงานเกิดผลสำเร็จได้ และสามารถประสานกิจกรรมให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของนโยบาย รวมทั้งสามารถหลีกเลี่ยงปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุผลสำเร็จของนโยบาย

ศุภชัย ยาวะประภาส (2558) ได้กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นกระบวนการมีความต่อเนื่องไม่หยุดนิ่ง มีขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม ของแต่ละขั้นตอนที่มีความสัมพันธ์กันอยู่ตลอดเวลา และประเด็นที่สองคือการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการดำเนินการให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายของนโยบาย

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง กระบวนการเป็นผลต่อเนื่องมาจากขั้นตอนการกำหนดนโยบายและเป็นกิจกรรมที่มีการกำหนดเป้าหมายไว้ล่วงหน้าว่าต้องการผลสุดท้ายเป็นเช่นไร นโยบายสาธารณะจึงต้องเกี่ยวข้องกับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างน้อย 2 ประการ คือ 1) เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของรัฐบาลที่จะกระทำ หรืองดเว้นการกระทำ และ 2) เกี่ยวข้องกับสิ่งใดก็ตามที่ได้กระทำหรืองดเว้นมิได้กระทำ ซึ่งเป็นการดำเนินการตามที่ได้ตัดสินใจไปแล้ว

2.2 ปัจจัยที่ใช้ในการกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

พัฒนธรณธร ตันติเวชยานนท์ (2558) ได้สรุปถึง ปัจจัยกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติที่สำคัญ 6 ประการ คือ 1) ปัจจัยด้านข้อความนโยบาย 2) ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากผู้มีอำนาจและกลุ่มหลากหลายในสังคม 3) ปัจจัยด้านความสามารถและศักยภาพขององค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติ 4) ปัจจัยด้านจิตสำนึกของผู้ปฏิบัติ 5) ปัจจัยด้านผู้นำคนสำคัญ และ 6) ปัจจัยด้านการกำกับตรวจสอบ การประเมินผลและการให้แรงเสริมผู้ปฏิบัติ ดังมีรายละเอียดดังนี้

1) ปัจจัยด้านข้อความนโยบาย (Policy Statements) ข้อความนโยบาย หมายถึง ข่าวสารนโยบาย (Policy Messages) ที่ระบุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายนโยบาย หรือ ระบุมาตรฐานนโยบายหรือมาตรฐานแผนงาน หากพิจารณาลึกลงไปถึงแผนกลยุทธ์หรือแผนงานหรือโครงการที่รองรับนโยบาย ข้อความนโยบายจะหมายถึงเป้าหมายวัตถุประสงค์รวมทั้งขั้นตอนหรือกลยุทธ์ต่าง ๆ ที่ได้กำหนดไว้ หรืออาจหมายถึงแนวปฏิบัติที่อาจจัดทำเป็นคู่มือแก่ผู้รับผิดชอบเพื่อนำไปปฏิบัติให้ เป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบายนั้น

2) ปัจจัยด้านการสนับสนุนจากผู้มีอำนาจและกลุ่มหลากหลายในสังคม ผู้นำหรือผู้มีอำนาจมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของนโยบายบางนโยบาย แม้ผู้เกี่ยวข้องจะมองว่าเป็นนโยบายที่ดี หากแต่ผู้นำหรือผู้มีอำนาจบารมี (Charisma) ไม่เห็นด้วย ทำให้สำเร็จได้ยากเช่น นโยบายการจัดระเบียบการค้าขายบนทางเท้าในเขตเมือง หรือนโยบายปฏิรูปการศึกษา ถ้าผู้นำในสังคมไม่เห็นด้วยกับนโยบายนี้ เพราะเห็นว่าจะเป็นการบีบบังคับประชาชนผู้หาเช้า กินค่ำหรือเป็นการบีบบังคับให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาทำงานหนักเกินไปเพราะไม่ชัดเจนว่านักเรียนและประชาชนจะได้อะไรจากการปฏิรูป จะทำให้ลำบากในขั้นนำไปปฏิบัติ ถ้าหากนโยบายใดได้รับการสนับสนุนจากผู้นำทุกระดับ โอกาสที่นโยบายนั้นจะประสบผลสำเร็จในขั้นการนำไปปฏิบัติเป็นไปได้สูง

3) ปัจจัยด้านศักยภาพและความสามารถขององค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ศักยภาพและความสามารถขององค์กรหรือหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ พิจารณาที่ลักษณะสำคัญขององค์ประกอบต่าง ๆ ขององค์กร เช่น การมีโครงสร้างองค์กรเอื้อต่อกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ความรู้ความสามารถและทักษะของทีมงาน ความสามารถและประสบการณ์ของผู้นำองค์กรระบบการไหลเวียนของข้อมูลข่าวสารภายในและระหว่างองค์กร การมีและใช้เทคโนโลยีการบริหารอย่างเหมาะสม ความเพียงพอของทรัพยากรทาง

การเงินและอุปกรณ์การบริหารรวมทั้งความสามารถนำเงินและอุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ มาใช้ได้ทันเวลาและสถานการณ์

4) ปัจจัยด้านจิตสำนึกของผู้ปฏิบัตินโยบาย ความคิดนึกหรือเจตคติต่อนโยบายและการนำนโยบายไปปฏิบัติของบุคคลระดับผู้ปฏิบัติการคือปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของนโยบาย หากผู้ปฏิบัติไม่เข้าใจหรือสงสัยในวัตถุประสงค์ของนโยบายว่าเพราะเหตุใดจึงต้องมีนโยบายอย่างนี้ หรือสงสัยว่าความต้องการที่แท้จริงของผู้กำหนดนโยบายคืออะไร นโยบายที่ทำอยู่มีประโยชน์อย่างไร ใครคือผู้ได้รับประโยชน์แท้จริงจากการดำเนินนโยบาย ฯลฯ ข้อสงสัยไม่เข้าใจนโยบายจะทำให้ผู้ปฏิบัติขาดความมั่นใจ ขาดความไว้วางใจต่อนโยบาย ส่งผลกระทบต่อความตั้งใจที่จะทุ่มเทพลังความสามารถปฏิบัติอย่างเต็มที่ ยิ่งไปกว่านั้น หากผู้ปฏิบัติมีความรู้สึกไม่พึงพอใจต่อนโยบาย เพราะเห็นว่โยบายที่รับผิดชอบไม่ค่อยเป็นประโยชน์ต่อองค์กรหรือไม่ค่อยเป็นประโยชน์ต่อคนส่วนใหญ่หรือบางที่ อาจเห็นว่าเป้าหมายของนโยบายดี แต่วิธีการปฏิบัติไม่ค่อยดี อาจปฏิบัติงานแบบเฉื่อยชา เพราะมีความรู้สึกไม่ชอบนโยบาย หากผู้ปฏิบัติส่วนใหญ่มีความรู้สึกต่อนโยบายที่นำไปปฏิบัติเช่นนี้ นโยบายที่นำไปปฏิบัติมีโอกาสที่จะไม่สำเร็จสูง แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้านโยบายใดผู้ปฏิบัติมีความเข้าใจวัตถุประสงค์และวิธีปฏิบัติชัดเจน รู้สึกพอใจสูง เพราะเห็นว่โยบายที่ประกาศใช้จะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมอย่างแท้จริง และองค์กรก็จะได้ประโยชน์จากการดำเนินนโยบายนี้ การมีพื้นฐานความคิดต่อนโยบายเช่นนี้ จะทำให้ผู้ปฏิบัติตั้งใจจริงที่จะปฏิบัติ จะทุ่มเทความสามารถและอุทิศเวลาในการปฏิบัติ โดยอาจเข้าไปมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะตามความเหมาะสม

5) ปัจจัยด้านผู้นำคนสำคัญ ซึ่งผู้นำคนสำคัญคือปัจจัยกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ในฐานะที่เป็นผู้นำคนสำคัญอาจมีส่วนร่วมนโยบาย บทบาทในการผลักดันนโยบายให้ได้รับการประกาศใช้เพื่อประสานความพยายามของบุคคลและองค์กรที่รวม กันรับผิดชอบในขั้นการนำนโยบายไปปฏิบัติ โกล่เกลี่ย ประนีประนอม ปัญหาหรือความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ แสวงหาและใช้กลยุทธ์ในการติดต่อประสานงานกับฝ่ายการเมือง นักกฎหมาย นักวิชาการ และบุคคลสำคัญอื่น ๆ เพื่อให้เห็นความสำคัญและสนับสนุนนโยบาย

6) ปัจจัยด้านการกำกับตรวจสอบประเมินผลและการให้แรงเสริมแก่ผู้ปฏิบัติการนำนโยบายไปปฏิบัติ จำเป็นต้องมีระบบการกำกับ การตรวจสอบ การปฏิบัติงานของบุคคลและองค์กรที่รับผิดชอบ การกำกับ ตรวจสอบมุ่งที่จะให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารนโยบาย และป้องกันการบิดเบือนเป้าหมายและการหันเหทรัพยากรไปใช้ผิดทาง สำหรับการ

ประเมินผลอย่างเป็นระบบ จะสามารถสะท้อนปัญหาในการกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ได้ทุกขั้นตอน สามารถที่จะนำผลการประเมินไปแก้ไขและปรับปรุงวิธีการปฏิบัติเพื่อให้นโยบาย บรรลุผล ในส่วนของการให้แรงเสริมแก่ผู้ปฏิบัติงาน หากเป็นแรงเสริมทางบวกจะทำให้ผู้ปฏิบัติ มีกำลังใจ มีขวัญในการทำงาน แรงเสริมทางบวกจะเป็นพลังจูงใจให้ผู้ปฏิบัติมุ่งมั่นตั้งใจทำงาน ในหน้าที่ของตนให้ดียิ่งขึ้น หากเป็นการให้แรงเสริมทางลบจะช่วยยับยั้งพฤติกรรมหรือการ ปฏิบัติที่ไม่พึงประสงค์จะเห็นว่าปัจจัยด้านการกำกับตรวจสอบประเมินผลและการให้แรงเสริม แก่ผู้ปฏิบัติ มีความสำคัญต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ เพราะหากมิได้จัดระบบการตรวจสอบ ประเมินผลและเสริมแรงผู้ปฏิบัติไว้ดีพอ โอกาสที่ นโยบายจะบรรลุผลในขั้นการนำไปปฏิบัติจะมีความเป็นไปได้ค่อนข้างยาก

สุภารัตน์ แซ่อื้อ (2555) กล่าวว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายไป ปฏิบัติ มีอยู่ 6 ประการ คือ 1) แหล่งที่มาของนโยบาย 2) ความชัดเจนของนโยบาย 3) การสนับสนุนนโยบาย 4) ความซับซ้อนในการบริหาร 5) สิ่งจูงใจสำหรับผู้ปฏิบัติ และ 6) การจัดสรรทรัพยากร ดังมีรายละเอียดดังนี้

1) แหล่งที่มาของนโยบาย (source of policy) แลกเปลี่ยนหรือคำสั่งของฝ่าย บริหาร การประกาศใช้กฎหมาย ข้าราชการระดับสูง ผู้มีหน้าที่ในการริเริ่มการก่อรูปนโยบาย คำวินิจฉัยของศาล

2) ความชัดเจนของนโยบาย (Clarity of policy) ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็น ทางการ จะส่งเสริมให้มีความสอดคล้องประสานกัน และมีประสิทธิภาพ โดยความชัดเจนของ วัตถุประสงค์ขึ้นอยู่กับ การระบุสภาพปัญหาครบถ้วน กำหนดผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจน กำหนด กลุ่มเป้าหมาย และการประเมินทรัพยากรที่ต้องใช้อย่างเหมาะสม

3) การสนับสนุนนโยบาย (support for policy) เป็นสิ่งจำเป็น แต่มิใช่เงื่อนไข ที่เพียงพอสำหรับการที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จ โดยมีปัจจัยคือ ความสนใจ ของผู้ริเริ่มนโยบายและกลุ่มผลประโยชน์

4) ความซับซ้อนในการบริหาร (complexity of administration) จะทำให้นโยบายเบี่ยงเบนจากเดิม มีการประเมินผล การกำหนดเป้าประสงค์ ปัจจัยกระตุ้น สิ่งจูงใจ ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ

5) สิ่งจูงใจสำหรับผู้ปฏิบัติ (incentives for implementers) ทำให้ผู้ปฏิบัติมีความมุ่งมั่นที่จะทำงานให้สำเร็จ

6) การจัดสรรทรัพยากร (resource allocation) ทรัพยากรอย่างจำกัด การใช้ ต้องคำนึงถึงการจัดลำดับความสำคัญของแผนงานและโครงการ รวมถึงกลยุทธ์ให้เกิด

ประสิทธิภาพสูงสุด ตระหนักถึงประโยชน์หรือต้นทุนที่ไม่ได้คาดไว้หรือที่เรียกว่า“ผลกระทบภายนอก” ด้วย

กล่าวโดยสรุปได้ว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ มีอยู่ 6 ประการ คือ 1) แหล่งที่มาของนโยบาย 2) ความชัดเจนของนโยบาย 3) การสนับสนุนนโยบาย 4) ความซับซ้อนในการบริหาร 5) สิ่งจูงใจสำหรับผู้ปฏิบัติ และ 6) การจัดสรรทรัพยากร

2.3 ปัญหาและอุปสรรคของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

สุภารัตน์ แซ่ฮ้อ (2555) กล่าวว่าปัญหาและอุปสรรคการนำนโยบายไปปฏิบัติมีดังนี้

1) มีทรัพยากรใหม่แต่แนวทางปฏิบัติคลุมเครือ ต้องมีการตีความนโยบายให้ชัดเจน
2) มีทรัพยากรใหม่และมีแนวทางปฏิบัติที่เฉพาะเจาะจง เป้าประสงค์ของบุคคลภายในองค์การจะลดความสำคัญลง

3) ถ้าทรัพยากรไม่เพียงพอ และแนวทางปฏิบัติไม่ชัดเจน ต้องสร้างกิจกรรมให้ผู้ปฏิบัติเกิดความสมัครใจที่จะปฏิบัติ เป็นการสร้างพลังความมุ่งมั่น

โดยที่กล่าวมาความล้มเหลวในการนำนโยบายไปปฏิบัติอาจเกิดจากการเลือกกลยุทธ์การนำนโยบายไปปฏิบัติที่ไม่เหมาะสม การเลือกหน่วยปฏิบัติและกลไกในการปฏิบัติที่ไม่เหมาะสม และการเลือกเครื่องมือและวิธีปฏิบัติที่ไม่เหมาะสม

วรเดช จันทรศร (2559) ได้อธิบายว่าในการนำนโยบายต่าง ๆ ไปปฏิบัติใช้นั้น อาจเกิดปัญหาขึ้นได้ 5 ด้าน หลัก ๆ คือ 1)ปัญหาด้านสมรรถนะ 2)ปัญหาด้านการควบคุม 3)ปัญหาด้านความร่วมมือและต่อต้านการเปลี่ยนแปลง 4) ปัญหาทางด้านอำนาจและความสัมพันธ์กับองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง และ 5) ปัญหาทางด้านความสนับสนุนและความผูกพันขององค์กร หรือบุคคลที่สำคัญขององค์กร

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ มีอยู่ 6 ประการ คือ 1) แหล่งที่มาของนโยบาย 2) ความชัดเจนของนโยบาย 3) การสนับสนุนนโยบาย 4) ความซับซ้อนในการบริหาร 5) สิ่งจูงใจสำหรับผู้ปฏิบัติ และ 6) การจัดสรรทรัพยากร และในการนำนโยบายต่าง ๆ ไปปฏิบัติใช้นั้น อาจเกิดปัญหาขึ้นได้ 5 ด้าน หลัก ๆ คือ 1)ปัญหาด้านสมรรถนะ 2) ปัญหาด้านการควบคุม 3) ปัญหาด้านความร่วมมือและต่อต้านการเปลี่ยนแปลง 4) ปัญหาทางด้านอำนาจและความสัมพันธ์กับองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง และ 5) ปัญหาทางด้านความสนับสนุนและความผูกพันขององค์กร หรือบุคคลที่สำคัญขององค์กร

2.4 ความหมายของการประเมินผลนโยบาย

โอเวิน (Owen 1993, อ้างอิงใน พัฒนัธนธร ตันติเวชยานนท์, 2558 หน้า 35) ให้ทัศนะว่า การประเมินผล หมายถึง กระบวนการจัดหาข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจเกี่ยวกับสิ่งที่ประเมิน คำว่า “ประเมินผล” (Evaluate) ได้ถูกใช้เป็นทางเลือกสำหรับการประเมิน “วัตถุ” (Object) และวัตถุในการประเมินนั้นอาจได้แก่ การวางแผน (Planning) แผนงาน (Programs) นโยบาย (Policies) องค์การ (Organizations) และปัจเจกบุคคล (Individuals) เป็นต้น ซึ่งเขาได้ชี้ให้เห็นคุณลักษณะสำคัญของการประเมินผลหลายประการ ได้แก่

- 1) การประเมินผลเป็นกระบวนการ
- 2) การประเมินผลต้องใช้ข้อมูลที่เป็นระบบ
- 3) การประเมินผลต้องใช้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประโยชน์ของผู้ตัดสินใจ

นโยบาย

4) การประเมินผลต้องเกี่ยวข้องกับการประเมิน การวางแผน แผนงาน นโยบาย ผลผลิตและปัจเจกบุคคล

รอสซีและฟรีแมน (Rossi and Freeman 1993, อ้างอิงใน คณะรัฐศาสตร์ และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2557 หน้า 21) ได้ให้ทัศนะไว้ว่า การประเมินผล คือการใช้ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์อย่างเป็นระบบ เพื่อให้การประเมินครอบคลุมความคิดเชิงทฤษฎี (Conceptualization) การออกแบบ (Design) การนำนโยบายไปปฏิบัติ (Implementation) และอรรถประโยชน์ต่าง ๆ ที่เกิดจากการนำโครงการทางสังคมไปปฏิบัติ (Utility of Social Intervention Program) หรืออีกในทางหนึ่ง การประเมินผลใช้ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ในการพิจารณาตัดสิน และปรับปรุงแนวทางของนโยบายหรือโครงการที่ดำเนินอยู่จากจุดเริ่มต้นของโครงการจนถึงขั้นตอนการพัฒนาโครงการและการนำโครงการไปปฏิบัติ

ดาย (Dye 1995, อ้างอิงใน พัฒนัธนธร ตันติเวชยานนท์, 2558 หน้า 35) ให้ทัศนะไว้ว่า การประเมินผล หมายถึง การประเมินโครงการของรัฐที่ดำเนินการอยู่ทั้งหมดว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้แล้วหรือไม่ หรือการประเมินประสิทธิผล (Effectiveness) ของ 2 โครงการ หรือมากกว่าว่ามีส่วนในการบรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกันหรือไม่ การประเมินผลนโยบายควรจะเน้นเรื่องการประเมินผลของเป้าประสงค์ (Goals) ของโครงการหรือนโยบาย ถ้าผู้ประเมินไม่ทราบเป้าประสงค์ของนโยบาย ผู้ประเมินควรประเมินผลกระทบของนโยบาย (Policy Impacts) ในทัศนะของดายสามารถจำแนกออกได้ดังนี้

1) การประเมินผลนโยบาย คือการประเมินผลโครงการของรัฐที่ได้ดำเนินการอยู่ว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์เพียงใด

2) การประเมินผลที่มุ่งเปรียบเทียบประสิทธิผลของโครงการ ตั้งแต่ 2 โครงการขึ้นไป

3) การประเมินผลควรมุ่งประเมินที่เป้าประสงค์ของนโยบายหรือโครงการ

4) ถ้าไม่ทราบเป้าประสงค์ของโครงการหรือนโยบายให้ประเมินผลกระทบของโครงการหรือนโยบายนั้น

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การประเมินผล คือการใช้ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์อย่างเป็นระบบ เพื่อให้การประเมินกรอบความคิดเชิงทฤษฎี (Conceptualization) การออกแบบ (Design) การนำนโยบายไปปฏิบัติ (Implementation) และอรรถประโยชน์ต่าง ๆ ที่เกิดจากการนำโครงการทางสังคมไปปฏิบัติ (Utility of Social Intervention Program) การประเมินผลนโยบายควรจะเน้นเรื่องการประเมินผลของเป้าประสงค์ (Goals) ของโครงการหรือนโยบาย ถ้าผู้ประเมินไม่ทราบเป้าประสงค์ของนโยบาย ผู้ประเมินควรประเมินผลกระทบของนโยบาย (Policy Impacts)

แนวคิดความเป็นมาเกี่ยวกับยาเสพติด

กำธร วิชิตสุวรรณ (2555) กล่าวว่ายาเสพติดที่เป็นปัญหาของชาติอยู่ในขณะนี้ มีประวัติความเป็นมาเป็นเวลาช้านาน บางชนิดก็ให้ทั้งคุณประโยชน์และโทษ บางชนิดก็มีแต่โทษภัยเท่านั้น ซึ่งในปัจจุบันมียาเสพติดชนิดต่าง ๆ ในท้องตลาดมากกว่า 120 ชนิด อย่างไรก็ตาม ยาเสพติดชนิดแรกที่คนไทยรู้จักก็คือ ผิ่น

ผิ่น เข้ามาในประเทศไทยในสมัยใดนั้นยังไม่ทราบแน่ชัด เท่าที่มีหลักฐานครั้งแรกเป็นประกาศใช้กฎหมายลักษณะโจรในสมัยรัชสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 (พระเจ้าอู่ทอง) ปฐมกษัตริย์แห่งกรุงศรีอยุธยา เมื่อ พ.ศ. 1903 ตามกฎหมายฉบับนี้ได้บัญญัติการห้ามซื้อขายเสฟผิ่นไว้ว่า “ผู้สูบผิ่น กินผิ่น ขายผิ่นนั้น ให้ลงพระราชอาญาจหนักหนา ธิบราชบาทว์ ให้สิ้นเชิง ทเวนบกสามวัน ทเวนเรือสามวัน ให้ใส่จำคุกไว้จนกว่าจะอดได้ ถ้าอดได้แล้ว เรียกเอาทานบนแก้มัน ญาติพี่น้องไว้ แล้วจึงให้ปล่อยผู้สูบ ขาย กินผิ่น ออกจากโทษ” ถึงแม้ว่าบทลงโทษจะสูงแต่การลักลอบซื้อขายและเสฟผิ่นก็ยังมามีต่อมาโดยตลอด กฎหมายคงใช้ได้แต่ในเขตกรุงศรีอยุธยาเท่านั้น ส่วนหัวเมืองและเมืองขึ้นที่ห่างพระเนตรพระกรรณไม่มีการเข้มงวดกวดขัน ซึ่งปรากฏว่าผู้ครองเมืองบางแห่งก็ติดผิ่นและผูกขาดการจำหน่ายผิ่นเองด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้ปัญหาการขายผิ่น เสฟผิ่น จึงเลิกไม่ได้ตลอดสมัยกรุงศรีอยุธยา

ต่อมาสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ทรงแจกกฎหมายว่าร้องห้ามปรามผู้ขายและผู้สูบผิ่น แต่ก็ไม่มีผล ครั้นถึงสมัยพระบาทสมเด็จพระ

พระพุทธเลิศหล้านภาลัยได้ทรงตราพระราชกำหนดโทษให้สูงขึ้นไปอีกโดย “ห้ามอย่าให้ผู้ใดสูบฝิ่น กินฝิ่น ซื้อมันขายฝิ่น และเป็นผู้สมซื้อสมขายเป็นอันขาดทีเดียว ถ้ามีฟังจับได้และมีผู้ร้องฟ้องพิจารณาเป็นสัจจะให้ลงพระอาญา เขียน 3 ยก ทเวนบก 3 วัน ทเวนเรือ 3 วัน ธิราชบาทว์บุตรภรรยาและทรัพย์สินสิ่งของให้สิ้นเชิง แล้วให้ส่งตัวไปตะพุ่นหญ้าช้าง ผู้รู้เห็นเป็นใจมิได้เอาความมาว่ากล่าวจะให้ลงพระอาญาเขียน 60 ที”

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3 เป็นระยะที่ตรงกับสมัยที่อังกฤษนำฝิ่นจากอินเดียไปบังคับขายให้จีนทำให้มีคนจีนติดฝิ่นเพิ่มขึ้นและในช่วงเวลานั้นตรงกับระยะที่คนจีนเข้ามาค้าขายในเมืองไทยมากขึ้นจึงเป็นการนำการใช้ฝิ่นและผู้ติดฝิ่นเข้ามาในเมืองไทยตลอดจนมีการลักลอบนำฝิ่นเข้ามาในเมืองไทยด้วยเรือสินค้าต่าง ๆ อีกมาก จึงเป็นเหตุให้การเสพฝิ่นระบาดยิ่งขึ้น พระองค์ได้ทรงมีบัญชาให้มีการปราบปรามอย่างเข้มงวดกวาดขันในปี พ.ศ. 2382 ทำให้การค้าฝิ่นและสิ่งอื่น ๆ ที่ผิดกฎหมายเข้าไปอยู่ในกลุ่มอั้งยี่ที่เกิดขึ้นในกรุงเทพฯ และหัวเมืองชายทะเลสร้างความวุ่นวายจากการทะเลาะวิวาทกันระหว่างกลุ่มอั้งยี่ต่าง ๆ จนต้องทำให้ทหารปราบปราม

ในสมัยของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 4 ทรงเห็นว่าการปราบปรามไม่สามารถขจัดปัญหาการสูบและขายฝิ่นได้และก่อให้เกิดความยุ่งยากวุ่นวายขึ้นจึงทรงเปลี่ยนนโยบายใหม่ยอมให้คนจีนเสพและขายฝิ่นได้ตามกฎหมาย แต่ต้องเสียภาษีผูกขาด มีนายภาษีเป็นผู้ดำเนินการ ปรากฏว่าฝิ่นทำรายได้ให้แก่ประเทศไทยมาก ซึ่งสมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพได้ทรงรวบรวมไว้ในหนังสือลัทธิธรรมนิยมต่าง ๆ ใน “ตำนานภาษีฝิ่น” ว่าภาษีที่ได้นั้นประมาณว่าถึงปีละ 4 แสนบาท สูงเป็นอันดับที่ 5 ของรายได้ประเภทต่าง ๆ และได้มีความพยายามห้ามคนไทยไม่ให้เสพฝิ่น แต่ก็ไม่ได้ผลอย่างเต็มที่ในปี พ.ศ. 2501 คณะปฏิวัติซึ่งปกครองประเทศไทยอยู่ในขณะนั้นได้พิจารณาเห็นว่าการเสพฝิ่นเป็นที่รังเกียจในวงการค้าสังคมและเป็นอันตรายแก่สุขภาพอนามัยอย่างร้ายแรง ประเทศต่าง ๆ ได้พยายามเลิกการเสพฝิ่นโดยเด็ดขาดแล้วจึงเห็นเป็นการสมควรให้เลิกการเสพฝิ่นและจำหน่ายฝิ่นในประเทศไทย จึงได้มีประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 37 ลงวันที่ 9 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2501 โดยให้ยกเลิกการเสพฝิ่นและจำหน่ายฝิ่นที่พระราชอาณาจักร ซึ่งกำหนดดำเนินการให้เสร็จสิ้นเด็ดขาดภายในวันที่ 30 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2502 โดยกำหนดการตามลำดับดังนี้

- 1) ประกาศให้ผู้เสพฝิ่นมาขึ้นทะเบียนและให้รับใบอนุญาตให้เสพฝิ่นได้ ภายในวันที่ 31 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2501
- 2) ตั้งแต่วันที่ 1 เดือน มกราคม พ.ศ. 2502 ห้ามมิให้ร้านฝิ่นจำหน่ายฝิ่นแก่ผู้ที่ไม่ได้รับใบอนุญาตให้สูบฝิ่น

3) ยุบเลิกร้านจำหน่ายฝิ่น ภายในวันที่ 30 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2502

4) ให้กระทรวงสาธารณสุขและกระทรวงมหาดไทย ร่วมกันจัดตั้งสถานพยาบาล และพักฟื้นผู้อดฝิ่น

5) ตั้งแต่วันที่ 1 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2520 ผู้ที่กระทำผิดฐานเสพฝิ่นหรือมูลฝิ่น นอกจากนี่ยังได้แก้ไขกฎหมายว่าด้วยฝิ่นเพิ่มโทษผู้ละเมิดให้สูงขึ้น โดยได้ประกาศใช้ตั้งแต่วันที่ 1 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2502 เป็นต้นมา

จากประกาศของคณะปฏิวัติดังกล่าวนี้ ถือได้ว่านับตั้งแต่วันที่ 1 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2502 การเสพและจำหน่ายฝิ่นในประเทศไทยก็เป็นสิ่งผิดกฎหมาย นอกจากรัฐบาลได้จัดให้ผู้ติดยาเข้ารับการบำบัดรักษาและฟื้นฟูแล้ว การปราบปรามจับกุมก็ได้กระทำเด็ดขาดยิ่งขึ้น มีการประหารชีวิตผู้ผลิตและค้ายาเสพติด แต่ปัญหายาเสพติดไม่ได้ลดลง

1. ความหมายของยาเสพติด

ศาสตราจารย์ วิชิต สุวรรณ (2555) กล่าวว่า ยาเสพติด หมายถึง สารใดก็ตามที่ เกิดขึ้นตามธรรมชาติหรือสารที่สังเคราะห์ขึ้น เมื่อนำเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยวิธีรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยวิธีใด ๆ แล้ว ทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจ นอกจากนี้ยังจะทำให้เกิดการเสพติดได้หากใช้สารนั้นเป็นประจำทุกวันหรือวันละหลายๆ ครั้ง ลักษณะสำคัญของ สารเสพติด จะทำให้เกิดอาการและการแสดงของผู้เสพ ได้ดังนี้

1) อาการติดยาหรือต้านยา และเมื่อติดยาแล้วจึงต้องการใช้สารหรือยานั้นใน ปริมาณที่เพิ่มมากขึ้น

2) อาการขาดยา ถอนยา หรืออยากยา เมื่อใช้สารนั้นเท่าเดิม ลดลง หรือหยุดใช้

3) มีความต้องการเสพทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงตลอดเวลา

4) สุขภาพร่างกายทรุดโทรมลง เกิดโทษต่อตนเอง ครอบครัว ผู้อื่น ตลอดจน สังคม และประเทศชาติยาเสพติดให้โทษ หมายความว่า สารเคมีหรือวัตถุชนิดใด ๆ ซึ่งเมื่อเสพ เข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยประการใด ๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อ ร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพขึ้นเป็นลำดับ มีอาการถอนยา เมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงตลอดเวลา และสุขภาพทั่วไป จะทรุดโทรมลง กับให้รวมตลอดถึงพืชหรือส่วนของพืชที่เป็นหรือให้ผลผลิตเป็นยาเสพติดให้ โทษหรืออาจใช้ผลิตเป็นยาเสพติดให้โทษและสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษด้วย ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่ไม่หมายความรวมถึงยาสามัญประจำบ้านบาง ตำรับตามกฎหมายว่าด้วยยาที่มียาเสพติดให้โทษผสมอยู่

สำนักงาน ป.ป.ส. (2563, สื่อออนไลน์) ยาเสพติด หมายถึง สารใดก็ตามที่ เกิดขึ้นตามธรรมชาติ หรือสารที่สังเคราะห์ขึ้น เมื่อนำเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยวิธีรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยวิธีการใด ๆ แล้ว ทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจ นอกจากนี้ยังจะทำให้ เกิดการเสพติดได้ หากใช้สารนั้นเป็นประจำทุกวัน หรือวันละหลาย ๆ ครั้ง

จากที่ได้กล่าวมาตามข้างต้นสรุปได้ว่า ยาเสพติดหมายถึง สารเคมีหรือสารใด ๆ ที่เข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยวิธีรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือวิธีอื่น ๆ แล้วก่อให้เกิดผลร้าย ต่อร่างกาย

2. ประเภทของยาเสพติด

พืชัย นิลทองคำ (2554) ได้แบ่งประเภทของยาเสพติดให้โทษ เป็น 5 ประเภท ได้แก่

- 1) ประเภท 1 ยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรง เช่น เฮโรอีน (Heroin)
- 2) ประเภท 2 ยาเสพติดให้โทษทั่วไป เช่น มอร์ฟีน (Morphine) โคคาอีน (Cocaine) โคเดอีน (Codeine) ผื่นยา (Medicinal Opium)
- 3) ประเภท 3 ยาเสพติดให้โทษที่มีลักษณะเป็นตำรับยาและมียาเสพติดให้ โทษในประเภท 2 ผสมอยู่ด้วย ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา
- 4) ประเภท 4 สารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษประเภท 1 หรือ ประเภท 2 เช่น อาเซติกแอนไฮไดรด์ (Acetic Anhydride) อาเซทิลคลอไรด์ (Acetyl Chloride)
- 5) ประเภท 5 ยาเสพติดให้โทษที่มีได้เข้าอยู่ในประเภท 1 ถึงประเภท 4 เช่น กัญชา พืชกระท่อม

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 แบ่งประเภทของยาเสพติดเป็น 5 ประเภท ดังนี้

- 1) ประเภท 1 ยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรง ที่สำคัญ เช่น เฮโรอีน แอมเฟตามีน เมทแอมเฟตามีน เอ็กซ์ตาซี แอลเอสดี
- 2) ประเภท 2 ยาเสพติดให้โทษทั่วไป ที่สำคัญ เช่น ใโบโคคา โคคาอีน ยาสกัด เข็มชันของต้นฝิ่นแห้ง เมทาโดน มอร์ฟีน ผื่นยา (ฝิ่นที่ผ่านกรรมวิธีปรุงแต่ใช้ในทางยา) ฝิ่น (ฝิ่นดิบ ฝิ่นสุก มูลฝิ่น)
- 3) ประเภท 3 ยาเสพติดให้โทษที่มีลักษณะเป็นต้นตำรับยาและมียาเสพติด ให้โทษประเภท 2 ผสมอยู่ คือ ยารักษาโรคที่มียาเสพติดให้โทษประเภท 2 เป็นส่วนประกอบอยู่ในสูตร

4) ประเภท 4 สารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษประเภท 1 หรือ 2 ที่สำคัญ เช่น อาเซติคแอนไฮไดรด์, อาเซติลคลอไรด์, เอทิลดีนไดอาเซเตต, คลอซูไดอีเฟดรีน, เออร์โกตามีน, ไอโซซาฟรอล, ไลเซอร์จิคอซิด, โฟเพอโรนอล และซาฟรอล

5) ประเภท 5 ยาเสพติดให้โทษที่ไม่เข้าอยู่ในประเภท 1 ถึง 4 มี 4 รายการ ได้แก่ กัญชา พืชกระท่อม พืชฝิ่น และพืชเห็ดขี้ควาย

3. สภาพปัญหา ยาเสพติดในพื้นที่ทั่วไป

ปัญหา ยาเสพติดในประเทศไทยได้ทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2502 เป็นต้นมา ปัญหาเริ่มต้นคือปัญหาของฝิ่น กลายมาเป็นปัญหาซึ่งเกิดจากยาเสพติดหลายชนิดที่มีความรุนแรงขึ้น นอกจากนั้นอัตราการเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนของกลุ่มผู้ค้ายาเสพติดซึ่งอยู่นอกประเทศไทย แต่ได้นำผลผลิตยาเสพติดผ่านเข้ามาในประเทศไทยและส่งออกไปยังตลาดโลก ดังนั้นประเทศไทยจึงต้องเผชิญหน้ากับปัญหา ยาเสพติดอย่างครบวงจร ทั้งปัญหาด้านการผลิต ปัญหาด้านการเป็นเส้นทางลักลอบค้ายาเสพติดและปัญหาด้านการแพร่ระบาด (พัฒนธรร ตันติเวชยานนท์, 2558, หน้า 62)

ประเทศไทยกำลังประสบปัญหา ยาเสพติดทั้งในด้านการเป็นพื้นที่ผลิต การเป็นพื้นที่การค้า การเป็นพื้นที่แพร่ระบาดและการเป็นทางผ่านยาเสพติด โดยมีตัวยาหลัก คือ ฝิ่น เฮโรอีน กัญชา ยาบ้า สารระเหย โคเคน และสารเสพติดประเภทวัตถุออกฤทธิ์บางชนิด และเนื่องจากประเทศไทยมีส่วนที่ติดกับพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำซึ่งเป็นแหล่งผลิตยาเสพติดที่สำคัญของโลกแห่งหนึ่ง จึงทำให้ไทยมีส่วนในการผลิตยาเสพติดประเภทฝิ่นและเฮโรอีน ซึ่งผลิตมากในพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำ นอกจากนี้แล้วในปัจจุบันมีการผลิตยาบ้า ในพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำด้วย ยาเสพติดที่มีการผลิตในประเทศไทยอีกชนิดหนึ่งคือกัญชา ซึ่งมีมากในภาคเหนือและภาคอีสาน อย่างไรก็ตามสำหรับการเป็นแหล่งผลิตของประเทศไทยนั้นในปัจจุบันได้ลดปริมาณลงอย่างมากโดยเฉพาะฝิ่น เฮโรอีน และกัญชา จนอยู่ในระดับที่สามารถควบคุมได้ ในส่วนของการผลิตยาบ้าได้มีการย้ายแหล่งผลิตไปอยู่ในประเทศเพื่อนบ้านเป็นส่วนใหญ่ประเทศไทยมีสถานการณ์ของการค้ายาเสพติดที่สำคัญ 3 ชนิด คือ การค้าเฮโรอีน การค้ากัญชาและการค้ายาบ้า สามารถอธิบายได้ ดังนี้

1) การค้าเฮโรอีน กระจายอยู่บริเวณพื้นที่ภาคเหนือของประเทศไทย บริเวณที่ติดกับสามเหลี่ยมทองคำ พื้นที่กรุงเทพมหานคร ภาคใต้ และชายงานต่างประเทศซึ่งเชื่อมโยงกับชายงานภายในประเทศ รวมทั้งชนกลุ่มน้อยในพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำ เฮโรอีนส่วนใหญ่จะถูกลำเลียงเพื่อไปยังต่างประเทศ แต่บางส่วนจำหน่ายภายในประเทศไทย ในปัจจุบันเครือข่าย

การค้าเสรีอื่นได้ถูกเจ้าหน้าที่ราชการทำการจับกุมและทำลายได้หลายเครือข่ายบางกลุ่มได้หยุดดำเนินการ บางกลุ่มได้หันไปค้ายาบ้าแทน

2) การค้ากัญชา อยู่ในพื้นที่ตะวันออกเฉียงเหนือ กรุงเทพมหานคร ภาคใต้ พื้นที่ดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือกัญชาที่รวบรวมได้จะส่งออกไปต่างประเทศเป็นหลัก ปัจจุบันกล่าวได้ว่าการค้ากัญชาลดน้อยลงมากกลุ่มผู้ค้าจะไปดำเนินการในประเทศเพื่อนบ้าน การค้าในประเทศส่วนใหญ่เพื่อใช้เสพภายในประเทศ

3) การค้ายาบ้า ยาบ้าได้แพร่กระจายอยู่ในทุกภูมิภาค ผู้ค้ามีกระจายอยู่ในพื้นที่ต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับรายใหญ่ ระดับกลางและระดับย่อยในพื้นที่แพร่ระบาด เครือข่ายการค้ายาบ้าไม่มีการจัดองค์กรที่ชัดเจนเหมือนกับเฮโรอีนและกัญชา แม้แต่นักค้ารายย่อยบางครั้งก็สามารถไปจัดหายาเสพติดจากพื้นที่ผลิตบริเวณสามเหลี่ยมทองคำครั้งละเป็นปริมาณมากได้ การแพร่ระบาดของยาเสพติด สามารถแบ่งได้เป็นชนิดของยาที่แพร่ระบาด พื้นที่ของการแพร่ระบาด และกลุ่มของผู้ใช้ยาที่ยาเสพติดที่ระบาดไปถึง ซึ่งปัจจุบันไม่สามารถระบุตัวเลขที่แน่นอนได้ว่าจำนวนของผู้ใช้ยาเสพติดมีจำนวนแท้จริงเท่าไร (กำธร วิชิตสุวรรณ, 2555, หน้า 6)

นโยบายด้านยาเสพติด

1. ยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2564

1.1 ที่มาและความสำคัญ

สถานการณ์โลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม โดยมีการเปิดเสรีทางการค้า มีการใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในการผลิต และการบริการ ทางด้านการเมือง มีการเปลี่ยนแปลงจากระบบอำนาจธิปไตยของประเทศไทย ซึ่งมีลักษณะความเป็นรัฐสูงไปสู่การรวมตัวของกลุ่มภูมิภาคต่าง ๆ มากขึ้น สภาพความเป็นพรมแดนลดลง ทางด้านสังคมมีการเปลี่ยนแปลงของประชากรไปสู่ สังคมผู้สูงอายุ มีการเคลื่อนย้ายถิ่นฐานของ ผู้คนและแรงงานอย่างต่อเนื่อง การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้นำมาซึ่ง ผลกระทบต่อความมั่นคง ปัญหาอาชญากรรม และความไร้ระเบียบต่าง ๆ ทำให้สังคมและประชาชนมีความ ต้องการและความคาดหวังที่จะได้รับการดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจากรัฐมากขึ้น จำเป็น อย่างยิ่งที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบ จะต้องประเมินแนวโน้มของปัญหาและสถานการณ์ที่จะ เกิดขึ้นในอนาคต แล้วกำหนดแผนการทำงานในการรองรับปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ให้มีความ ชัดเจน แม่นยำมากที่สุด

สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นหน่วยงานหลักในการรักษาความสงบเรียบร้อย คุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ได้ตระหนักถึงสถานการณ์ดังกล่าวข้างต้น จึงได้จัดทำยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (พ.ศ.2555-2564) โดยได้นำปัญหาและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของมาทบทวน ศึกษา วิเคราะห์ และพิจารณาจัดทำให้สอดคล้องกับสถานการณ์สภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน และแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอนาคต มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) และในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากข้าราชการตำรวจ ซึ่งเป็นผู้บริหารระดับสูง ระดับกลาง ฝ่ายอำนวยการ และฝ่ายปฏิบัติการทั่วประเทศ จนกระทั่งได้นำมาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์การหรือหน่วยงานในปัจจุบัน เพื่อค้นหาจุดแข็ง จุดเด่น จุดด้อย หรือสิ่ง ที่อาจเป็นปัญหาสำคัญในการดำเนินงานสู่สภาพขององค์การที่ต้องการในอนาคต ซึ่งพบว่า จุดแข็งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นหน่วยงานที่มีกำลังพลมาก และมีหน่วยงาน โดยเฉพาะสถานีตำรวจซึ่งมีที่ตั้งอยู่ทุกพื้นที่ ทั่วประเทศ มีการทำงานที่ใกล้ชิดกับประชาชน ชุมชน และท้องถิ่น ทำให้องค์การตำรวจสามารถดำเนินการได้ครอบคลุมทุกภารกิจ แต่ในทางกลับกันเพราะขนาดขององค์การที่ใหญ่ มีสายการบังคับบัญชาที่ยาว ทำให้การบริหารงาน บุคคล การบริหารงบประมาณ ตลอดจนการบริหารจัดการมีความซับซ้อนเกิดปัญหา ไม่มีเอกภาพในการบังคับบัญชา นอกจากนี้การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจที่ผ่านมา มีเสียงสะท้อนจาก สาธารณชนในเรื่องของมาตรฐานและความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ เป็นผลให้ ไม่ได้รับความเชื่อมั่น ครัทธาจากประชาชนเท่าที่ควร อย่างไรก็ตามสำนักงานตำรวจชาติยัง ได้รับโอกาสจากรัฐบาลทุกสมัย มอบภารกิจที่สำคัญให้ปฏิบัติงานในหลาย ๆ เรื่อง หลังจากนั้น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยสำนักงานยุทธศาสตร์ตำรวจจึงได้จัดสัมมนาระดับผู้ปฏิบัติ ซึ่งเป็นตัวแทนจาก 30 กองบัญชาการ และ 6 กองบังคับการในสังกัดสำนักงานผู้บัญชาการ ตำรวจแห่งชาติ จำนวน 36 คน เมื่อวันที่ 7-10 กันยายน 2553 ณ โรงแรมล่องปีชชะอำ อำเภอ ชะอำ จังหวัดเพชรบุรีเพื่อพิจารณากำหนดยุทธศาสตร์ในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว จนได้ข้อสรุปเป็นร่างยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ 4 ยุทธศาสตร์ คือ 1) ยกกระดับขีดความสามารถในการปฏิบัติ ภารกิจหลักเพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาล 2) การพัฒนางาน ตำรวจให้โปร่งใส มีมาตรฐาน 3) การมี 5 ส่วนร่วมของประชาชนและเครือข่ายการปฏิบัติงาน ของตำรวจ 4) การสร้างความเข้มแข็งในการบริหาร และได้นำเสนอในที่ประชุมคณะกรรมการ อำนวยการและคณะทำงานเพื่อการบริหารจัดการและดำเนินการด้านยุทธศาสตร์สำนักงาน ตำรวจแห่งชาติตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ 630/2552 ลงวันที่ 16 มกราคม 2552 พิจารณา เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2553 แล้วนำผลการพิจารณาของคณะกรรมการดังกล่าว มา

กำหนดเป้าประสงค์ กลยุทธ์ ค่าเป้าหมาย และตัวชี้วัด เพื่อนำเข้าที่สัมมนาเชิงปฏิบัติการระดับ ผู้ปฏิบัติอีกครั้งหนึ่ง เมื่อวันที่ 15-17 มิถุนายน 2554 ณ โรงแรมภูเขางามรีสอร์ท อำเภอเมือง จังหวัด นครนายก

จากผลการสัมมนา ผู้เข้าร่วมสัมมนาได้ยกแกลงแสดงความคิดเห็นในร่าง ยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติในภาพรวม รวมทั้งได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่สามารถ นำมาปรับให้ร่างยุทธศาสตร์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีความชัดเจนยิ่งขึ้น จากนั้นได้นำร่าง ยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งประกอบด้วยข้าราชการตำรวจที่เป็น ตัวแทนของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ คณะกรรมการตรวจสอบและ ติดตามการบริหารงานตำรวจจังหวัด/กรุงเทพมหานคร (กต.ตร.จว./ กทม.) ข้าราชการใน กระบวนการยุติธรรม หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง และผู้สังเกตการณ์ รวมทั้งสิ้น 250 คน ได้แสดงความคิดเห็นในการสัมมนาวิพากษ์ร่างยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2554 ณ ห้องบุญยะจินดา สโมสรตำรวจ ถนนวิภาวดีรังสิต กรุงเทพมหานคร เพื่อให้ยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม มีทิศทางหรือ กรอบแนวทางการดำเนินการที่ชัดเจน ผลการสัมมนาวิพากษ์ร่างยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจ แห่งชาติข้างต้น สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้นำเอาข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะมาปรับปรุงร่าง ยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และเสนอผู้บังคับบัญชาระดับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้พิจารณามีความเห็นเพิ่มเติม โดยได้นำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะดังกล่าว มาปรับปรุง ร่างยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น จากนั้นได้นำเสนอ คณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติให้ความเห็นชอบ เมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน 2554 ซึ่งคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมบางประการ โดยสำนักงาน ยุทธศาสตร์ตำรวจได้นำข้อเสนอแนะดังกล่าว มาทบทวนและปรับปรุงยุทธศาสตร์สำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ เพื่อให้มีความสมบูรณ์และสามารถนำไปใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำ แผนปฏิบัติการของทุกหน่วยงานในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติต่อไป ทั้งนี้สำนักงาน ตำรวจแห่งชาติจะใช้ยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในการกำหนดทิศทางการปฏิบัติงาน และพัฒนาองค์การ เพื่อผลักดันสำนักงานตำรวจแห่งชาติ บรรลุเป้าหมายตาม วิสัยทัศน์“เป็น ตำรวจมืออาชีพ เพื่อความผาสุกของประชาชน” ให้ได้ (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2554, หน้า 4-5)

1.2 ยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2564

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (2554) แนวทางที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติใช้ในการ บริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ เกิดจากการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมขององค์กร โดยผ่าน

กระบวนการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และปัจจัยคุกคาม จากสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จนได้ซึ่งยุทธศาสตร์ทั้ง 4 ด้าน ของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติเพื่อได้ขับเคลื่อนองค์การไปสู่การ “เป็นตำรวจมืออาชีพเพื่อความผาสุกของประชาชน” ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1: ยกระดับขีดความสามารถในการปฏิบัติการกิจหลัก เพื่อตอบสนองนโยบายรัฐบาล

เป้าประสงค์: 1.1 ภารกิจที่ได้รับมอบหมายเกิดผลสัมฤทธิ์

กลยุทธ์ 1.1.1 เพิ่มขีดความสามารถของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการตอบสนองต่อภารกิจตามนโยบายรัฐบาล โดยมุ่งเน้นภารกิจสำคัญดังนี้

- 1) ปกป้อง เติตทุน พิทักษ์รักษาสถาบันพระมหากษัตริย์
- 2) ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
- 3) แก้ไขปัญหาความมั่นคงในจังหวัดชายแดนภาคใต้
- 4) รักษาความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว
- 5) ควบคุมปราบปรามแรงงานต่างด้าว
- 6) ป้องกันปราบปรามอาชญากรรมที่มีลักษณะเฉพาะทาง
- 7) ปฏิบัติการด้านต่าง ๆ ที่กระทบต่อความมั่นคง
- 8) เตรียมความพร้อมขององค์การเพื่อรองรับการเข้าสู่

ประชาคมอาเซียน

9) รักษาความสงบเรียบร้อยเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

เป้าประสงค์: 1.2 ลดความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมของประชาชน
กลยุทธ์ - เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมที่สร้างความเดือดร้อนแก่ประชาชน ชุมชน และที่มีผลกระทบต่อสังคมในทุกระดับ

เป้าประสงค์: 1.3 มีระบบและกระบวนการที่ตอบสนองนโยบายรัฐบาลที่มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ 1.3.1 ปรับปรุง พัฒนาระบบงานและกระบวนการของหน่วยงานรับผิดชอบให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ 1.3.2 ประชาสัมพันธ์กระบวนการและมาตรการในการดำเนินงานให้แก่ประชาชนได้รับรู้

เป้าประสงค์ : 1.4 มีเทคโนโลยี อุปกรณ์ และเครื่องมือพิเศษ รวมทั้งระบบสารสนเทศอัจฉริยะ

กลยุทธ์ 1.4.1 นำระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยและเหมาะสมมาใช้ในการปฏิบัติงาน

กลยุทธ์ 1.4.2 พัฒนาคุณภาพของระบบฐานข้อมูลสารสนเทศให้ครบถ้วน ทันสมัย มีการ 12 เชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานทั้งภายในและภายนอก

กลยุทธ์ 1.4.3 กำหนดกรอบอัตราและจัดหาอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้พิเศษ ที่ทันสมัย ให้เพียงพอและเหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน

กลยุทธ์ 1.4.4 พัฒนาบุคลากรให้มีความพร้อมในการใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ พิเศษ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนางานตำรวจให้โปร่งใส มีมาตรฐาน

เป้าประสงค์: 2.1 สังคมและประชาชนเชื่อมั่นต่อองค์การตำรวจ

กลยุทธ์ 2.1.1 พัฒนาระบบการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติงาน ทั้งจากภายในและภายนอกองค์การ

กลยุทธ์ 2.1.2 นำมาตรการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบมาบังคับใช้ กับข้าราชการตำรวจที่ประพฤติมิชอบอย่างจริงจัง

กลยุทธ์ 2.1.3 มุ่งมั่นทำงานเพื่อภาพลักษณ์ของตำรวจให้เป็นที่ยอมรับของสังคมและ ประชาชน

กลยุทธ์ 2.1.4 เสริมสร้างวัฒนธรรมองค์การ โดยยึดถือค่านิยม จริยธรรมและหลักภาระ หน้าที่ความรับผิดชอบที่มีต่อสังคม

กลยุทธ์ 2.1.5 เสริมสร้างและพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ข้าราชการตำรวจในทุกกระดับ

เป้าประสงค์: 2.2 ผู้รับบริการมีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของ ตำรวจ-ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการให้บริการและการปฏิบัติงานของตำรวจ-ลดความหวาดกลัวภัยอาชญากรรมของประชาชน

กลยุทธ์ 2.2.1 ให้ความสำคัญกับการให้บริการด้วยความรวดเร็ว ถูกต้อง เป็นธรรม โปร่งใส สามารถตรวจสอบได้

กลยุทธ์ 2.2.2 เพิ่มขีดความสามารถของสถานีตำรวจในทุกมิติ

กลยุทธ์ 2.2.3 ปรับทัศนคติและวิธีการทำงานที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ โดยยึดประชาชน และชุมชนเป็นศูนย์กลาง

กลยุทธ์ 2.2.4 นำประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจการตำรวจ

กลยุทธ์ 2.2.5 ดำเนินกิจกรรมที่มุ่งเน้นการแก้ปัญหาของชุมชน

และสังคม

เป้าประสงค์ : 2.3 มีกระบวนการที่โปร่งใสมีมาตรฐาน มีกระบวนการที่มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของประชาชนและหน่วยงานต่าง ๆ และมีการตรวจสอบการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ 2.3.1 กำหนดกรอบมาตรฐาน และปรับปรุงแก้ไขขั้นตอนกระบวนการและ ระยะเวลาในการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจและงานบริการประชาชน

กลยุทธ์ 2.3.2 ปรับปรุง พัฒนาคู่มือการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจ และงานบริการ ประชาชน

กลยุทธ์ 2.3.3 เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กรอบมาตรฐานขั้นตอนกระบวนการและ ระยะเวลาในการปฏิบัติงานให้ประชาชนรับรู้โดยใช้สื่อต่าง ๆ

กลยุทธ์ 2.3.4 พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความเข้าใจ ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และ วิธีการตามมาตรฐานคู่มือการปฏิบัติงานที่กำหนด

กลยุทธ์ 2.3.5 เสริมสร้างและพัฒนาข้าราชการตำรวจให้มีวินัย และเคร่งครัดต่อ คุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณของตำรวจ

กลยุทธ์ 2.3.6 พัฒนางานตรวจสอบภายใน ให้เป็นไปตามแนวทางประกันคุณภาพการ ตรวจสอบภายในภาครัฐ

เป้าประสงค์: 2.4 บุคลากรและหน่วยงานมีครุภัณฑ์ ยุทโธปกรณ์ ยานพาหนะ เครื่องมือ เครื่องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพียงพอตามมาตรฐานการปฏิบัติงาน

กลยุทธ์ 2.4.1 กำหนดกรอบอัตราครุภัณฑ์ ยุทโธปกรณ์ ยานพาหนะ เครื่องมือ เครื่อง ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย มีความเหมาะสม ตามมาตรฐานที่ กำหนด

กลยุทธ์ 2.4.2 จัดหา ปรับเปลี่ยน และแจกจ่ายครุภัณฑ์ฯ ตามข้อ 1 ให้เพียงพอต่อการ ปฏิบัติ

กลยุทธ์ 2.4.3 พัฒนาระบบฐานข้อมูลให้มีความถูกต้อง ครบถ้วน ตรงต่อการใช้ประโยชน์ มีความสะดวกต่อการจัดเก็บข้อมูล และสามารถพัฒนาให้เชื่อมโยง ข้อมูลระหว่างหน่วยงานภายในและภายนอก 15

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : การมีส่วนร่วมของประชาชนและเครือข่ายการปฏิบัติงานของตำรวจ

เป้าประสงค์: 3.1 การมีส่วนร่วมของประชาชน เครือข่ายภาครัฐ และภาคเอกชน ที่เข้ามามี ส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและให้บริการมีความเข้มแข็ง กลยุทธ์-ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนเครือข่ายภาครัฐ และภาคเอกชนเข้ามามีส่วน ร่วมตาม หลักเกณฑ์ที่กำหนด

เป้าประสงค์: 3.2 การมีส่วนร่วมของประชาชน เครือข่ายภาครัฐและภาคเอกชน ที่เข้ามามีส่วน ร่วมในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและให้บริการมีความพึงพอใจ

กลยุทธ์ 3.2.1 ส่งเสริม ยกย่อง เชิดชูเกียรติและ/หรือให้รางวัล ตอบแทนคุณความดีแก่ ประชาชน เครือข่ายภาครัฐ และภาคเอกชนที่เข้ามามีส่วนร่วมใน กิจการ ตำรวจ

กลยุทธ์ 3.2.2 สนับสนุนเงินค่าตอบแทนและสวัสดิการให้กับ ประชาชนและเครือข่าย ภาครัฐและภาคเอกชนตามความเหมาะสม

กลยุทธ์ 3.2.3 ปรับปรุง พัฒนารูปแบบ วิธีการปฏิบัติ ตลอดจน แนวทางการประเมินผล การเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชน เครือข่ายภาครัฐ และภาคเอกชน ให้มีความชัดเจน สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม มีความเหมาะสม กับสภาพปัญหา และความต้องการของประชาชนในพื้นที่

เป้าประสงค์: 3.3 กฎหมาย กฎ ระเบียบ คำสั่ง และข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เอื้อต่อการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชน เครือข่ายภาครัฐและภาคเอกชน

กลยุทธ์ 3.3.1 บูรณาการกลไกที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอก องค์กร ให้มีการ เชื่อมโยงการดำเนินงานการมีส่วนร่วมของประชาชน เครือข่ายภาครัฐ และภาคเอกชนให้มีเอกภาพ ลดความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงาน

กลยุทธ์ 3.3.2 ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบ คำสั่ง และ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่เป็น อุปสรรคต่อการเปิดโอกาสให้ประชาชน เครือข่ายภาครัฐ และภาคเอกชน

เป้าประสงค์: 3.4 หน่วยงานและบุคลากรนำแนวคิดการมีส่วนร่วมของ ประชาชน เครือข่าย ภาครัฐ และภาคเอกชนมาใช้ในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและ ให้บริการ ประชาชน

กลยุทธ์ 3.4.1 ปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ของข้าราชการตำรวจและ เป้าหมายการทำงาน ของหน่วยงานทุกระดับให้ยึดถือการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ ทำงานตามแนวคิด Community Policing

กลยุทธ์ 3.4.2 จัดทำฐานข้อมูลในเรื่องการมีส่วนร่วมของ ประชาชน ได้แก่ ทะเบียน อาสาสมัครเครือข่ายภาครัฐ และภาคเอกชน ประเภทและชนิดของ

กิจกรรมที่ดำเนินการ และให้สามารถเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมและหน่วยงานอื่น ๆ

กลยุทธ์ 3.4.3 ปรับโครงสร้างหน่วยงานและระบบตำแหน่งให้สอดคล้องกับการมีส่วนร่วม ร่วมของประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : การสร้างความเข้มแข็งในการบริหาร

เป้าประสงค์: 4.1 การบริหารโดยยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

กลยุทธ์ 4.1.1 การบริหารที่มุ่งเน้นผลงานตามแผนยุทธศาสตร์

กลยุทธ์ 4.1.2 พัฒนาระบบการจัดทำแผนงานงบประมาณขับเคลื่อน ติดตามและ ประเมินผลการปฏิบัติงาน ทั้งในระดับองค์การและระดับบุคคลให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ 4.1.3 พัฒนาองค์การและโครงสร้างองค์การให้มีความสอดคล้องต่อความ เปลี่ยนแปลง

เป้าประสงค์ : 4.2 ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและประชาชนผู้รับบริการมีความพึงพอใจต่อการบริหารงาน ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

กลยุทธ์ 4.2.1 สร้างบรรยากาศแวดล้อมให้จูงใจต่อการปฏิบัติงาน

กลยุทธ์ 4.2.2 สร้างวัฒนธรรมขององค์การให้เอื้อต่อการปฏิบัติงาน

กลยุทธ์ 4.2.3 วางระบบการจัดการด้านสวัสดิการ ให้เหมาะสมและเพียงพอต่อการ ปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ 4.2.4 พัฒนาระบบการบริหารงานบุคคลให้มีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่ ยึด หลักสมรรถนะ ความรู้ความสามารถ ความโปร่งใสและเป็นธรรม

กลยุทธ์ 4.2.5 ปรับปรุงเงินเดือน และค่าตอบแทน ให้เหมาะสมกับวิชาชีพ สายงานและ ความเสี่ยงภัย เพื่อให้ดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีเกียรติและสมศักดิ์ศรี

กลยุทธ์ 4.2.6 จัดทำและพัฒนาคู่มือการปฏิบัติงานภายใน องค์การ

กลยุทธ์ 4.2.7 พัฒนาระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลที่มีขีดความสามารถสูง เพื่อให้ คนดีและคนเก่งได้รับการส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์ 4.2.8 ส่งเสริมการพัฒนาสมรรถภาพทางกายและจิตใจ

กลยุทธ์ 4.2.9 ส่งเสริม แนะนำ ฝึกอบรม ให้ความรู้ทักษะ

ทางด้านวิชาชีพ และการ ดำรงชีวิต เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อม ให้แก่บุคลากรก่อน เกษียณอายุ ราชการ

กลยุทธ์ 4.2.10 สร้างจิตสำนึกของบุคลากรให้ทุ่มเทและอุทิศตนใน การทำงาน โดย ดำเนินถึงความคุ้มค่า และต้นทุนในการทำงานเพื่อให้ผลงานมูลค่าเพิ่มขึ้น

เป้าประสงค์ : 4.3 กระบวนการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ 4.3.1 พัฒนาระบบการบริหารจัดการด้านยุทธศาสตร์ ด้านงบประมาณ ด้าน ทรัพยากรมนุษย์ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและด้านการตรวจราชการ

กลยุทธ์ 4.3.2 กำหนดแผนการจัดหาและทดแทนสถานที่ทำการ บ้านพัก ยุทโธปกรณ์ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ยานพาหนะที่จำเป็นและเพียงพอต่อการ ปฏิบัติหน้าที่

กลยุทธ์ 4.3.3 สร้างจิตสำนึกของบุคลากรในการใช้งบประมาณ ทรัพย์สินและสิ่งของ หลวง

เป้าประสงค์ : 4.4 ข้าราชการตำรวจมีสมรรถนะสูงในการปฏิบัติหน้าที่ และนำระบบเทคโนโลยี มาใช้ในการบริหารจัดการ

กลยุทธ์ 4.4.1 พัฒนาหลักสูตรการศึกษาและฝึกอบรมทุกระดับให้ สอดคล้องสนับสนุน ยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

กลยุทธ์ 4.4.2 พัฒนารูปแบบ วิธีการและวางระบบในการพัฒนา บุคลากรให้มีความ ครอบคลุมและต่อเนื่องภายใต้ข้อจำกัดด้านงบประมาณ

กลยุทธ์ 4.4.3 ส่งเสริมการสร้างความร่วมมือทางวิชาการกับ สถาบันการศึกษา และ หน่วยงานอื่น ๆ ในกระบวนการยุติธรรม

2. นโยบายด้านยาเสพติด

2.1 นโยบายยาเสพติดประเทศไทย

สมจิต แตนสีแก้ว (2552) กล่าวถึง นโยบายด้านยาเสพติด จากอดีตถึง ปัจจุบันของประเทศไทย การวิเคราะห์แบบนโยบายของรัฐบาลซึ่งระบุไว้ครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 1903 คือ กฎหมายลักษณะโจร ในรัชสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 ซึ่งมีการระบุ บทลงโทษแก่ผู้เสพ ผู้ค้าฝิ่นอย่างหนักแต่ก็ยังมีผู้ใช้ฝิ่นมากขึ้น เมื่อถึงรัชสมัยรัชกาลที่ 1 ในปี พ.ศ. 2325 ได้มีพระราชกำหนดโทษเกี่ยวกับฝิ่นที่นำมาบังคับใช้เพื่อปราบปรามผู้ค้าฝิ่นอย่าง จริงจัง จนถึงรัชสมัยรัชกาลที่ 3 รัฐบาลไทยสามารถปราบกลุ่มอั้งยี่ซึ่งเป็นผู้ค้าฝิ่นรายใหญ่ได้ สำเร็จ แต่อย่างไรก็ตามในระยะเวลาต่อมาพบว่าการค้าฝิ่นมากขึ้นอีก มาในปี พ.ศ. 2501 สมัยของ จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ หัวหน้าคณะปฏิวัติ ได้มีการลงโทษผู้ค้าฝิ่นอย่างหนักถึงขั้น

ประหารชีวิต ต่อมาใน พ.ศ. 2519 ซึ่งเป็นรัฐบาลของ นายธานินทร์ กรัยวิเชียร นายกรัฐมนตรี ต่อกันเรื่อยมาในหลายรัฐบาลจนมาถึงรัฐบาลสมัยของ พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็น นายกรัฐมนตรี ได้มีวิวัฒนาการของการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดที่หลากหลายวิธีมากขึ้น ทั้งนี้เพราะมีการแพร่ระบาดของยาเสพติดหลายชนิดในหลากหลายกลุ่มและมีเหตุของการแพร่ระบาดที่ซับซ้อนมากขึ้น โดยสามารถอธิบายรายละเอียดได้พอสังเขป ดังนี้

1) รูปแบบการมุ่งปราบปรามและบำบัดผู้ติดยาเสพติดในลักษณะ นักโทษ (พ.ศ. 2519-2530) โดยรัฐบาลได้ประกาศป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การค้า และการใช้ยาเสพติดการควบคุมและทำลายวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทอย่างจริงจังทั้งทางตรงและทางอ้อม นอกจากนี้ยังมีการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกายและจิตใจของผู้เสพในสถานบริการสาธารณสุขของรัฐรวมทั้งการสงเคราะห์ผู้ติดยาเพื่อไม่ให้เป็นการแก้สังคม

2) รูปแบบการสร้างเครือข่ายในชุมชนและเครือข่ายประเทศเพื่อนบ้าน (พ.ศ. 2531-2538) โดยรัฐบาลมุ่งกระจายความรู้เรื่องยาเสพติดสู่ชุมชนโดยการรณรงค์ในกลุ่มเยาวชนทั้งในและนอกสถานศึกษาให้ตระหนักถึงพิษภัยของยาเสพติด การจัดหลักสูตรการศึกษาในเรื่องยาเสพติด การขอความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการกำจัดแหล่งผลิตยาเสพติด การปรับปรุงกฎหมาย และการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามมากที่สุด

3) รูปแบบการระดมความร่วมมือจากครอบครัวและชุมชนในการแก้ไขปัญหา (พ.ศ. 2539-2543) โดยรัฐบาลได้เน้นขยายงานมวลชนสัมพันธ์เพื่อให้ความรู้ประชาชนและองค์กรชุมชนส่งเสริมให้มีความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามผู้ผลิตและผู้ขายตลอดจนแหล่งอบายมุข การส่งเสริมโครงการภาครัฐและเอกชนที่มุ่งบำบัดผู้ติดยาเสพติดในลักษณะผู้ป่วยโดยการแยกแยะผู้เสพออกจากผู้ขายและส่งเสริมกำลังใจโดยครอบครัวและชุมชนเพื่อให้ผู้ติดยาเสพติดได้กลับมาเป็นประชากรที่มีคุณภาพของประเทศต่อไป

4) รูปแบบการประกาศสงครามต่อสู้กับยาเสพติด (พ.ศ. 2544-2549) โดยรัฐบาลได้เปลี่ยนการกำหนดนโยบายจากเบื้องบนสู่ข้างล่าง มาเป็นนโยบายที่กำหนดจากความต้องการของประชาชนในสังคมระดับรากหญ้า โดยเริ่มจากรัฐบาลได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อระดมความคิดจากองค์กรทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีการกำหนดแนวทางในการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด ซึ่งได้แนวทางในการแก้ไขปัญหาคือควรมุ่งเน้นความสำคัญของการป้องกันยิ่งกว่าการบำบัดรักษา ทั้งนี้เนื่องจากเป็นหนทางเดียวที่จะช่วยหยุดยั้งการขยายตัวของยาเสพติด ซึ่งแกนหลักในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

อยู่ที่ความเข้มแข็งของจิตใจ โดยรัฐบาลกระตุ้นให้สังคมไทยมีจิตสำนึกว่าการป้องกันและแก้ไข ปัญหาอาชญากรรมต้องแก้ไขที่ต้นเหตุ โดยใช้กระบวนการเสริมสร้างพลังอำนาจ (Empowerment) ให้บุคคลเกิดความตระหนักและสามารถตัดสินใจปฏิบัติการป้องกันการติดสารเสพติดได้ด้วยตนเอง รัฐบาลมุ่งเน้นให้ประชาชนทุกคนตระหนักว่าเป็นผู้ป่วยที่ต้องเข้ารับการบำบัดรักษา อย่างถูกต้องทั้งทางร่างกายและจิตใจ

5) รูปแบบ 5 รั้วป้องกันภัยยาเสพติด (พ.ศ. 2550-2553) โดย รัฐบาล มุ่งสร้างกิจกรรม สร้างภูมิคุ้มกัน สร้างกระบวนการทำงานร่วมกันทั้งภาครัฐและประชาชน อย่างครบวงจรเพื่อป้องกันจุดอ่อนและเพื่อสร้างเกราะป้องกันที่สกัดกั้นไม่ให้ยาเสพติดรุกล้ำ เข้ามา ได้แก่ 1) รั้วชายแดน 2) รั้วชุมชน 3) รั้วสังคม 4) รั้วโรงเรียน และ 5) รั้วครอบครัว

6) รูปแบบ พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด (พ.ศ. 2554-ปัจจุบัน) โดย รัฐบาลกำหนดกลยุทธ์สำคัญที่จะดำเนินการ คือ 7 แผน 4 ปรับ 3 หลัก 6 เร่ง เพื่อให้เป็นสิ่งที่ ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยึดเป็นหลักในการขับเคลื่อนงานด้านยาเสพติด ประกอบด้วย

6.1) แผน 7 แผน ประกอบด้วย (1) แผนที่ 1 การสร้างพลังสังคม และพลังชุมชนเอาชนะยาเสพติด (2) แผนที่ 2 การแก้ไขปัญหายาเสพติด (3) แผนที่ 3 การสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติด (4) แผนที่ 4 การปราบปรามยาเสพติดและบังคับใช้ กฎหมาย (5) แผนที่ 5 ความร่วมมือระหว่างประเทศ (6) แผนที่ 6 การสกัดกั้นยาเสพติด และ (7) แผนที่ 7 การบริหารจัดการแบบบูรณาการ

6.2) ปรับ 4 ปรับ ประกอบด้วย (1) ปรับที่ 1 ปรับปรุงข้อมูลการ ข่าวให้ถูกต้องทันสมัย (2) ปรับที่ 2 ปรับบทบาทพฤติกรรมเจ้าหน้าที่ของรัฐ (3) ปรับที่ 3 ปรับกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ และ (4) ปรับที่ 4 ปรับทัศนคติสังคมและชุมชนมีส่วนร่วม แก้ไขปัญหาอาชญากรรม

6.3) หลัก 3 หลัก ประกอบด้วย (1) หลักที่ 1 หลักแก้ไขปัญหายาโดย ใช้หลักเมตตา (2) หลักที่ 2 ยึดหลักนิติธรรมใช้การบำบัดการป้องกันควบคุมการปราบปราม และ (3) หลักที่ 3 หลักแก้ปัญหายาโดยยึดพื้นที่เป็นตัวตั้ง หรือ Area Approach

6.4) เร่ง 6 เร่ง ประกอบด้วย (1) เร่งที่ 1 เร่งดำเนินการด้านข้อมูล ปัญหา (2) เร่งที่ 2 เร่งลดจำนวนผู้เสพยาเสพติดจากหมู่บ้าน/ชุมชน (3) เร่งที่ 3 เร่งแสวงหา ความร่วมมือกับต่างประเทศและการสกัดกั้นยาเสพติด (4) เร่งที่ 4 เร่งปราบปรามผู้ค้า (5) เร่งที่ 5 เร่งแก้ไขปัญหายาของเยาวชนกลุ่มเสี่ยงทั้งในและนอกสถานศึกษา และ (6) เร่งที่ 6 เร่งสร้างหมู่บ้าน/ชุมชนเพื่อให้ความเข้มแข็ง

2.2 นโยบายด้านยาเสพติดต่างประเทศ

อุสร่า มนต์มณีรัตน์ และคนอื่น ๆ (2553) กล่าวถึง นโยบายเกี่ยวกับ ยาเสพติดทั่วโลก (Drug Policy Around the World) ไว้ว่า ความพยายามลดการใช้ยาเสพติดของ ประชาชนทั่วโลกนั้นเป็นทางออกที่ดีที่สุดที่จะได้ดำรงชีวิตได้อยู่อย่างปกติ トラบใดที่ยังคงมีการใช้ ยาเสพติด มีการบันทึกข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดประการหนึ่งที่มาจากประเทศ รัสเซียในช่วงศตวรรษที่ 17 กล่าวถึง Czar Michael Federovitch ได้ถูกจับกุมและถูกควบคุมตัว ในกรณีเสพยาและมีการขยายผลสืบสวนต่อไป จนกระทั่งได้ขึ้นชื่อเป็นผู้จำหน่าย ล่าสุดเกือบ ทุกประเทศทั่วโลกได้กำหนดนโยบายยาเสพติดแห่งชาติ ระหว่างปี ค.ศ. 1989 และ ค.ศ. 1999 อย่างเป็นทางการ นโยบายยาเสพติดแห่งชาตินั้นเป็นที่รู้จักกันมากกว่า 60 ประเทศ และ ในอีก 40 กว่าประเทศ กำลังพัฒนานโยบายยาเสพติดแห่งชาติหรือนโยบายดังกล่าวมีการ พัฒนามาก่อนมากกว่า 10 ปี ที่ผ่านมา รวมไปถึงการเพิ่มขึ้นของการสื่อสารทั่วโลก การค้า การ ใช้ การผลิต และการขายยาเสพติด ได้กลายเป็นปัญหาระดับโลกองค์การสหประชาชาติได้ ทำงานเพื่อสร้างระบบระหว่างประเทศของการควบคุมยาเสพติด ซึ่งประเทศที่จำเป็นต้องใช้ เกี่ยวกับความผิดทางอาญาทั้งหมดที่ไม่ใช่ในทางการแพทย์ แต่เป็นการผลิตและการขายยาเสพติดเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวหรือกลุ่มของตน นอกจากนี้ยังผลักดันความร่วมมือระหว่างประเทศ และการกระทำผิดโดยตรงต่อการผลิตและการค้ายาเสพติด

ข้อมูลพื้นฐานของอำเภอปาง จังหวัดพะเยา

1. ที่ตั้ง

อำเภอปาง ตั้งอยู่ที่ พิกัด PB 344175 เป็นอำเภอขนาดใหญ่ที่สุดในจังหวัดพะเยา พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูง และเป็นพื้นที่ป่าไม้เนื้อที่ทั้งหมด 1,783.45 ตารางกิโลเมตร หรือ 1,114,685 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับอำเภอข้างเคียงดังนี้

ทิศเหนือ ติดกับอำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา , อำเภอจุน จังหวัดพะเยา และ อำเภอ สองแคว จังหวัดน่าน

ทิศตะวันออก ติดกับอำเภอท่าวังผา จังหวัดน่าน

ทิศใต้ ติดกับอำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา และอำเภอเมืองน่าน จังหวัดน่าน

ทิศตะวันตก ติดกับอำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา และอำเภอจุน จังหวัดพะเยา

2. ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่อำเภอปางเป็นเทือกเขาสูงและป่าไม้ ทางทิศเหนือมีเทือกเขาผีปันน้ำ เป็นแนว เขตธรรมชาติ โดยมีดอยภูลังกาเป็นยอดเขาสูงสุด ทางตะวันออกมีดอยสวนยาหลวง และ

ดอยกาด เป็นเส้นแบ่งอาณาเขตกับอำเภอเมือง น่าน ส่วนทิศตะวันตกมีดอยภูนาง และดอยแปเมือง แบ่งเขตกับอำเภอดอกคำใต้ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรป่าไม้ พื้นที่ป่าไม้ของอำเภอปงมีประมาณ 880,707.5 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 75 ของพื้นที่ทั้งหมด โดยเป็นพื้นที่ป่าไม้ในเขตป่าอนุรักษ์ 199,667 ไร่

ไม้ที่สำคัญ ได้แก่ ไม้สัก ไม้ยาง ไม้มะค่าโมง ไม้ตะเคียน ไม้ประดู่ สัตว์ป่า ประจำท้องถิ่น ได้แก่ เลียงผา เก้ง กวาง หมูป่า เสือ นกยูง ไก่ฟ้า นกขุนทอง ไก่ป่า ผึ้งป่า ฯลฯ

ทรัพยากรน้ำ อำเภอปงมีพื้นที่เป็นเทือกเขาล้อมรอบทั้ง 4 ด้าน พื้นที่ราบลุ่มบริเวณตอนกลางริมแม่น้ำจิม แม่น้ำควร และแม่น้ำยม

พื้นที่สูงสุดในเขตอำเภอปง คือ ยอดดอยภูลังกา อยู่ในท้องที่ตำบลผาซางน้อย มีความสูง 1,693 เมตร (สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพะเยา, 2561, หน้า 4-6)

3. การปกครอง

การปกครองอำเภอปง แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 7 ตำบล 88 หมู่บ้าน ดังนี้

- 1) ตำบลปง จำนวน 16 หมู่บ้าน
- 2) ตำบลควร จำนวน 11 หมู่บ้าน
- 3) ตำบลขุนควร จำนวน 12 หมู่บ้าน
- 4) ตำบลนาปรัง จำนวน 9 หมู่บ้าน
- 5) ตำบลออย จำนวน 14 หมู่บ้าน
- 6) ตำบลจิม จำนวน 19 หมู่บ้าน
- 7) ตำบลผาซางน้อย จำนวน 7 หมู่บ้าน

4. ประชากร

ประชากร มีจำนวนทั้งหมด 52,854 คน แยกเป็นชาย 26,269 คน หญิง 26,315 คน ความหนาแน่นประชากรต่อพื้นที่เฉลี่ย 5 คน/ตารางกิโลเมตร มีกลุ่มชาวไทยภูเขา จำนวน 2 เผ่า คือ 1) ชนชาติอิวเมี่ยน มีจำนวน 6 หมู่บ้าน จำนวนประชากรทั้งหมดรวม 3,435 คน 2) ชนชาติม้ง มีจำนวน 5 หมู่บ้าน จำนวนประชากรทั้งหมดรวม 6,241 คน ประชากรอำเภอปง ส่วนใหญ่จำนวนร้อยละ 90 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำนา และทำไร่ ส่วนที่เหลือประกอบอาชีพค้าขาย รับจ้างทั่วไป ข้าราชการ และอื่น ๆ

5. ปัญหายาเสพติดในอำเภอปง

อำเภอปงเป็นอำเภอที่มีพื้นที่ติดกับจังหวัดน่านซึ่งเป็นพื้นที่ชายแดน มีชนเผ่าม้งและอีวเมี่ยนอาศัยอยู่ จึงมีการลักลอบนำยาเสพติดเข้ามาจากประเทศเพื่อนบ้านผ่านเส้นทางธรรมชาติและนำมาพักไว้บริเวณอำเภอปงเป็นจำนวนมาก เป็นจุดเสี่ยงที่สำคัญต่อการค้ายาเสพติด จากสถิติ ผลการดำเนินงานจับกุมคดียาเสพติดในห้วงปี 2561 (ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2561 – 31 ธันวาคม 2561) จับกุมจำนวน 136 คดี ผู้ต้องหาจำนวน 176 คน ของกลาง ยาบ้า 45,834 เม็ด กัญชา 1,405 กิโลกรัม โไอซ์ 4 กิโลกรัม ซึ่งมีสถิติสูงกว่าในห้วงปี 2560 (ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2560 – 31 ธันวาคม 2560) ที่มีการจับกุมจำนวน 119 คดี ผู้ต้องหาจำนวน 153 คน ของกลาง ยาบ้า 32,195 เม็ด กัญชา 954 กิโลกรัม ซึ่งถือว่าตั้งแต่ปี 2560 – 2561 ปัญหายาเสพติดในพื้นที่อำเภอปง จังหวัดพะเยาทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น (แผนพัฒนาอำเภอปง, 2562, หน้า 15)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้รวบรวมและสรุปผลการศึกษา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ในแง่มุมต่าง ๆ ตามลำดับดังนี้

มนตรี สิงห์โตทอง (2554) ได้ศึกษาวิจัยถึง ประสิทธิภาพของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในพื้นที่ตำรวจภูธรภาค 1 พบว่า 1) การบริหารโดยการนำนโยบายในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารตามภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติและประชาชนทั่วไป โดยมีความคิดเห็นว่า 1.1) มีการกวาดล้างอย่างต่อเนื่องและอย่างเข้มข้นตามนโยบายรัฐบาลโดยยึดกฎหมายและหลักนิติธรรมเป็นหลัก มีการประสานความร่วมมือเพื่อดำเนินการ 1.2) มีการประสานความร่วมมือเพื่อดำเนินการป้องกันปราบปรามยาเสพติด 1.3) มีการพัฒนาช่องทางในการแจ้งข่าวสาร ขอร้องเรียนหรือเบาะแสผ่านทุกช่องทางโดยเฉพาะสื่อเทคโนโลยี และ 1.4) มีการดำเนินการทางอาญาและวินัยกับข้าราชการตำรวจที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอย่างเด็ดขาด 2) การปฏิบัติตามนโยบายการแก้ไขปัญหายาเสพติดของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีสภาพปัญหานำไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารงานตามภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติและประชาชน โดยมีแนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติดตามนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ มุ่งดำเนินนโยบายด้วยการมีส่วนร่วมของคนในชาติทุกภาคส่วน โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบในทางลบเพื่อเป็นรากฐานการนำไปสู่ความยั่งยืนของการแก้ไขปัญหายา จึงดำเนินการตามลำดับ ได้แก่

2.1) ใช้หลักเมตตาธรรมในการตัดวงจรด้านผู้เสพหรือผู้ติดยาเสพติดซึ่งมีผู้เกี่ยวข้องได้รับผลกระทบและเดือดร้อนมากที่สุด และ 2.2) การตัดวงจรกลุ่มเสี่ยงและป้องกันมิให้ผู้เสพติดยาใหม่ ด้วยการแก้ปัญหาในกลุ่มเสี่ยงพื้นที่เสี่ยงและสร้าง ภูมิคุ้มกันในกลุ่มเด็กและเยาวชน และ 3) แนวทางการพัฒนานโยบายในการแก้ไขปัญหายาเสพติดมีการทุ่มเทอย่างเต็มที่ อดทน ในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ ทำให้ประชาชนมีความมั่นใจ มีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน อีกทั้งเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในการจัดการบริหาร การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีความชัดเจนและเหมาะสมในปัจจุบัน

พัฒนัธรรต ดันติเวชยานนท์ (2558) ศึกษาเรื่อง การศึกษาประสิทธิผลการนำ นโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน โดยการวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 2) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน และ 3) เสนอแนะแนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน โดยใช้การวิจัยแบบผสมวิธี ประกอบด้วย การวิจัย เชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ การวิจัยเชิงคุณภาพดำเนินการโดยสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 42 คน ได้แก่ ผู้บริหารสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดระดับจังหวัด 2 คน ผู้นำหมู่บ้าน /ชุมชน 20 คน และประชาชน 20 คน ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดหนองคาย และจังหวัดนครพนม ที่มีบทบาทสำคัญในการช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการนำนโยบายด้านยาเสพติดไปปฏิบัติ คัดเลือกมาด้วยการเลือกแบบเจาะจง และจัดการสนทนากลุ่ม จำนวน 10 คน ซึ่งเลือกมาแบบเจาะจงจากคณะทำงานสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดระดับจังหวัด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์แบบอุปนัยและการตีความ การวิจัยเชิงปริมาณดำเนินการโดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 350 คน ตามสูตรของ ทาโร ยามาเนะ จากประชากร 2,790 คน ที่เป็นประชาชน 1,142 คนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดหนองคายและจังหวัดนครพนม ที่มีบทบาทสำคัญในการช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการนำนโยบายด้านยาเสพติดไปปฏิบัติ และข้าราชการตำรวจ 1,648 คน สังกัดสถานีตำรวจภูธรระดับอำเภอในจังหวัดหนองคายและจังหวัดนครพนม โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ค่าความเชื่อมั่น 0.90 วิเคราะห์ ข้อมูลด้วยสถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยแบบขั้นตอนผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนรวม

3 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาในระยะยาว มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือด้านการลดความรุนแรงของปัญหา ยาเสพติด และด้านการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน ตามลำดับ โดยด้านการสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาในระยะยาวได้มีการรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างจิตสำนึกให้แก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง ส่วนด้านการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชนได้รับการจัดสรรงบประมาณจากภาครัฐอย่างจำกัด 2) ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน มี 6 ปัจจัย เรียงตามสัมประสิทธิ์ถดถอยบางส่วนจากมากไปหาน้อย ดังนี้ (1) การแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติด (2) การปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย (3) การสร้างภูมิคุ้มกัน /ป้องกัน (4) การบริหารจัดการ (5) การร่วมมือระหว่างประเทศ และ (6) นโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้ โดยทั้ง 6 ปัจจัยดังกล่าว สามารถ อธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ได้ร้อยละ 78.20 3) แนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนเพื่อให้มีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ประกอบด้วยแนวทางสำคัญ 8 ประการ คือ (1) การรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างจิตสำนึกให้แก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง ในการป้องกันยาเสพติดผ่านสื่อมวลชนและสื่อทุกรูปแบบ (2) การจัดสรรงบประมาณด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างเพียงพอ โดยการเพิ่มงบประมาณในการดำเนินงานให้แก่หน่วยปฏิบัติอย่างเพียงพอและต่อเนื่อง (3) การลดจำนวนผู้เสพยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง โดยการค้นหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด เพื่อให้เข้ารับการบำบัดรักษาในทุกระบบ และจัดตั้งสถานบำบัดรักษาอย่างเพียงพอ (4) การแสวงหาความร่วมมือกับต่างประเทศ โดยการร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในทุกด้าน เพื่อสกัดกั้นการลักลอบลำเลียงยาเสพติดข้ามประเทศ (5) การจับกุมและลงโทษตามกฎหมายอย่างเด็ดขาด โดยการเร่งรัดจับกุมผู้กระทำความผิดและลงโทษในอัตราโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้ในชั้นสูง (6) การบริหารแบบบูรณาการ โดยการระดมสรรพกำลังเพื่อร่วมกันขับเคลื่อนการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างเป็นเอกภาพและต่อเนื่อง (7) การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติด โดยการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพิษภัยของยาเสพติดแก่ประชาชนทั่วไป รวมถึงนักเรียน นักศึกษาในโรงเรียนและสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง และ (8) การปฏิบัติตามนโยบายอย่างต่อเนื่อง โดยการนำนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลไปปฏิบัติอย่างจริงจัง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและสามารถควบคุมสถานการณ์ของยาเสพติดอย่างได้ผล

จารย์ ฤทธิ์ไกร (2559) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการจัดการแก้ปัญหาการป้องกันและการแพร่ระบาดของยาเสพติดในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และ (2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์กับประสิทธิผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือประชากรที่อยู่ในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 7,312 คน และทำการสุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน การวิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล และใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐานเป็นตัวบรรยาย ส่วนการทดสอบทางสถิติใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ผลการศึกษาปรากฏว่า (1) ประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (ภาพรวม) อยู่ในระดับสูง (2) มีความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสามารถอธิบายความผันแปรของประสิทธิผลได้ร้อยละ 57.7

รังสี พจน์ธนาศ (2559) ศึกษาเรื่อง การนำนโยบายการปราบปรามยาเสพติดในสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการไปปฏิบัติ กรณีศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีช่างฝีมือปัญญาวิทยา พบว่า ปัจจัยการจูงใจ ภาวะผู้นำ ความผูกพันและการยอมรับของสมาชิกในองค์การ การมีส่วนร่วม และการทำงานเป็นทีม เป็นปัจจัยที่สามารถแสดงถึงความสำเร็จหรือไม่สำเร็จของกระบวนการนำนโยบายการปราบปรามยาเสพติดในสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการไปปฏิบัติได้ โดยปัจจัยด้านการจูงใจ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ด้านคือการจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) และแรงจูงใจภายนอก (extrinsic motives) ส่วนปัจจัยด้านผู้นำ สามารถแบ่งได้เป็น 3 ประการคือ ประการที่ 1 ผู้นำมีการกำหนดแนวทางหลัก (Pathfinding) ประการที่ 2 ผู้นำต้องสามารถสร้างระบบการทำงานที่มีประสิทธิผลหรือการทำให้องค์การดำเนินไปในทิศทางเดียวกัน ส่วนประการที่ 3 ผู้นำต้องมีการมอบอำนาจให้แก่บุคลากรอย่างจริงจัง สำหรับปัจจัยด้านความผูกพันและการยอมรับของสมาชิก เป็นความ

จงรักภักดี ความภาคภูมิใจและเป็นส่วนหนึ่งในองค์การ ทำให้ปฏิบัติงานอย่างทุ่มเท ยอมรับ วัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายขององค์การเพื่อความก้าวหน้าและผลประโยชน์ขององค์การด้วยความผูกพันต่อองค์การ ส่วนปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม คือ การที่บุคลากรร่วมกันในการดำเนินงานอย่างใดอย่างหนึ่ง ไม่ว่าจะเพื่อผลประโยชน์โดยตรงหรือโดยอ้อม โดยได้รับโอกาสให้เข้ามามีส่วนร่วมในการร่วมคิด ร่วมทำและร่วมแก้ไขในด้านนโยบายและการวางแผน การดำเนินงาน การประสานงาน การติดตามและประเมินผล เพื่อให้เกิดผลสำเร็จตาม วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และสุดท้ายปัจจัยด้านทำงานเป็นทีม จะมีความหมายมากกว่ากลุ่มคนที่มา รวมกัน เพราะที่ทีมงานจะรวมถึงความเป็นผู้ร่วมกระบวนการตัดสินใจของกลุ่ม การใช้ทรัพยากร ของกลุ่มให้เกิดประโยชน์สูงสุด และการผสมผสานสมาชิกของกลุ่ม ซึ่งจะมีผลต่อการทำงาน ร่วมกัน

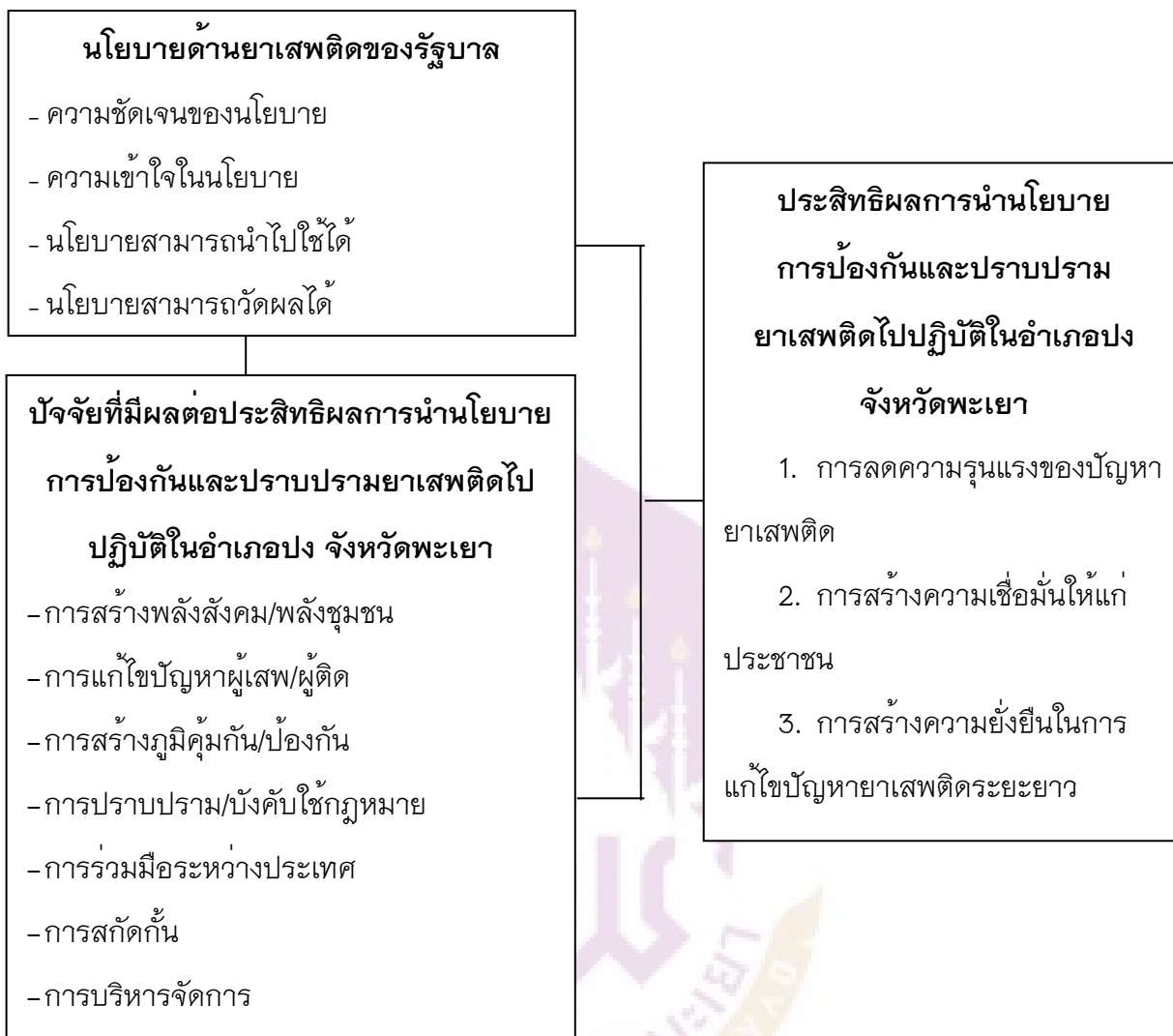
ระพีพันธ์ โพนทอง (2559) ศึกษาเรื่องผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในพื้นที่ จังหวัดปทุมธานี พบว่า 1. ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในพื้นที่ จังหวัดปทุมธานี ได้แก่ 1) ด้านนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ได้แก่ มีวัตถุประสงค์ของนโยบายที่ชัดเจน การนำนโยบายไปปฏิบัติ และการติดตามและประเมินผลได้ 2) ด้านการบริหารองค์การ ได้แก่ ขั้นตอนในการดำเนินงาน ภาวะผู้นำ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ งบประมาณ การสื่อสาร และแรงจูงใจ และ 3) ด้านความร่วมมือ ได้แก่ ความร่วมมือจากหน่วยงานราชการ ความร่วมมือจากหน่วยงานเอกชน และความร่วมมือจากประชาชน และจาก 3 ด้านนี้ พบว่า ความร่วมมือจากประชาชน ความร่วมมือจากหน่วยงานเอกชน ภาวะผู้นำ และมีวัตถุประสงค์ของนโยบายที่ชัดเจน มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในพื้นที่ จังหวัดปทุมธานี 2. แนวทางที่เสนอแนะปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในพื้นที่ จังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย (1) ควรเปิดช่องรับแจ้งเบาะแส ข่าวสารแบบไม่เปิดเผยผู้ให้ข่าวได้หลายช่องทาง (2) ควรจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอในการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเพื่อให้เกิดคล่องตัวไม่ติดขัด (3) ควรให้รางวัลแก่ผู้ให้ข้อมูลข่าวสาร และผู้ปฏิบัติให้เห็นชัดเจนและถึงตัวผู้ปฏิบัติ (4) ควรมีการประชุมอย่างต่อเนื่อง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

วาสนา อาจสาลีกรณ (2561) ศึกษาเรื่องการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการนำนโยบายการป้องกันและแก้ไขยาเสพติดไปปฏิบัติ 2) เพื่อ

ศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่มีผลการนำนโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปปฏิบัติ วิธีดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ ศึกษาโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และแบบสอบถาม แบบปลายเปิดโดยมีมาตรฐานเดียวกันต่อกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารหรือเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการนำนโยบายยาเสพติดไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 12 แห่ง ตามหลักการบริหารงาน ซึ่งศึกษาเฉพาะ องค์การบริหารส่วนตำบลตามนโยบายวาระแห่งชาติ ทั้งนี้ได้นำผลการวิจัยมาเชื่อมโยงและ วิเคราะห์แนวทางจนได้คำตอบตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยผลการศึกษาพบว่า การนำ นโยบายการป้องกันและแก้ไขยาเสพติดไปปฏิบัติ และปัญหาอุปสรรคในการนำนโยบายป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดไปปฏิบัติ ได้แก่ 1. การวางแผน 2. การจัดองค์กร 3. การจัดการ บุคลากร 4. การกำกับงาน 5. การประสานงาน 6. การรายงาน 7. การงบประมาณ รวมทั้ง ปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวข้อง 1) ปัญหาด้านสมรรถนะ 2) ปัญหาด้านการควบคุม 3) ปัญหา ทางด้านความร่วมมือและการต่อต้านการเปลี่ยนแปลง 4) ปัญหาทางด้านอำนาจและ ความสัมพันธ์กับองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง 5) ปัญหาทางด้านความสนับสนุนและความผูกพันของ องค์กร มีผลต่อการในการนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปปฏิบัติ

กรอบแนวคิด

ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติใน อำเภออง จังหวัดพะเยา ขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญต่าง ๆ ประกอบด้วย นโยบายด้านยาเสพติดของ รัฐบาล ได้แก่ (1) ความชัดเจนของนโยบาย (2) ความเข้าใจในนโยบาย (3) นโยบายสามารถ นำไปใช้ได้ (4) นโยบายสามารถวัดผลได้ และปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภออง จังหวัดพะเยา ได้แก่ (1) การสร้างพลัง สังคม/พลังชุมชน (2) การแก้ไขปัญหายาเสพติด (3) การสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน (4) การปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย (5) การร่วมมือระหว่างประเทศ (6) การสกัดกั้น (7) การบริหารจัดการ รวม 11 ปัจจัย ซึ่งจากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แผนยุทธศาสตร์ด้านยาเสพติดของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2564 นโยบายด้าน ยาเสพติดของรัฐบาล และกรอบแนวคิดการวิจัยของ พัฒน์ธนธร ดันติเวชยานนท์ (2558) เกี่ยวกับประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ นำมาสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย แยกออกเป็น 2 แบบ ได้แก่ การวิจัยเชิงคุณภาพและการวิจัยเชิงปริมาณ ดังนี้

1. การวิจัยเชิงปริมาณ

1.1 ประชากร

ประชากร ได้แก่ ประชาชน ในพื้นที่อำเภอปง จังหวัดพะเยา ทั้ง 7 ตำบล 88 หมู่บ้าน จำนวน 52,584 คน (สำนักทะเบียนอำเภอปง, 2562)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในพื้นที่อำเภอปง จังหวัดพะเยา ทั้ง 7 ตำบล 88 หมู่บ้าน การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างได้ใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ เครจซี และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, pp. 608-610) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 382 คน จากนั้นดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) จำแนกตามจำนวนประชากรในแต่ละตำบล ในเขตพื้นที่อำเภอปง จังหวัดพะเยา

ตาราง 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ

ตำบล	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1. ปง	7,845	57
2. นาปริง	5,580	41
3. ควร	5,381	39
4. ชุนควร	9,718	70
5. ออย	6,961	51
6. จิม	11,610	84
7. ผาซ่าน้อย	5,489	40
รวม	52,584	382

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ

2.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญแบบเจาะจง จากผู้บริหาร และคณะทำงานสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดระดับอำเภอ ในพื้นที่อำเภอปง จังหวัดพะเยา ด้วยการสัมภาษณ์ จำนวน 10 คน ดังนี้

- 1) นายอำเภอ
- 2) ปลัดอำเภอหัวหน้ากลุ่มงานบริหารงานปกครอง
- 3) ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรอำเภอ
- 4) สาธารณสุขอำเภอ
- 5) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลประจำอำเภอ
- 6) พัฒนาการอำเภอ
- 7) เกษตรอำเภอ
- 8) ผู้ทรงคุณวุฒิประจำอำเภอ
- 9) ปลัดอำเภอหัวหน้าฝ่ายความมั่นคง
- 10) ปลัดอำเภอผู้รับผิดชอบงานยาเสพติด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ โดยแบ่งแยกออกเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพดังนี้

1. การวิจัยเชิงปริมาณ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยส่วนนี้เป็นแบบสอบถาม เพื่อสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ตอน มีรายละเอียดของแบบสอบถามดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม แบบตรวจสอบรายการ (Check list) จำแนกตามตำแหน่ง/สถานะ เพศ อายุ ศาสนา วุฒิการศึกษา และอาชีพ จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล จำนวน 12 ข้อ ดังนี้

1. ด้านความชัดเจนของนโยบาย จำนวน 3 ข้อ
2. ด้านความเข้าใจในนโยบาย จำนวน 4 ข้อ

3. ด้านนโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้	จำนวน 3 ข้อ
4. ด้านนโยบายสามารถวัดผลได้	จำนวน 2 ข้อ

ลักษณะแบบสอบถามมีลักษณะแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับโดยมีเกณฑ์การให้คะแนนคำถามแต่ละข้อตามแบบของลิเคิร์ต (Likert, 1967, p.90) ดังนี้

- 5 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมาก
- 3 หมายถึง ระดับการปฏิบัติปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับการปฏิบัติน้อย
- 1 หมายถึง ระดับการปฏิบัติที่น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา จำนวน 35 ข้อ ดังนี้

1. ด้านการสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน	จำนวน 6 ข้อ
2. ด้านการแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติด	จำนวน 4 ข้อ
3. ด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน	จำนวน 6 ข้อ
4. ด้านการปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย	จำนวน 6 ข้อ
5. ด้านการร่วมมือระหว่างประเทศ	จำนวน 2 ข้อ
6. ด้านการสกัดกั้น	จำนวน 5 ข้อ
4. ด้านการบริหารจัดการ	จำนวน 7 ข้อ

ลักษณะแบบสอบถามมีลักษณะแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนคำถามแต่ละข้อตามแบบของลิเคิร์ต (Likert, 1967, p.90) ดังนี้

- 5 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมาก
- 3 หมายถึง ระดับการปฏิบัติปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับการปฏิบัติน้อย
- 1 หมายถึง ระดับการปฏิบัติที่น้อยที่สุด

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา จำนวน 13 ข้อ ดังนี้

1. ด้านการลดความรุนแรงของปัญหาเสพติด จำนวน 3 ข้อ
2. ด้านการสร้างเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน จำนวน 5 ข้อ
3. ด้านการสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาในระยะยาว จำนวน 5 ข้อ

ลักษณะแบบสอบถามมีลักษณะแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนคำถามแต่ละข้อตามแบบของลิเคิร์ต (Likert, 1967, p.90) ดังนี้

- 5 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมาก
- 3 หมายถึง ระดับการปฏิบัติปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับการปฏิบัติน้อย
- 1 หมายถึง ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

ตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการเสนอแนะ แนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ

การวิจัยเชิงคุณภาพนั้นผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์รายบุคคล โดยมีแนวทางในการได้มาซึ่งข้อมูล 3 แนวทาง ดังนี้

- 1) การสัมภาษณ์แบบสนทนาอย่างไม่เป็นทางการ
- 2) การสัมภาษณ์แบบการตั้งคำถามไว้ล่วงหน้า
- 3) การสัมภาษณ์แบบการตั้งคำถามมาตรฐานปลายเปิด

แนวทางดังกล่าวนี้ ใช้แบบบันทึกข้อมูลของการสัมภาษณ์รายบุคคล โดยมีแบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย แบ่งออกเป็น 5 ตอน มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ แบบตรวจสอบรายการ (Check list) จำแนกตามตำแหน่ง/สถานะ เพศ อายุ ศาสนา วุฒิการศึกษา ระยะเวลาอาศัยอยู่ในพื้นที่ และการอบรมความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสัมภาษณ์ เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 4 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 5 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา จำนวน 3 ข้อ

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ

1.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร หลักการ แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติใน อำเภอปง จังหวัดพะเยา และแนวทางการเสนอแนะแนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติใน อำเภอปง จังหวัดพะเยา

1.2 สร้างเครื่องมือแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scales) 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert's type)

1.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา(Content validity)โดยวิธีหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of item-objective congruence: IOC) (ประยูร อิมสวาสดี, 2552, หน้า 74) โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิทุกคน

N หมายถึง จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

เกณฑ์การให้คะแนน

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ (Index of item-objective congruence: IOC)เกณฑ์การตัดสิน IOC ที่มีค่าตั้งแต่ .67 ขึ้นไป แสดงว่า ข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์หรือตามเนื้อหา นั้น แสดงว่าแบบสอบถามนั้นใช้ได้ ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิมีจำนวน 3 คน ดังนี้

(1) นายสิทธิ์ วงศ์มาน	นายอำเภอปง จังหวัดพะเยา
(2) พ.ต.อ.ชัยยุทธ ฉิมพลี	ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรปง
จังหวัดพะเยา
(3) ดร.รัชตะ พันธุ์แสง	อาจารย์ประจำสาขารัฐศาสตร์
คณะรัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยพะเยา

1.4 นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิและนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขเป็นลำดับสุดท้าย

1.5 นำเสนอแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วมาทดลองใช้ (Try-out) กับประชาชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

1.6 นำแบบสอบถามหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach, 1990, pp. 202-204) ได้ค่าความเชื่อมั่น .98

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ

2.1 ศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ถึงรายละเอียดโครงสร้างเนื้อหาเกี่ยวกับประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา เพื่อนำผลที่ศึกษามาสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์ ที่สอดคล้องกับกรอบแนวคิดในการวิจัย

2.2 นำแบบสัมภาษณ์ฉบับร่าง ไปปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้ตรวจสอบความถูกต้องสอดคล้องของเนื้อหา ก่อนนำไปใช้ในการสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. การวิจัยเชิงปริมาณ

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเชิงปริมาณครั้งนี้ เป็นข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามที่มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1.1 ผู้วิจัยจัดทำหนังสือเพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลถึงผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชนทั้ง 7 ตำบลในเขตอำเภอปง จังหวัดพะเยา เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.2 ผู้วิจัยแจกแบบสอบถาม และเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยการส่งและรับคืนด้วยตนเองเป็นจำนวน 382 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00

1.3 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทั้งหมดมานับจำนวน และตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยต่อไป

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ

การวิจัยเชิงคุณภาพจะทำให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่มีรายละเอียดชัดเจน สามารถนำมาวิเคราะห์เชิงตรรกะและสามารถขยายองค์ความรู้โดยอาศัยการวิเคราะห์ตรรกะ เพื่อขจัดช่องว่างของการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ โดยผู้วิจัยจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์ที่ได้ตั้งคำถามไว้ล่วงหน้าเพื่อให้ผู้ที่ได้รับการสัมภาษณ์ตอบคำถามและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในประเด็นสำคัญ ๆ แล้วนำผลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละประเด็นที่ต้องการหาคำตอบตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และกรอบแนวคิดในการวิจัยที่เกี่ยวกับประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. การวิจัยเชิงปริมาณ

1.1 ตรวจสอบถูกต้องสมบูรณ์จากแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาแต่ละฉบับแล้วนำมาลงรหัสให้คะแนนตามน้ำหนักคะแนนแต่ละข้อ และบันทึกข้อมูลในคอมพิวเตอร์เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

1.2 นำผลการคำนวณมาวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยการแปลผลข้อมูล แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง

จังหวัดพะเยา และประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ ในอำเภอปง จังหวัดพะเยา นำมาวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) วิเคราะห์ข้อมูลคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เพื่อดูการกระจายของข้อมูลเป็นรายข้อ และรายด้าน โดยการนำเสนอเป็นตารางพร้อมคำอธิบาย โดยแต่ละตอนของแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ แบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check list) จำแนกตามตำแหน่ง/สถานะ เพศ อายุ ศาสนา และวุฒิการศึกษา จำนวน 5 ข้อ โดยคิดเป็นร้อยละ

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับเกี่ยวกับนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล แบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert, 1967, p. 90) หลังจากนั้นนำมาหาค่าเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์พิจารณาขอบเขตคะแนนเฉลี่ย เพื่อใช้ในการแปลความหมาย โดยกำหนดเกณฑ์ การแปลความหมายของคะแนน พิจารณาคะแนนเฉลี่ยของบุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว (2535, หน้า 23-24) ดังนี้

- 4.51-5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.51-4.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
- 2.51-3.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
- 1.51-2.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
- 1.00-1.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา แบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert, 1967, p. 90) หลังจากนั้นนำมาหาค่าเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์พิจารณาขอบเขตคะแนนเฉลี่ย เพื่อใช้ในการแปลความหมาย โดยกำหนดเกณฑ์ การแปลความหมายของคะแนน พิจารณาคะแนนเฉลี่ยของบุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว (2535, หน้า 23-24) ดังนี้

- 4.51-5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.51-4.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
- 2.51-3.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
- 1.51-2.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
- 1.00-1.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา แบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert, 1967, p. 90) หลังจากนั้นนำมาหาค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์พิจารณาขอบเขตคะแนนเฉลี่ย เพื่อใช้ในการแปลความหมาย โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนน พิจารณาคะแนนเฉลี่ยของ บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว (2535, หน้า 23-24) ดังนี้

- 4.51-5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.51-4.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
- 2.51-3.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
- 1.51-2.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
- 1.00-1.50 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 5 เป็นแบบแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเสนอแนะ แนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา โดยความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์เป็นข้อ ๆ หลังจากนั้นนำมาหาค่าความถี่ เพื่อใช้ในการแปลความหมายความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยาต่อไป

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ

2.1 ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร ใช้วิธีการวิเคราะห์เอกสารเนื้อหา แล้วนำเสนอข้อมูลด้วยวิธีการพรรณนา

2.2 ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ใช้วิธีการวิเคราะห์แบบอุปนัย โดยนำข้อมูลมาเรียบเรียงและจำแนกอย่างเป็นระบบ แล้วตีความหมายเชื่อมโดยความสัมพันธ์และสร้างข้อสรุปจากข้อมูลต่าง ๆ ที่รวบรวมได้ โดยทำไปพร้อมกับการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อจะได้ศึกษาในแต่ละประเด็นได้อย่างลึกซึ้ง เมื่อประเด็นใดนำมาวิเคราะห์ แล้วไม่มีความชัดเจนก็จะตามไปเก็บรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมในประเด็นต่าง ๆ เหล่านั้น เพื่อตอบคำถามหลักตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อมูลทั้งในเชิงคุณภาพและในเชิงปริมาณ

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา 2) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา 3) เสนอแนะแนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา โดยผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 382 คน และการลงพื้นที่สัมภาษณ์จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวนทั้งสิ้น 10 คน ซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นคณะกรรมการบริหารงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดระดับอำเภอ อำเภอปง จังหวัดพะเยา หลังจากเก็บข้อมูลเสร็จสิ้นผู้วิจัยได้นำมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ประชาชนในเขตพื้นที่อำเภอปง

- 1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 1.2 การวิเคราะห์นโยบายด้านยาเสพติดของภาครัฐ
- 1.3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา
- 1.4 การวิเคราะห์ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา

2. คณะกรรมการบริหารงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดระดับอำเภอ อำเภอปง จังหวัดพะเยา

- 2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์
- 2.2 การวิเคราะห์นโยบายด้านยาเสพติดของภาครัฐ
- 2.3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา
- 2.4 การวิเคราะห์ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา

308106467

UP-Thesisis 615110676 Independent study / recv: 20062563 08:52:43 / seq: 27

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมายผลของการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้
เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยกำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ ดังนี้

\bar{X} แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

SD แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

n แทน จำนวนประชากร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ประกอบด้วย 1) ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) ผลการวิเคราะห์นโยบายด้านยาเสพติดของภาครัฐ 3) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา 4) ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 382 คน
- ตาราง 2 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ ศาสนา วุฒิการศึกษา และอาชีพ

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	202	52.88
หญิง	180	47.12
2. อายุ		
ไม่เกิน 30 ปี	45	11.78
31-40 ปี	107	28.01
41-50 ปี	142	37.17
51-60 ปี	82	21.47
61 ปี ขึ้นไป	6	1.57

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 382 คน
 ตาราง 2 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ ศาสนา
 วุฒิการศึกษา และอาชีพ (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. ศาสนา		
พุทธ	358	93.72
คริสต์	24	6.28
อิสลาม	-	-
อื่น ๆ (ระบุ).....	-	-
4. วุฒิการศึกษา		
ประถมศึกษา	84	21.99
มัธยมศึกษา	156	40.83
อนุปริญญา	100	26.18
ปริญญาตรี	22	5.76
สูงกว่าปริญญาตรี	20	5.24
5. อาชีพ		
เกษตรกร	196	51.31
รับจ้าง	84	21.99
รับราชการ	88	23.04
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	14	3.66
อื่น ๆ (ระบุ).....	-	-

จากตารางที่ 2 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ ศาสนา วุฒิการศึกษา และอาชีพ จำนวน 382 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายมากที่สุด จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 52.88 รองลงมาเป็นเพศหญิง จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 47.11 อายุของผู้ที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุดอยู่ในช่วง 41-50 ปี จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 37.17 รองลงมาคือในช่วง 41-50 ปี จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 37.17 ช่วง 51-60 ปี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 21.47 ช่วง ไม่เกิน 30 ปี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.78 และช่วง 61 ปีขึ้นไป จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.57 ผู้ตอบแบบสอบถามนับถือ

ศาสนาพุทธมากที่สุด จำนวน 358 คน คิดเป็นร้อยละ 93.72 และรองลงมาคือศาสนาคริสต์ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.28 ผู้ตอบแบบสอบถามมีวุฒิทางการศึกษาในระดับมัธยมศึกษามากที่สุด จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 40.83 และรองลงมาคือระดับอนุปริญญา จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 26.18 ระดับประถมศึกษา จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.99 ระดับปริญญาตรีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.76 และสูงกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.24 ผู้ตอบแบบสอบถามมีอาชีพเกษตรกรมากที่สุด จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 51.31 และรองลงมาคืออาชีพรับราชการ จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 23.04 อาชีพรับจ้าง จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.99 และอาชีพรัฐวิสาหกิจ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.66

2. ผลการวิเคราะห์นโยบายด้านยาเสพติดของภาครัฐ

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติ ของนโยบายด้านยาเสพติดของภาครัฐ ด้านความชัดเจนของนโยบาย

ด้านความชัดเจนของนโยบาย	n = 382		ระดับการปฏิบัติ
	\bar{X}	SD	
1. ปัญหายาเสพติดเป็น “วาระแห่งชาติ” ที่ทุกคนต้องร่วมกันแก้ไขปัญหา	4.65	.63	มากที่สุด
2. นโยบายมีความชัดเจนทำให้ผู้ปฏิบัติทำตามได้ง่าย	4.66	.60	มากที่สุด
3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องติดตามผลและประเมินการปฏิบัติงานเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง	4.69	.57	มากที่สุด
รวม	4.67	.33	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า นโยบายด้านยาเสพติดของภาครัฐ ด้านความชัดเจนของนโยบาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .33 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องติดตามผลและประเมินการปฏิบัติงานเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 4.69 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .57 รองลงมาเป็นนโยบายมีความชัดเจนทำให้ผู้ปฏิบัติทำตามได้ง่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .60 ส่วนปัญหายาเสพติดเป็น

“วาระแห่งชาติ” ที่ทุกคนต้องร่วมกันแก้ไขปัญหา มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากับ 4.65 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .63

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติ ของนโยบายด้านยาเสพติดของภาครัฐ ด้านความเข้าใจในนโยบาย

ด้านความเข้าใจในนโยบาย	n = 382		ระดับการปฏิบัติ
	\bar{X}	SD	
1. มีการปราบปรามจับกุมและบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด	4.79	.43	มากที่สุด
2. ผู้เสพคือผู้ป่วยที่ต้องได้รับการบำบัดรักษา ให้กลับมาเป็นคนดีของสังคม	4.65	.61	มากที่สุด
3. นโยบายมีความเข้าใจได้ง่าย ชัดเจน	4.68	.56	มากที่สุด
4. มีหน่วยงานรับผิดชอบหน้าที่หลักในแต่ละด้านอย่างชัดเจน	4.74	.54	มากที่สุด
รวม	4.72	.28	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า นโยบายด้านยาเสพติดของภาครัฐ ด้านความเข้าใจในนโยบายโดยภาพรวมอยู่ในระดับการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .28 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการปราบปรามจับกุมและบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 4.79 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .43 รองลงมาเป็นมีหน่วยงานรับผิดชอบหน้าที่หลักในแต่ละด้านอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .54 นโยบายมีความเข้าใจได้ง่าย ชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .56 ส่วนผู้เสพคือผู้ป่วยที่ต้องได้รับการบำบัดรักษา ให้กลับมาเป็นคนดีของสังคม มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากับ 4.65 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .61

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติ ของนโยบายด้าน
ยาเสพติดของภาครัฐ ด้านนโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้

ด้านนโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้	n = 382		ระดับ การปฏิบัติ
	\bar{X}	SD	
1. นโยบายมีแผนงาน/มาตรการ/วัตถุประสงค์ ที่ชัดเจน	4.82	.47	มากที่สุด
2. สามารถนำนโยบายไปปฏิบัติได้ตรงตามวัตถุประสงค์	4.75	.56	มากที่สุด
3. ทุกภาคส่วนร่วมกันขับเคลื่อนการปฏิบัติอย่างเข้มแข็ง	3.83	.88	มาก
รวม	4.47	.35	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า นโยบายด้านยาเสพติดของด้านนโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .35 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นโยบายมีแผนงาน/มาตรการ/วัตถุประสงค์ ที่ชัดเจน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 4.87 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .47 รองลงมาเป็นสามารถนำนโยบายไปปฏิบัติได้ตรงตามวัตถุประสงค์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .56 ส่วนผู้ทุกภาคส่วนร่วมกันขับเคลื่อนการปฏิบัติอย่างเข้มแข็งมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากับ 3.83 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .88

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติ ของนโยบายด้าน
ยาเสพติดของภาครัฐ ด้านนโยบายสามารถวัดผลได้

ด้านนโยบายสามารถวัดผลได้	n = 382		ระดับ การปฏิบัติ
	\bar{X}	SD	
1. นโยบายมีขั้นตอนในการปฏิบัติงานครอบคลุมทุกด้าน	4.35	.59	มาก
2. มีการติดตามวัดผล และประเมินผลนโยบายอย่างชัดเจน และต่อเนื่อง	4.22	.60	มาก
รวม	4.34	.42	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า นโยบายด้านยาเสพติดของด้านนโยบายสามารถวัดผลได้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับการปฏิบัติมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .42 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นโยบายมีขั้นตอนในการปฏิบัติงานครอบคลุมทุกด้าน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 4.35 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .59 ส่วนการติดตามวัดผล และประเมินผลนโยบายอย่างชัดเจน และต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากับ 4.22 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .60

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติ ของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา ด้านการสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน

ด้านการสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน	n = 382		ระดับการปฏิบัติ
	\bar{X}	SD	
1. ทรนรงค์กระตุ้นจิตสำนึก และเสริมสร้างพลังสังคม/ชุมชน ให้ตระหนักถึงปัญหาเสพติด	4.51	.71	มากที่สุด
2. สร้างความเข้มแข็งให้กับหมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อป้องกัน เฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาเสพติด	4.48	.76	มาก
3. ส่งเสริมการรวมกลุ่มภาคประชาชน/ประชาสังคม เพื่อเป็นกลไกป้องกันยาเสพติด	4.19	.86	มาก
4. พัฒนาการบริหารจัดการภาคชุมชน และสนับสนุนจากภาครัฐ ในการป้องกันและเฝ้าระวังยาเสพติด	4.51	.74	มากที่สุด
5. ความรุนแรงของปัญหาเสพติดในพื้นที่ลดลง หรือสามารถควบคุมได้ในระดับหนึ่ง	4.64	.64	มากที่สุด
6. จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีปัญหาเสพติดในพื้นที่ลดลง หรือสามารถควบคุมได้ในระดับหนึ่ง	4.68	.62	มากที่สุด
รวม	4.52	.40	มากที่สุด

จากตารางที่ 7 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา ด้านการสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .40 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีปัญหาเสพติดในพื้นที่ลดลง หรือสามารถควบคุมได้ในระดับหนึ่ง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 4.68 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .62 รองลงมาคือความรุนแรงของปัญหาเสพติดในพื้นที่ลดลง หรือสามารถควบคุมได้ในระดับหนึ่ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .64 รองลงมาคือระดับจิตสำนึก และเสริมสร้างพลังสังคม/ชุมชน ให้ตระหนักถึงปัญหาเสพติด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .71 พัฒนาการบริหารจัดการภาคชุมชน และสนับสนุนจากภาครัฐ ในการป้องกันและเฝ้าระวังยาเสพติด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .74 สร้างความเข้มแข็งให้กับหมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อป้องกันเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาเสพติด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .76 ส่วนการส่งเสริมการรวมกลุ่มภาคประชาชน/ประชาสังคม เพื่อเป็นกลไกป้องกันยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากับ 4.19 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .86

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติ ของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา ด้านการแก้ปัญหาผู้เสพ/ผู้ติด

ด้านการแก้ปัญหาผู้เสพ/ผู้ติด	n = 382		ระดับการปฏิบัติ
	\bar{X}	SD	
1. รณรงค์ ประชาสัมพันธ์เพื่อนำผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดเข้ารับการรักษาในระบบสมัครใจ	4.67	.59	มากที่สุด
2. มีสถานบำบัดรักษาเสพติดเพียงพอ เช่น โรงพยาบาล สาธารณะสุข หรือค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรม	4.76	.56	มากที่สุด
3. จำนวนผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดลดลง หรือสามารถควบคุมได้ในระดับหนึ่ง	4.44	.82	มาก
4. มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องติดตามดูแลผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ที่ผ่านการบำบัดฟื้นฟูเป็นประจำ	4.40	.83	มาก
รวม	4.57	.36	มากที่สุด

จากตารางที่ 8 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา ด้านการแก้ปัญหาผู้เสพ/ผู้ติด โดยภาพรวมอยู่ในระดับการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .36 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีสถานบำบัดรักษายาเสพติดเพียงพอ เช่น โรงพยาบาลสาธารณะสุข หรือค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรม มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 4.76 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .56 รองลงมาคือองค์กรประชาสัมพันธ์เพื่อนำผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด เข้ารับการบำบัดรักษาในระบบสมัครใจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .59 จำนวนผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดลดลง หรือสามารถควบคุมได้ในระดับหนึ่ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .82 ส่วนการมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องติดตามดูแลผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดที่ผ่านการบำบัดฟื้นฟูเป็นประจำมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากับ 4.40 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .83

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติ ของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา ด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน

ด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน	n = 382		ระดับการปฏิบัติ
	\bar{X}	SD	
1. ดำเนินการสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา	4.59	.76	มากที่สุด
2. จัดกิจกรรมเสริมป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา	4.67	.65	มากที่สุด
3. มีการให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องยาเสพติดในสถานศึกษา	4.62	.71	มากที่สุด
4. เผื่อระวังพฤติกรรมเสี่ยงของเยาวชน นอกสถานศึกษา	4.44	.81	มาก
5. มีการเสริมสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับยาเสพติด เป็นอย่างดี	4.57	.71	มากที่สุด
6. เสริมสร้างความเข้มแข็ง ป้องกันยาเสพติดในสถานประกอบการ เช่น โรงงานอุตสาหกรรม ฯลฯ	4.78	.53	มากที่สุด
รวม	4.61	.20	มากที่สุด

จากตารางที่ 9 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา ด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน โดยภาพรวมอยู่ในระดับการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .20 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เสริมสร้างความเข้มแข็ง ป้องกันยาเสพติดในสถานประกอบการ เช่น โรงงานอุตสาหกรรม ฯลฯ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 4.78 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .53 รองลงมาคือจัดกิจกรรมเสริมป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .65 มีการให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องยาเสพติดในสถานศึกษา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .71 ดำเนินการสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .76 มีการเสริมสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับยาเสพติด เป็นอย่างดี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .71 ส่วนแผนรณรงค์พฤติกรรมเสี่ยงของเยาวชนนอกสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากับ 4.44 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .81

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติ ของปัจจัยที่มีผลต่อ การนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา ด้านการปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย

ด้านการปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย	n = 382		ระดับการปฏิบัติ
	\bar{X}	SD	
1. ชาวสารต่าง ๆ สามารถชี้แนะและเป็นแนวทางในการปราบปรามจับกุมผู้เสพ และผู้ค้ายาเสพติดได้	4.84	.46	มากที่สุด
2. มีสถานบำบัดรักษายาเสพติดเพียงพอ เช่น โรงพยาบาล สาธารณะสุข หรือค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรม	4.62	.71	มากที่สุด
3. ขยายผลจากผู้เสพไปยังผู้ค้าในระดับต่าง ๆ และสามารถติดตามจับกุมผู้ค้าได้	4.43	.82	มาก
4. ปราบปรามจับกุมกลุ่มผู้ค้ายาเสพติดในระดับต่าง ๆ ได้ผลเป็นที่พอใจในระดับหนึ่ง	4.57	.71	มากที่สุด
5. เร่งรัดป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่ หรือในที่ดิน ที่มี การปลูกพืชเสพติด	4.78	.53	มากที่สุด
6. ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้ทราบถึงผลการปราบปรามยาเสพติดเพื่อให้ประชาชนตระหนักถึงความเข้มงวดของภาครัฐ	4.77	.57	มากที่สุด
รวม	4.67	.28	มากที่สุด

จากตารางที่ 10 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา ด้านการปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย โดยภาพรวมอยู่ในระดับการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .28 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข่าวสารต่าง ๆ สามารถชี้แนะและเป็นแนวทางในการปราบปรามจับกุมผู้เสพ และผู้ค้ายาเสพติดได้ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 4.84 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .46 รองลงมาคือเร่งรัดป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่หรือในที่ดิน ที่มีการปลูกพืชเสพติดค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .53 ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้ทราบถึงผลการปราบปรามยาเสพติดเพื่อให้ประชาชนตระหนักถึงความเข้มงวดของภาครัฐ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.77 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .57 มีสถานบำบัดรักษาเสพติดเพียงพอ เช่น โรงพยาบาลสาธารณสุขหรือค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .71 ปราบปรามจับกุมกลุ่มผู้ค้ายาเสพติดในระดับต่าง ๆ ได้ผลเป็นที่พอใจในระดับหนึ่ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .71 ส่วนขยายผลจากผู้เสพไปยังผู้ค้าในระดับต่าง ๆ และสามารถติดตามจับกุมผู้ค้าได้ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากับ 4.43 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .82

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติ ของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา ด้านการร่วมมือระหว่างประเทศ

ด้านการร่วมมือระหว่างประเทศ	n = 382		ระดับการปฏิบัติ
	\bar{X}	SD	
1. ประสานงานเชิงนโยบายกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อร่วมมือป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	4.76	.55	มากที่สุด
2. ประเทศเพื่อนบ้านให้ความร่วมมือป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติด ในระดับหนึ่ง	4.78	.48	มากที่สุด
รวม	4.77	.40	มากที่สุด

จากตารางที่ 11 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา ด้านการร่วมมือระหว่างประเทศ โดยภาพรวม

อยู่ในระดับการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.77 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .40 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประเทศเพื่อนบ้านให้ความร่วมมือป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ในระดับหนึ่ง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 4.78 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .48 ส่วนประสานงานเชิงนโยบายกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อร่วมมือป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากับ 4.76 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .55

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา ด้านการสกัดกั้น

ด้านการสกัดกั้น	n = 382		ระดับการปฏิบัติ
	\bar{X}	SD	
1. วางแนวทางสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดนที่ปรากฏข่าวสารว่ามีกรลักลอบนำเข้ายาเสพติด	4.61	.76	มากที่สุด
2. พัฒนาประสิทธิภาพการสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดนที่เป็นจุดหรือพื้นที่นำเข้ายาเสพติด	4.58	.82	มากที่สุด
3. ร่วมตรวจลาดตระเวนตามแนวชายแดน ระหว่างเจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยและฝ่ายประเทศเพื่อนบ้าน	4.58	.81	มากที่สุด
4. สกัดกั้นการลักลอบนำเข้ายาเสพติดตามด่านพรมแดนหรือจุดจอดเรือหรือริมฝั่งแม่น้ำได้ผลในระดับหนึ่ง	4.76	.52	มากที่สุด
5. จับกุมผู้ต้องหาลักลอบนำยาเสพติดเข้าประเทศได้ผลในระดับหนึ่ง	4.75	.54	มากที่สุด
รวม	4.66	.38	มากที่สุด

จากตารางที่ 12 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา ด้านการสกัดกั้น โดยภาพรวมอยู่ในระดับการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .38 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า สกัดกั้นการลักลอบนำเข้ายาเสพติดตามด่านพรมแดนหรือจุดจอดเรือหรือริมฝั่งแม่น้ำได้ผลในระดับหนึ่ง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 4.76 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

เท่ากับ .52 รองลงมาคือจับกุมผู้ต้องหาลักลอบนำยาเสพติดเข้าประเทศ ได้ผลในระดับหนึ่ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .54 วางแนวทางสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดน ที่ปรากฏข่าวสารว่ามีการลักลอบนำเข้ายาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .76 รวมตรวจลาดตระเวนตามแนวชายแดน ระหว่างเจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยและฝ่ายประเทศเพื่อนบ้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .81 ส่วนพัฒนาประสิทธิภาพการสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดนที่เป็นจุดหรือพื้นที่นำเข้ายาเสพติด มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากับ 4.58 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .82

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติ ของปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา ด้านการบริหารจัดการ

ด้านการบริหารจัดการ	n = 382		ระดับการปฏิบัติ
	\bar{X}	SD	
1. จัดตั้งศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดหรือศูนย์ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดในทุกระดับ	4.51	.75	มากที่สุด
2. หน่วยงานมีการบริหารจัดการเพื่อให้ขับเคลื่อนตามนโยบายยาเสพติดไปพร้อมกัน	4.41	.90	มาก
3. แก้ไขปัญหา ยาเสพติดโดยให้หน่วยงานในพื้นที่วางแผนและกำหนดเป้าหมายตามสภาพที่เกิดขึ้น	4.68	.70	มากที่สุด
4. ยกระดับงานข้อมูลการข่าว เพื่อเป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาและกำกับติดตามการดำเนินงาน	4.81	.44	มากที่สุด
5. จัดตั้งการบริหารจัดการเฉพาะกิจในพื้นที่ที่มีระดับปัญหา ยาเสพติดมากเป็นพิเศษ	4.81	.45	มากที่สุด
6. ระบบกำลังพลของทุกหน่วย มีความสามารถรองรับการปฏิบัติงานด้านยาเสพติดได้	4.75	.53	มากที่สุด
7. บริหารจัดการโดยใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งของการแก้ไขปัญหา และส่วนกลางเป็นผู้สนับสนุน	4.77	.50	มากที่สุด
รวม	4.67	.26	มากที่สุด

จากตารางที่ 13 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา ด้านการบริหารจัดการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .26 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ยกกระดับงานข้อมูลการข่าว เพื่อเป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาและกำกับติดตามการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 4.81 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .44 รองลงมาคือจัดตั้งการบริหารจัดการเฉพาะกิจในพื้นที่ที่มีระดับปัญหา ยาเสพติดมากเป็นพิเศษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.81 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .45 บริหารจัดการโดยใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งของการแก้ไขปัญหาและส่วนกลางเป็นผู้สนับสนุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.77 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .50 ระบบกำลังพลของทุกหน่วยมีความสามารถรองรับการปฏิบัติงานด้านยาเสพติดได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .53 แก้ไขปัญหายาเสพติดโดยให้หน่วยงานในพื้นที่วางแผนและกำหนดเป้าหมายตามสภาพที่เกิดขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .70 จัดตั้งศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดหรือศูนย์ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดในทุกระดับ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .75 ส่วนหน่วยงานมีการบริหารจัดการเพื่อให้ขับเคลื่อนตามนโยบายยาเสพติดไปพร้อมกัน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากับ 4.41 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .90

4. ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติ ของประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา ด้านการลดความรุนแรงของปัญหายาเสพติด

ด้านการลดความรุนแรงของปัญหายาเสพติด	n = 382		ระดับการปฏิบัติ
	\bar{X}	SD	
1. มีผลการจับกุมยาเสพติดอย่างเคร่งครัด	4.79	.54	มากที่สุด
2. ความรุนแรงของปัญหายาเสพติดลดลงหรือควบคุมได้ในระดับที่พอใจ	4.48	.82	มาก
3. หมู่บ้าน/ชุมชนที่ประสบปัญหายาเสพติดมีสถิติของปัญหายาเสพติดที่ลดลงหรือควบคุมได้ในระดับที่พอใจ	4.75	.53	มากที่สุด
รวม	4.67	.39	มากที่สุด

จากตารางที่ 14 พบว่า ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา ด้านการลดความรุนแรงของปัญหาเสพติดโดยภาพรวมอยู่ในระดับการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .39 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีผลการจับกุมยาเสพติดอย่างเคร่งครัด มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 4.79 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .54 รองลงมาคือหมู่บ้าน/ชุมชนที่ประสบปัญหาเสพติดมีสถิติของปัญหาเสพติดที่ลดลงหรือควบคุมได้ในระดับที่พอใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .53 ส่วนความรุนแรงของปัญหาเสพติดลดลงหรือควบคุมได้ในระดับที่พอใจ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากับ 4.48 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .82

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติ ของประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา ด้านการสร้างเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน

ด้านการสร้างเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน	n = 382		ระดับการปฏิบัติ
	\bar{X}	SD	
1. มีการจัดตั้งศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดในแต่ละระดับ	4.73	.56	มากที่สุด
2. มีการประชุมเร่งรัดติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง	4.77	.49	มากที่สุด
3. มีการจัดสรรหรือได้รับการสนับสนุนงบประมาณด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	4.80	.46	มากที่สุด
4. ประชาชนส่วนใหญ่มีความเชื่อมั่นและศรัทธาในการดำเนินงานของส่วนราชการหรือหน่วยงาน	4.74	.53	มากที่สุด
5. ประชาชนส่วนใหญ่ร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด	4.78	.50	มากที่สุด
รวม	4.76	.25	มากที่สุด

จากตารางที่ 15 พบว่า ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยาด้านการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.76 ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ .25 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการจัดสรรหรือได้รับการสนับสนุนงบประมาณด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 4.80 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .46 รองลงมาคือประชาชนส่วนใหญ่ร่วมมือในการป้องกันและแก้ไข ปัญหา ยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .50 มีการประชุม เร่งรัดติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.77 ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ .49 ประชาชนส่วนใหญ่มีความเชื่อมั่นและศรัทธาในการดำเนินงานของส่วน ราชการหรือหน่วยงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .53 ส่วนมี การจัดตั้งศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดในแต่ละระดับ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากับ 4.73 มีค่า ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .56

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติ ของประสิทธิภาพการ นำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา ด้านการสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาหระยะยาว

ด้านการสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาหระยะยาว	n = 382		ระดับ การปฏิบัติ
	\bar{X}	SD	
1. มีผลการรณรงค์ประชาสัมพันธ์สร้างจิตสำนึกใน การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างต่อเนื่อง	4.41	.90	มาก
2. มีผลการดำเนินงานเสริมสร้างความเข้มแข็ง ของหมู่บ้าน/ชุมชนในพื้นที่	4.77	.52	มากที่สุด
3. มีผลการดำเนินงานเสริมสร้างภูมิคุ้มกันแก่ นักเรียน นักศึกษา ในสถานศึกษา ในพื้นที่	4.81	.49	มากที่สุด
4. มีผลการจัดระเบียบสังคม การตรวจตรา สถานบันเทิง/สถานบริการ และสถานที่อื่น ๆ	4.78	.51	มากที่สุด
5. เปิดโอกาสให้ผู้ที่หลงผิดที่กลับตัวได้ เข้าร่วมกิจกรรม ต่าง ๆ ของภาครัฐ	4.82	.44	มากที่สุด
รวม	4.72	.27	มากที่สุด

จากตารางที่ 16 พบว่า ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา ด้านการสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาในระยะยาว โดยภาพรวมอยู่ในระดับการปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .27 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าการเปิดโอกาสให้ผู้ที่หลงผิดที่กลับตัวได้ เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของภาครัฐ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ 4.82 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .44 รองลงมาคือมีผลการดำเนินงานเสริมสร้างภูมิคุ้มกันแก่นักเรียน นักศึกษา ในสถานศึกษา ในพื้นที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.81 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .49 มีผลการจัดระเบียบสังคม การตรวจตราสถานบันเทิง/สถานบริการ และสถานที่อื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .51 มีผลการดำเนินงานเสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้าน/ชุมชนในพื้นที่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.77 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .52 ส่วนมีผลการรณรงค์ประชาสัมพันธ์สร้างจิตสำนึกในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเท่ากับ 4.41 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .90

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 10 คน เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ได้แก่ ผู้บริหาร และคณะทำงานสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดระดับอำเภอ ในพื้นที่อำเภอปง จังหวัดพะเยา ประกอบด้วย 1) นายอำเภอ 2) ปลัดอำเภอหัวหน้ากลุ่มงานบริหารงานปกครอง 3) ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรอำเภอ 4) สาธารณสุขอำเภอ 5) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลประจำอำเภอ 6) พัฒนาการอำเภอ 7) เกษตรอำเภอ 8) ผู้ทรงคุณวุฒิประจำอำเภอ 9) ปลัดอำเภอหัวหน้าฝ่ายความมั่นคง และ 10) ปลัดอำเภอผู้รับผิดชอบงานยาเสพติด ด้วยแบบสัมภาษณ์รายบุคคล แบบกึ่งมีโครงสร้าง จะได้นำเสนอตามลำดับดังนี้

1. ผลวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ จำนวน 10 คน
 ตาราง 17 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ จำแนกตามตำแหน่ง/สถานะ เพศ
 อายุ ศาสนา วุฒิการศึกษา ระยะเวลาอาศัยอยู่ในพื้นที่ และการอบรมความรู้
 เกี่ยวกับยาเสพติด

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
8. ตำแหน่ง / สถานะ		
ผู้บริหาร	9	90.00
เจ้าหน้าที่	1	10.00
9. เพศ		
ชาย	10	100.00
หญิง	-	-
10. อายุ		
ไม่เกิน 30 ปี	-	-
31-40 ปี	2	20.00
41-50 ปี	3	30.00
51-60 ปี	4	40.00
61 ปี ขึ้นไป	1	10.00
11. นับถือศาสนา		
พุทธ	10	100.00
คริสต์	-	-
อิสลาม	-	-
อื่น ๆ ระบุ.....	-	-
12. วุฒิการศึกษา		
ประถมศึกษา	-	-
มัธยมศึกษา	-	-
อนุปริญญา	1	10.00
ปริญญาตรี	4	40.00
สูงกว่าปริญญาตรี	5	50.00

ตาราง 17 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ จำแนกตามตำแหน่ง/สถานะ เพศ อายุ ศาสนา วุฒิการศึกษา ระยะเวลาอาศัยอยู่ในพื้นที่ และการอบรมความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
13. ระยะเวลาอาศัยอยู่ในพื้นที่		
ไม่เกิน 5 ปี	5	50.00
6-10 ปี	4	40.00
11-15 ปี	-	-
16-20 ปี	-	-
21 ปี ขึ้นไป	1	10.00
14. การอบรมความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด		
เคยเข้ารับการอบรม	-	-
ไม่เคยเข้ารับการอบรม	10	100.00

จากตารางที่ 17 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ จำแนกตามตำแหน่ง/สถานะ เพศ อายุ ศาสนา วุฒิการศึกษา ระยะเวลาอาศัยอยู่ในพื้นที่ และการอบรมความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด จำนวน 10 คน พบว่า ตำแหน่ง / สถานะผู้บริหารมากที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 90.00 รองลงมาเป็นเจ้าของพื้นที่ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 เพศชาย จำนวน 10 คน ร้อยละ 100.00 อายุ 51-60 ปี มากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมา เป็นอายุ 41-50 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 อายุ 31-40 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และ 61 ปีขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 นับถือศาสนาพุทธ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 วุฒิการศึกษามากที่สุดคือสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือปริญญาตรี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 และ อนุปริญญา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ระยะเวลาอาศัยอยู่ในพื้นที่มากที่สุดไม่เกิน 5 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา 6-10 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 และ 21 ปี ขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และการอบรมความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

2. ผลการวิเคราะห์นโยบายด้านยาเสพติดของภาครัฐ

ผลการวิเคราะห์นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล จากแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องพบว่านโยบายที่รัฐบาลกำหนดขึ้นเพื่อให้หน่วยงานต่าง ๆ ได้ดำเนินการหรือนำไปปฏิบัตินั้น กำหนดมาจากสิ่งที่เกิดขึ้นหรือบริบทตามความเป็นจริงที่พบกับปัญหาด้านยาเสพติดของประเทศไทย ประเทศเพื่อนบ้าน และประเทศต่าง ๆ ในทุกภูมิภาคทั่วโลก ที่ส่งผลกระทบต่อประเทศไทย ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งยังเป็นการรวมรูปแบบของการกำหนดนโยบายได้แก่ รูปแบบสั่งการจากข้างบนลงมาสู่ข้างล่างคือการที่รัฐบาลได้กำหนดนโยบายด้านยาเสพติดในภาพรวมแล้วสั่งการมอบหมายให้หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถนำไปปฏิบัติได้ในทุกพื้นที่ทั่วประเทศ และอีกรูปแบบหนึ่งคือรูปแบบการนำเสนอจากล่างขึ้นสู่ข้างบน คือการที่หน่วยงานเฉพาะพื้นที่หรือเฉพาะภูมิภาคในบางส่วนของประเทศ เกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านยาเสพติด ได้นำเสนอปัญหาหรือรูปแบบการดำเนินงานที่เป็นการเฉพาะในพื้นที่ตามขั้นตอนหรือตามกระบวนการไปยังผู้มีอำนาจในการกำหนดนโยบาย(รัฐบาล) เพื่อให้ถือปฏิบัติเป็นกรณีพิเศษ อีกทั้งยังเป็นมุมมองที่สะท้อนให้เห็นถึงปัญหา ในด้านต่าง ๆ ที่เป็นผลพวงเกิดขึ้นตามมาจากปัญหายาเสพติดและยังจะส่งผลต่อไปในอนาคตและยิ่งจะทวีความรุนแรงขึ้นไป

ปัญหายาเสพติดเป็น “วาระแห่งชาติ” ที่จะต้องดำเนินการแก้ไขปัญหายาอย่างจริงจังและเร่งด่วน โดยใช้แผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พ.ศ.2558-2562 จำนวน 8 ยุทธศาสตร์เพื่อให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ยึดเป็นหลักในการขับเคลื่อน ดังนี้

- 1) ยุทธศาสตร์การป้องกันกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด
- 2) ยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหายาเสพติด
- 3) ยุทธศาสตร์การสร้างและพัฒนาระบบรองรับการคืนคนดีให้สังคม
- 4) ยุทธศาสตร์การควบคุมตัวยาและผู้ค้ายาเสพติด
- 5) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศ
- 6) ยุทธศาสตร์การสร้างสภาพแวดล้อมเพื่อป้องกันปัญหายาเสพติด
- 7) ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมภาคประชาชน
- 8) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการอย่างบูรณาการ

กล่าวได้ว่า สำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอปาง จังหวัดพะเยา ได้มีการดำเนินงานตามนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้กำหนดไว้ในนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล จึงทำให้การนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปาง จังหวัดพะเยา เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ในภาพรวมสามารถสรุป ได้ว่าดำเนินงานตามนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลอยู่ในระดับมาก เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ ได้แก่ 1) ด้านความชัดเจนของนโยบาย 2) ด้านความเข้าใจในนโยบาย 3) ด้านนโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้ และ 4) ด้านนโยบายสามารถวัดผลได้ จึงสรุปได้ว่าการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา ในการวิเคราะห์ส่วนนี้ ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ด้วยวิธีการจดบันทึกข้อมูลจากการพูดคุย การถาม-ตอบ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น การเสนอแนะ และการเรียบเรียงข้อมูลจากเอกสารประกอบ สัมภาษณ์และการสนทนา ซึ่งได้แยกนำเสนอออกเป็นแต่ละหัวข้อหรือแต่ละประเด็นที่สอดคล้องกับตัวแปรในการวิจัยถึงปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา รวม 7 ปัจจัย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

3.1 การสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน ซึ่งเป้าหมายตามนโยบาย เป็นการดำเนินการที่ทำให้หมู่บ้าน/ชุมชน มีการรวมตัวกันเป็นพลังแผ่นดินและใช้พลังที่รวมตัวนี้ดำเนินการป้องกันเผ่าระวังและแก้ไขปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน รวมทั้งส่งเสริมให้องค์กร หน่วยงาน โรงเรียน สถานประกอบการ ภาคเอกชนทุกแห่ง ได้รวมกันเป็นพลังแผ่นดิน

สรุปได้ว่า การสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน สำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอปง จังหวัดพะเยา ได้ประสานการปฏิบัติกับหน่วยงานทุกฝ่ายอย่างราบรื่น มีการดำเนินงานตามโครงการดังกล่าวข้างต้นอย่างครบถ้วน ถือได้ว่าเป็นการนำปัจจัยการสร้างพลังสังคม/พลังชุมชนไปสู่การปฏิบัติในระดับมาก ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของทางจังหวัดและทางอำเภอในการรณรงค์ป้องกันยาเสพติด การสร้างพลังสังคม/พลังชุมชนและข้อมูลข่าวสารทางราชการอยู่ในระดับมากและในภาคประชาชนส่วนมากได้เข้าร่วมในกิจกรรมของทางราชการอยู่ในระดับมากเช่นกัน

3.2 การแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติด ซึ่งเป้าหมายตามนโยบายเป็นการลดจำนวนผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด โดยจะดำเนินการนำผู้เสพเข้ารับการรักษาในทุกระบบ ทั้งระบบสมัครใจ ระบบบังคับบำบัดและระบบต้องโทษ ขยายสถานบำบัดให้เพียงพอและให้องค์กรภาคเอกชน ภาคชุมชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกันบำบัดรักษา จะดำเนินการต่อผู้เสพ/

ผู้ติดยาเสพติดให้ครบวงจร ทั้งการติดตามช่วยเหลือ พี่นฟู คูแผลผู้เสพในด้านอาชีพ การงาน สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างเป็นปกติและไม่หวนกลับไปมีพฤติกรรมซ้ำอีก

สรุปได้ว่า การแก้ไขปัญหายาเสพติด/ผู้ติดยาเสพติด สำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอปง จังหวัดพะเยา ได้ประสานการปฏิบัติกับหน่วยงานทุกฝ่ายอย่างราบรื่น มีการดำเนินงานตามโครงการดังกล่าวข้างต้นอย่างครบถ้วน ถือได้ว่าสามารถนำปัจจัยการแก้ไขปัญหายาเสพติด/ผู้ติดยาเสพติด ไปสู่การปฏิบัติในระดับมาก ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของทางอำเภอในการค้นหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดเพื่อเข้ารับการรักษาในระบบสมัครใจอยู่ในระดับมาก ในส่วนภาคประชาชนส่วนมากได้เข้าร่วมในกิจกรรมของทางราชการอยู่ในระดับมากเช่นกัน และมีข้อมูลที่ได้เพิ่มเติมคือการให้ความรักความอบอุ่นแก่บุคคลในครอบครัวโดยเฉพาะในวัยรุ่น จะสามารถเป็นเกราะป้องกันภัยจากยาเสพติดได้เป็นอย่างดี

3.3 การสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกัน เป้าหมายตามนโยบายเพื่อมุ่งสร้างภูมิคุ้มกันต่อยาเสพติดให้กับประชาชน เยาวชนทั่วไป เยาวชนกลุ่มเสี่ยง เป็นการตัดวงจรการเพิ่มขึ้นของผู้เสพรายใหม่ โดยให้ความสำคัญในการป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษาทุกแห่ง การขจัดปัจจัยเสี่ยงที่เื้อต่อปัญหายาเสพติดให้หมดไป การสร้างคุณภาพชีวิต และทัศนคติที่ดีให้กับเยาวชนที่จะเป็นอนาคตของชาติและไม่ให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

สรุปได้ว่า การสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกัน สำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอปง จังหวัดพะเยา ได้ประสานการปฏิบัติกับหน่วยงานทุกฝ่ายอย่างราบรื่น มีการดำเนินงานตามโครงการดังกล่าวข้างต้นอย่างครบถ้วน ถือได้ว่าสามารถนำปัจจัยการสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันไปสู่การปฏิบัติในระดับมาก ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของทางจังหวัดและทางอำเภอในการสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันอยู่ในระดับมาก ภาคประชาชนส่วนมากจะเข้าร่วมในกิจกรรมของทางราชการอยู่ในระดับมากเช่นกันและมีข้อมูลที่ได้เพิ่มเติมคือการให้ความรักความอบอุ่นแก่บุคคลในครอบครัว โดยเฉพาะในวัยรุ่น จะสามารถเป็นเกราะป้องกันเริ่มต้นในการป้องกันภัยจากยาเสพติดได้เป็นอย่างดี

3.4 การปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย ซึ่งเป้าหมายตามนโยบายเป็นการลดผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้ล่าเสี่ยงยาเสพติดในทุกระดับ เพื่อตัดวงจรที่จะนำยาเสพติดมาয়ตลาดผู้เสพ เน้นการบังคับใช้กฎหมายตามหลักนิติธรรมอย่างเคร่งครัด ใช้มาตรการทางด้านทรัพย์สินและการสืบสวนขยายผล เป็นแนวทางปฏิบัติหลัก เพื่อมุ่งลดความเดือดร้อนของประชาชนต่อ

ปัญหาการค้ายาเสพติดในชุมชนพัฒนากระบวนการยุติธรรมให้เอื้ออำนวยต่อการปราบปราม ยาเสพติด รวมทั้งการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดอย่างเด็ดขาด

สรุปได้ว่า การปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย สำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอปง จังหวัดพะเยา ได้ประสานการปฏิบัติกับหน่วยงานทุกฝ่ายอย่างราบรื่น มีการดำเนินงานตามโครงการดังกล่าวข้างต้นอย่างครบถ้วน ถือได้ว่าสามารถนำปัจจัย การปราบปรามและบังคับใช้กฎหมายไปสู่การปฏิบัติและผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผน และข้อปฏิบัติของทางอำเภออยู่ในระดับมาก และในภาคประชาชนส่วนมากจะให้ความร่วมมือกับทางราชการและเข้าร่วมในกิจกรรมของทางราชการอยู่ในระดับ มากเช่นกัน

3.5 การร่วมมือระหว่างประเทศ ซึ่งเป้าหมายตามนโยบาย เป็นการแสวง ความร่วมมือกับต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อปราบปรามการ ผลิตและ การค้ายาเสพติด มิให้ปัญหาเสพติดเป็นภัยของแต่ละประเทศ โดยเร่งรัดในความ ร่วมมือในทุกด้าน ทั้งในด้านการข่าว การปราบปราม การปฏิบัติการร่วม รวมทั้งสิ้นนโยบายเชิง รุกการพัฒาพื้นที่ชายแดนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ให้ชายแดนมีความเป็นอยู่อย่างสันติ

สรุปได้ว่า การร่วมมือระหว่างประเทศ สำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอปง จังหวัดพะเยา ได้ประสานการปฏิบัติกับหน่วยงานทุกฝ่ายอย่างราบรื่น มีการ ดำเนินงานตามโครงการดังกล่าวข้างต้นอย่างครบถ้วน ถือได้ว่าสามารถนำปัจจัยการ ร่วมมือ ระหว่างประเทศไปสู่การปฏิบัติและผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อปฏิบัติของทางอำเภออยู่ในระดับมาก ภาคประชาชนส่วนมากได้ให้ความ ร่วมมือกับทางราชการและเข้าร่วมในกิจกรรมของทางราชการอยู่ในระดับมากเช่นกันเพื่อ ป้องกันอาชญากรรมทุกประเภท และร่วมกันพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวชายแดนไทย-ลาว

3.6 การสกัดกั้น เป้าหมายตามนโยบายจะเป็นการดำเนินงานตามมาตรการต่าง ๆ เพื่อสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดน มิให้มีการลักลอบนำยาเสพติดสู่ประเทศไทย สร้างแนว สกัดกั้นที่มีประสิทธิภาพ การเสริมสร้างความมั่นคงตามแนวชายแดน การลาดตระเวน การตั้ง จุดตรวจและจุดสกัดตามเส้นทางชายแดน การสร้างหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งตามแนวชายแดน ให้ เป็นหมู่บ้านสกัดกั้นยาเสพติด การจัดระเบียบหมู่บ้านตามแนวชายแดน รวมทั้งการเพิ่ม ประสิทธิภาพจุดตรวจจุดสกัดตามเส้นทางตอนในของประเทศให้เป็นตาข่ายการสกัดกั้นการ ล้ำเสี่ยงยาเสพติด

สรุปได้ว่า การสกัดกั้น สำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอปาง จังหวัดพะเยา ได้ประสานการปฏิบัติกับหน่วยงานทุกฝ่ายอย่างราบรื่น มีการดำเนินงานตาม โครงการดังกล่าวข้างต้นอย่างครบถ้วน ถือได้ว่าสามารถนำปัจจัยการ ร่วมมือระหว่างประเทศ ไปสู่การปฏิบัติและผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบแผนและข้อ ปฏิบัติของทางอำเภออยู่ในระดับมาก ในภาคประชาชนส่วนมากจะให้ความร่วมมือกับทาง ราชการและเข้าร่วมในกิจกรรมของทางราชการอยู่ในระดับมากเช่นกันเพื่อมิให้มีการลักลอบนำ ยาเสพติด เข้าสู่ประเทศไทย พร้อมการสร้างแนวสกัดกั้นที่มีประสิทธิภาพ การเสริมสร้างความ มั่นคงตามแนวชายแดน การลาดตระเวน และการตั้งจุดตรวจจุดสกัดตามเส้นทางชายแดน อย่างต่อเนื่อง

3.7 การบริหารจัดการ ซึ่งเป้าหมายตามนโยบาย เป็นการระดมสรรพกำลัง เพื่อ แก้ไขปัญหายาเสพติด มีการจัดองค์กร กลไกการแก้ไขปัญหาเสพติดทุกระดับ การบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านโครงสร้าง กลไก การบริหารงบประมาณ การพัฒนากำลังคน การสร้างขวัญกำลังใจแก่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดดีเด่น มอบหมายผู้รับผิดชอบเป็นเจ้าภาพชัดเจน

สรุปได้ว่า การบริหารจัดการสำนักงานศูนย์พลัง แผ่นดินเอาชนะ ยาเสพติดอำเภอปาง จังหวัดพะเยาได้ประสานการปฏิบัติกับหน่วยงานทุกฝ่ายอย่างราบรื่น มีการดำเนินงานตามโครงการดังกล่าวข้างต้นอย่างครบถ้วน ถือได้ว่าสามารถนำปัจจัยการ บริหารจัดการไปสู่การปฏิบัติและผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องได้ถือปฏิบัติตามข้อสั่งการ ระเบียบ แบบ แผนและข้อปฏิบัติของทางอำเภออยู่ในระดับมาก ภาคประชาชนส่วนมากจะให้ความร่วมมือกับ ทางราชการและเข้าร่วมในกิจกรรมของทางราชการอยู่ในระดับมากเพื่อเสริมสร้างและเพิ่ม ประสิทธิภาพ ทั้งในด้านโครงสร้าง กลไก การบริหารงบประมาณ การพัฒนากำลังคน และการ สร้างขวัญกำลังใจแก่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดดีเด่น

4. ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปราม ยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปาง จังหวัดพะเยา

ประสิทธิผลการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ไปปฏิบัติ ในอำเภอปาง จังหวัดพะเยา ในการวิเคราะห์ส่วนนี้ ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจากการ สัมภาษณ์ด้วยวิธีการจดบันทึกข้อมูลจากการพูดคุย การถาม-ตอบ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น การเสนอแนะ และการเรียบเรียงข้อมูลจากเอกสารประกอบสัมภาษณ์และการสนทนา ซึ่งได้ แยกนำเสนอออกเป็นแต่ละหัวข้อหรือแต่ละประเด็นที่สอดคล้องกับตัวแปรในการวิจัยถึงปัจจัย

ที่มีผลต่อประสิทธิผลการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา รวม 3 หัวข้อ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

4.1 การลดความรุนแรงของปัญหา ยาเสพติด หมายถึง ผลการดำเนินงานของส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในแต่ละระดับได้ร่วมกัน บริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ มีความเข้าใจและถือปฏิบัติตามนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลและปัจจัยด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สามารถลดผู้ผลิต ผู้ลำเลียง ผู้ค้ายาเสพติดในทุกระดับ เพื่อตัดวงจรที่จะนำยาเสพติดมาขายนี้อย่างปลอดภัยในพื้นที่โดยเน้นหลักการบังคับใช้กฎหมายตามหลักนิติธรรมอย่างเคร่งครัด ใช้มาตรการทางด้านทรัพย์สิน การสืบสวนขยายผล ประสานความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อ สกัดกั้นและปราบปรามการผลิต การลำเลียง ยาเสพติดตามแนวชายแดน การนำเข้าและการค้าให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของนโยบายและสามารถบรรลุหรือผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้

กระบวนการลดความรุนแรงของปัญหา ยาเสพติดที่สามารถนำมาดำเนินการ เพื่อให้เกิดประสิทธิผลชัดเจนเป็นรูปธรรมนั้น ได้แก่ การปราบปรามและบังคับใช้กฎหมาย การบำบัดรักษา รวมถึงการใช้มาตรการทางด้านทรัพย์สิน แก่ผู้กระทำความผิด ซึ่งหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในอำเภอปง ได้ประสานการปฏิบัติกันอย่างต่อเนื่องเมื่อมีผลการปฏิบัติอยู่ในระดับมากเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย มีผลการดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมชัดเจน

4.2 การสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน หมายถึง ผลการดำเนินงานของส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในแต่ละระดับ ได้ร่วมกันดำเนินงานตามนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลและปัจจัยด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นไป อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถลดความรุนแรงของปัญหา ยาเสพติดลงได้ในระดับที่พอใจ จนไม่ส่งผลกระทบต่อดำเนินชีวิตตามปกติของประชาชนในพื้นที่ มีการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการหรือคณะทำงานด้านยาเสพติดเพื่อดำเนินการป้องกันแก้ไขและปราบปรามยาเสพติดในระยะยาวอย่างต่อเนื่อง ประชาชนโดยส่วนใหญ่มีความเชื่อมั่นและศรัทธาในการดำเนินงานของส่วนราชการหรือหน่วยงาน การดำเนินตามนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล ในพื้นที่อำเภอปง จังหวัดพะเยานั้น ได้ ควบคุม และติดตามการปฏิบัติงานของหน่วยงานในสังกัดอย่างต่อเนื่องมีผลการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย มีการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการหรือคณะทำงานด้านยาเสพติด

เพื่อดำเนินการป้องกันแก้ไขและปราบปรามยาเสพติดในระยะยาวอย่างต่อเนื่อง โดยแบ่งออกได้ดังนี้

1) ได้ดำเนินการจัดตั้งศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอปาง ตั้งอยู่ ณ ที่ว่าการอำเภอปาง (ชั้น 2) โดยมีนายอำเภอปางเป็นผู้อำนวยการศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอปาง

2) ได้ดำเนินการจัดตั้งศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดตำบล ตั้งอยู่ ณ ที่ทำการกำนันทุกตำบล รวม 7 ตำบล โดยมีกำนันแต่ละตำบลเป็นผู้อำนวยการศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดตำบล

3) ได้ดำเนินการจัดตั้งศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดหมู่บ้าน/ชุมชน ตั้งอยู่ ณ ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน/ประธานชุมชน รวม 88 หมู่บ้าน/ชุมชน โดยมีผู้ใหญ่บ้าน/ประธานชุมชนแต่ละแห่ง เป็นผู้อำนวยการศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดหมู่บ้าน/ชุมชน

4) ได้จัดทำคำสั่ง/แผนปฏิบัติการระดับอำเภอ ซึ่งเป็นการจัดทำคำสั่ง/แผนปฏิบัติการรองรับจากระดับจังหวัดอีกชั้นหนึ่ง ซึ่งจะต้องครอบคลุมทุกส่วนราชการในอำเภอเช่นกัน เพื่อให้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดในแต่ละด้านและตามลักษณะภารกิจหลักของหน่วยงานนั้น รวม 7 แผนงาน และเป็นการถอดแบบหรือย่อแบบการดำเนินงานมาจากระดับจังหวัด ประกอบด้วย

4.1) ที่ทำการปกครองอำเภอ (ทปค.) มีภารกิจและหน้าที่หลักตามแผนงานที่ 1 ในการสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรณรงค์ป้องกันหรือประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับยาเสพติด การทำให้หมู่บ้าน/ชุมชน มีการรวมตัวเป็นพลังแผ่นดินและใช้พลังที่รวมตัวนี้ดำเนินการป้องกันเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาเสพติดในหมู่บ้าน /ชุมชน รวมทั้งส่งเสริมให้องค์กร หน่วยงาน โรงเรียน สถานประกอบการ ภาคเอกชน ทุกแห่ง ได้รวมกันเป็นพลังแผ่นดิน เพื่อเอาชนะยาเสพติด

4.2) สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ (สสอ.) หรือโรงพยาบาล มีภารกิจและหน้าที่หลักตามแผนงานที่ 2 ในการแก้ไขปัญหาผู้เสพยาเสพติด โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง บำบัดรักษาผู้เสพยาเสพติดซึ่งถือเสมือนว่าเป็นผู้ป่วยที่จะต้องได้รับการรักษาให้กลับมาเป็นคนดีของสังคม การลดจำนวนผู้เสพยาเสพติดในพื้นที่ ซึ่งคาดว่าจะมีจำนวนผู้เสพยาเสพติดเป็นจำนวนมาก โดยจะดำเนินการนำผู้เสพเข้ารับการบำบัดรักษาในทุกระบบ ทั้งระบบสมัครใจ ระบบบังคับบำบัด ระบบต้องโทษขยายสถานบำบัดให้เพียงพอและให้องค์กรภาคเอกชน ภาคชุมชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีส่วนร่วมกันบำบัดรักษา

308106467

ดำเนินการต่อผู้เสพครบวงจร ติดตามช่วยเหลือฟื้นฟู ดูแล ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ในด้านอาชีพ การงาน สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างเป็นปกติและไม่กลับไปมีพฤติกรรมซ้ำอีก

4.3) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา (สพท.) หรือโรงเรียน/สถานศึกษาที่เป็นตัวแทนในอำเภอ มีภารกิจและหน้าที่หลักตามแผนงานที่ 3 ในการสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อเป็นภูมิคุ้มกัน/ป้องกันในวัยก่อนวัยเสี่ยง โดยเฉพาะนักเรียนในชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 5-6 การ มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดให้กับประชาชน เยาวชนทั่วไป เยาวชนกลุ่มเสี่ยง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันต่อปัญหา ยาเสพติดให้กับประชาชน ในพื้นที่ ซึ่งจะเป็นการตัดการเพิ่มขึ้นของผู้เสพรายใหม่ โดยให้ความสำคัญในการป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษาทุกแห่ง ขจัดปัจจัยเสี่ยงที่เอื้อต่อปัญหาเสพติดให้หมดไป สร้างคุณภาพชีวิต ทศนคติที่ดีให้กับเยาวชนที่จะเป็นอนาคตของชาติเพื่อไม่ให้อยู่เกี่ยวกับยาเสพติด

4.4) สถานีตำรวจภูธร (สภ.) มีภารกิจและหน้าที่หลักตามแผนงานที่ 4 ในการปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อลดผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้ล่าเสี่ยงยาเสพติดในทุกระดับ เพื่อตัดวงจรที่จะนำยาเสพติดมาขังตลาดผู้เสพ ในพื้นที่ โดยเน้นหลักการบังคับใช้กฎหมายตามหลักนิติธรรมอย่างเคร่งครัด ใช้มาตรการทางด้านทรัพย์สิน การสืบสวนขยายผลเป็นแนวทางปฏิบัติหลัก จะมุ่งลดความเดือดร้อนของประชาชน ต่อปัญหาการค้ายาเสพติดในชุมชน พัฒนาระบบการยุติธรรมให้เอื้ออำนวยต่อการปราบปรามยาเสพติด รวมทั้งการลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดอย่างเด็ดขาด

4.5) สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอ (พช.) มีภารกิจและหน้าที่หลักตามแผนงานที่ 5 ในการร่วมมือระหว่างประเทศ โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแสวงหาความร่วมมือกับต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อร่วมกันปราบปรามการผลิตและค้ายาเสพติด มิให้ปัญหายาเสพติดเป็นภัยของแต่ละประเทศ โดยเร่งรัดความร่วมมือทุกด้าน ทั้งในด้าน การข่าว การปราบปราม การปฏิบัติการร่วม ใช้ นโยบายเชิงรุกการพัฒนาพื้นที่ชายแดนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ให้ชายแดนมีความเป็นอยู่อย่างสันติ

4.6) งานความมั่นคงอำเภอ (มค.) มีภารกิจและหน้าที่หลักตามแผนงาน ที่ 6 ในการสกัดกั้น โดยร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดน มิให้มีการลักลอบนำยาเสพติดเข้าสู่ประเทศไทย เพื่อสร้างแนวสกัดกั้นที่มีประสิทธิภาพ โดยจะเสริมความมั่นคงตามแนวชายแดน เพิ่มการลาดตระเวน การตั้งจุดตรวจจุดสกัดตามเส้นทางชายแดน การสร้างหมู่บ้านชุมชนเข้มแข็งตามแนวชายแดนเป็นหมู่บ้านสกัด

กันยาเสพติดชายแดน จัดระเบียบหมู่บ้านตามแนวชายแดน รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพในการตั้งจุดตรวจ จุดสกัดกั้นตามเส้นทางตอนใน ของพื้นที่ให้เป็นเครือข่ายการสกัดกั้นการลักลอบขนยาเสพติด มิให้เข้าสู่ตอนในของประเทศ

5) ได้จัดตั้งศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดตำบล ตั้งอยู่ ณ ที่ทำการกำนันทุกตำบล รวม 7 ตำบล มีหน้าที่หลักเพื่อคอยประสานงานด้านยาเสพติดในทุกด้านและถือปฏิบัติตามคำสั่ง/แผนปฏิบัติการ ระดับอำเภอตามที่ได้รับมอบหมาย

6) ได้จัดตั้งศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดหมู่บ้าน/ชุมชน ตั้งอยู่ ณ ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน/ประธานชุมชน แต่ละแห่ง รวม 88 หมู่บ้าน/ชุมชน มีหน้าที่หลักเพื่อคอยประสานงานด้านยาเสพติดในทุกด้านและถือปฏิบัติตามคำสั่ง/แผนปฏิบัติการ ระดับอำเภอตามที่ได้รับมอบหมาย

7) มีการประชุมเพื่อเร่งรัดติดตามผลการดำเนินงานด้านยาเสพติดประจำทุกเดือน เพื่อติดตามผลการดำเนินงานของแต่ละส่วนราชการ/หน่วยงานที่ได้รับมอบหมายในแผนละแผนงาน ซึ่งในการประชุมเพื่อเร่งรัดติดตามผลการดำเนินงานนั้น ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอปง จังหวัดพะเยา มีการกำหนดการประชุมในทุกเดือน โดยจะอยู่ในสัปดาห์ที่ 4 ของเดือน

8) มีการรายงานผลการดำเนินงานด้านยาเสพติดเป็นประจำทุกเดือน ซึ่งการรายงานผลการดำเนินงานของศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอปงจังหวัดพะเยา

4.3 การสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาหระยะยาว หมายถึง ผลการดำเนินงานของส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในแต่ละระดับ รวมทั้งภาคเอกชนและประชาชนได้ รวมตัวกันเป็นพลังแผ่นดินและใช้พลังที่รวมตัว กันนี้เพื่อป้องกันเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหายาเสพติด มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดให้กับประชาชน เยาวชนทั่วไปและโดยเฉพาะเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงเพื่อการสร้างภูมิคุ้มกันต่อปัญหาเสพติดให้กับประชาชนในพื้นที่

การสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาหระยะยาวในอำเภอปง จังหวัดพะเยานั้น ศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอปง จังหวัดพะเยา ได้กำชับสั่งการให้ทุกหน่วยงานทุกฝ่ายได้ถือปฏิบัติตามนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลอย่างต่อเนื่อง มีผลการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดให้กับประชาชนให้มีการรวมตัวกันเป็นพลังแผ่นดิน เฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาเสพติด ในระยะยาว เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมีผลการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย มีผลการดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมสามารถแบ่งออกได้ดังนี้

1) โครงการรณรงค์ประชาสัมพันธ์สร้างจิตสำนึกพลังสังคมป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด เพื่อรณรงค์ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชน และเผยแพร่ ในองค์กร/กลไกต่าง ๆ ตามคำสั่งของศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดอำเภอปง จังหวัด พะเยา โดยมีโครงการรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชน เยาวชน นักเรียนและนักศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดร่วมกับหน่วยงานราชการต่าง ๆ

2) ผลการเสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้าน/ชุมชนที่ไม่มีปัญหายาเสพติด โดยกำหนดเป้าหมายไว้ จำนวน 88 หมู่บ้าน/ชุมชน และผลการดำเนินงานของ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการได้ครบ 88 หมู่บ้าน/ชุมชน คิดเป็นร้อยละ 100

บทที่ 5

บทสรุป

การศึกษาวิจัยประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ 3 วัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา 3) เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา เพื่อให้ผลการวิจัยมีความสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยได้ใช้การวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเชิงเอกสารหรือวิจัยเชิงเอกสาร จากการสัมภาษณ์ กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งโดยตรงและทางอ้อมกับการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา โดยทางตรงคือการมีบทบาทสำคัญในการนำนโยบายด้านยาเสพติดไปปฏิบัติ และโดยทางอ้อมคือการช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการนำนโยบายด้านยาเสพติดไปปฏิบัติ ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ รวมจำนวน 10 คน ได้แก่ 1) นายอำเภอ 2) ปลัดอำเภอหัวหน้ากลุ่มงานบริหารงานปกครอง 3) ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธร 4) สาธารณสุขอำเภอ 5) ผู้อำนวยการโรงพยาบาลประจำอำเภอ 6) พัฒนาการอำเภอ 7) เกษตรอำเภอ 8) ผู้ทรงคุณวุฒิประจำอำเภอ 9) ปลัดอำเภอหัวหน้าฝ่ายความมั่นคง และ 10) ปลัดอำเภอผู้รับผิดชอบงานยาเสพติด แล้วรวบรวมโดยการวิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัย (Analytic Induction) เป็นการตีความสร้างข้อสรุปจากข้อมูลเอกสารวิชาการที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์ และจัดการสนทนากลุ่ม แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามแนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลเนื้อหาตามปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจริงของปัญหา ยาเสพติดในอำเภอปง จังหวัดพะเยา ส่วนการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูล จากการทบทวนวรรณกรรม แนวคิดทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วจึงกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยและตัวแปรที่ใช้ในการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา รวม 11 ประการ ได้แก่ 1) ด้านความชัดเจนของนโยบาย 2) ด้านความเข้าใจในนโยบาย 3) ด้านนโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้ 4) ด้านนโยบายสามารถวัดผลได้ 5) ด้านการสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน 6) ด้านการแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติด 7) ด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน 8) ด้านการ

308106467

UP-Thesisis 615110676 independent study / recv: 20062563 08:52:43 / seq: 27

ปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย 9) ด้านการร่วมมือระหว่างประเทศ 10) ด้านการสกัดกั้น และ 11) ด้านการบริหารจัดการ เพื่อให้การเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม จากประชากรเป้าหมายซึ่งเป็นประชาชนในเขตอำเภอปง จังหวัดพะเยา ตามอัตราส่วนของ ประชากรในแต่ละตำบล รวม 7 ตำบล 88 หมู่บ้าน การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างได้ใช้ตาราง กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, pp. 608–610) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 382 คน จากนั้นดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) จำแนกตามจำนวนประชากรในแต่ละตำบล ในเขตพื้นที่อำเภอปง จังหวัดพะเยา เครื่องมือและตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับตัวแปรที่ศึกษาด้วยการแจกแจง ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในบทนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอแนวทางการสรุปผล อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอแนะนำเสนอสรุปผลการวิจัยเป็นลำดับตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยนำเสนอ ผลการวิจัยเชิงปริมาณและผลการวิจัยเชิงคุณภาพ ไปพร้อมกันทั้ง 3 ประเด็นตามวัตถุประสงค์ ของการวิจัย ดังนี้

1. ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ผลการศึกษาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ พบว่า การศึกษาประสิทธิผลการนำ นโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.12 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการลด ความรุนแรงของปัญหาเสพติด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 2) ด้านการสร้างเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.76 มีค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 0.25 3) ด้านการสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาระยะยาว มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.72 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.27

1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ พบว่า 1) ระดับประสิทธิผลในการปฏิบัติที่บรรลุเป้าหมายตามกำหนดจากหน่วยงานยุทธศาสตร์หลักด้านยาเสพติดมีประสิทธิผลอยู่ในระดับมากที่สุดรวม 3 ด้าน ประกอบด้วย (1) ด้านการลดความรุนแรงของปัญหายาเสพติด โดยมีผลการป้องกันและปราบปรามจับกุมผู้กระทำความผิด สามารถยับยั้งการผลิต การนำเข้า การส่งออกและการค้าภายในพื้นที่อำเภอปง จังหวัดพะเยา ได้ (2) ด้านการสร้าง ความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน โดยมีผลการดำเนินงานตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ส่งผลให้ประชาชนมีความเชื่อมั่นและศรัทธาต่อส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และ (3) ด้านการสร้าง ความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาระยะยาวที่สามารถดำเนินการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดให้กับประชาชนทั่วไปได้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้และเพื่อให้รวมตัวกันเป็นพลังแผ่นดินเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหายาเสพติดได้ต่อไปในอนาคต

2. ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ผลการศึกษาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.12 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านนโยบาย สามารถนำไปปฏิบัติได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.35 2) ด้านนโยบายสามารถวัดผลได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.34 3) ด้านการสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.33 และอยู่ในระดับมากที่สุด 8 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านความชัดเจนของนโยบาย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.33 2) ด้านความเข้าใจในนโยบาย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.28 3) ด้านการแก้ปัญหาผู้เสพ/ผู้ติด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.36 4) ด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.28 5) ด้านการปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.28 6) ด้านการร่วมมือระหว่างประเทศ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.77 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40 7) ด้านการสกัดกั้น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.38 8) ด้านการบริหารจัดการ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.26

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ พบว่า จากผลการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในอำเภอปง จังหวัดพะเยา พบว่า ปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ได้แก่ นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลและปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยารวม 14 ปัจจัย ล้วนมีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปงจังหวัดพะเยาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ทั้งในเชิงปริมาณและในเชิงคุณภาพ รวมถึงข้อมูลที่ได้จากคำถามแบบปลายเปิดในแบบสัมภาษณ์และในแบบสอบถาม พบว่า แนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปงจังหวัดพะเยา เพื่อให้เกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น มีจำนวน 7 แนวทาง ได้แก่

1. การรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างจิตสำนึกให้แก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง
2. การจัดสรรงบประมาณด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างเพียงพอ
3. การลดจำนวนผู้เสพยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง
4. การแสวงหาความร่วมมือกับต่างประเทศ
5. การจับกุมและลงโทษตามกฎหมายอย่างเด็ดขาด
6. การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติด
7. การปฏิบัติตามนโยบายอย่างต่อเนื่อง

อภิปรายผลการวิจัย

จากสรุปผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยขออภิปรายผลโดยแบ่งออกเป็น 3 ประเด็น ดังนี้

1. ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ผลการศึกษาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา พบว่า การศึกษาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา มีระดับประสิทธิผลในการปฏิบัติที่บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดจากหน่วยงานยุทธศาสตร์หลักด้านยาเสพติด ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงมหาดไทยและสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สอดคล้องกับ พัฒนัธนธร ตันติเวชยานนท์ (2558) กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นผลต่อเนื่องมาจากขั้นตอนการกำหนดนโยบาย โดยต้องอาศัยองค์การที่รับผิดชอบทำความเข้าใจหรือศึกษาว่า ทำอย่างไรองค์การหรือบุคคลที่มี

หน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติ จะสามารถนำและผลักดันให้ทรัพยากรการบริหารปฏิบัติงานเกิดผลสำเร็จได้ และสามารถประสานกิจกรรมให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของนโยบาย รวมทั้งสามารถหลีกเลี่ยงปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุผลสำเร็จของนโยบาย ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ พบว่า การศึกษาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการลดความรุนแรงของปัญหายาเสพติด 2) ด้านการสร้างเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน 3) ด้านการสร้าง ความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาหระยะยาว สอดคล้องกับ มัลฮอลล์ (Mulhall, 1995) ทำการวิจัย การตรวจสอบผลของการใช้หลักสูตรและไม่ใช้หลักสูตรในโครงการป้องกันยาเสพติด ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นเกี่ยวกับการใช้สารเสพติดของวัยรุ่นเพื่อประเมินผลการกระทบ ของโครงการป้องกันยาเสพติดในเด็กวัยรุ่นโดยการใช้หลักสูตรและไม่ใช้หลักสูตร ผลการวิจัย พบว่า โครงการป้องกันยาเสพติดของโรงเรียนสามารถให้ผลทางบวกต่อความรู้และทัศนคติ แต่มีผลทางลบต่อแอลกอฮอล์ บุหรี่และยาเสพติดชนิดอื่น ๆ หลังการทดลองและติดตามผล ระยะ 1 ปี พบว่าโครงการไม่มีผลกระทบต่อการเพิ่มทักษะในกลุ่มเพื่อนหรือลดความไวต่อ ความกดดันของกลุ่มเพื่อนซึ่งจะเป็นการลดความรุนแรงของปัญหายาเสพติด และการสร้าง ความยั่งยืนในการแก้ปัญหาระยะยาวต่อไป

2. ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ผลการศึกษาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา พบว่า ปัจจัยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ได้แก่ นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลและ ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา รวม 11 ปัจจัย ล้วนมีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปงจังหวัดพะเยาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านนโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้ 2) ด้านนโยบายสามารถวัดผลได้ 3) ด้านการสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน และอยู่ในระดับมากที่สุด 8 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านความชัดเจนของนโยบาย 2) ด้านความเข้าใจในนโยบาย 3) ด้านการแก้ปัญหาผู้เสพ/ผู้ติด 4) ด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน 5) ด้านการปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย 6) ด้านการร่วมมือระหว่างประเทศ 7) ด้านการสกัดกั้น 8) ด้านการบริหารจัดการ สอดคล้องกับ พัฒน์ธนธร ตันติเวชยานนท์ (2558) การวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา รวม 3 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการสร้างความยั่งยืนใน

การแก้ไขปัญหาระยะยาว มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านการลดความรุนแรงของปัญหา ยาเสพติด และด้านการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน ตามลำดับ โดยด้านการสร้างความ ยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาระยะยาวได้มีการรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างจิตสำนึกให้แก่ ประชาชนอย่างต่อเนื่อง ส่วนด้านการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชนได้รับการจัดสรร งบประมาณจากภาครัฐอย่างจำกัด 2) ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา มี 6 ปัจจัย เรียงตาม สัมประสิทธิ์ถดถอยบางส่วนจากมากไปหาน้อย ดังนี้ (1) การแก้ไขปัญหาผู้เสพ /ผู้ติด (2) การปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย (3) การสร้างภูมิคุ้มกัน /ป้องกัน (4) การบริหารจัดการ (5) การร่วมมือระหว่างประเทศ และ (6) นโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้ โดยทั้ง 6 ปัจจัย ดังกล่าว สามารถ อธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและ ปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา ได้ร้อยละ 78.20 3) แนวทางการ พัฒนาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยาเพื่อให้มีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ประกอบด้วย แนวทางสำคัญ 8 ประการ คือ (1) การรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างจิตสำนึกให้แก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง ในการป้องกัน ยาเสพติดผ่านสื่อมวลชนและสื่อทุกรูปแบบ (2) การจัดสรรงบประมาณด้านการป้องกันและ ปราบปรามยาเสพติดอย่างเพียงพอ โดยการเพิ่มงบประมาณในการดำเนินงานให้แก่หน่วย ปฏิบัติอย่างเพียงพอและต่อเนื่อง (3) การลดจำนวนผู้เสพยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง โดยการ ค้นหาลูกผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด เพื่อให้เข้ารับการบำบัดรักษาในทุกระบบและจัดตั้งสถาน บำบัดรักษาอย่างเพียงพอ (4) การแสวงหาความร่วมมือกับต่างประเทศ โดยการร่วมมือในการ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในทุกด้าน เพื่อสกัดกั้นการลักลอบลำเลียงยาเสพติดข้าม ประเทศ (5) การจับกุมและลงโทษตามกฎหมายอย่างเด็ดขาด โดยการเร่งรัดจับกุมผู้กระทำผิด และลงโทษในอัตราโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้ในขั้นสูง (6) การบริหารแบบบูรณาการ โดยการ ระดมสรรพกำลังเพื่อร่วมกันขับเคลื่อนการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่างเป็นเอกภาพ และต่อเนื่อง (7) การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติด โดยการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ พิษภัยของยาเสพติดแก่ประชาชนทั่วไป รวมถึงนักเรียน นักศึกษาในโรงเรียนและสถานศึกษา อย่างต่อเนื่อง และ (8) การปฏิบัติตามนโยบายอย่างต่อเนื่อง โดยการนำนโยบายด้านยาเสพติด ของรัฐบาลไปปฏิบัติอย่างจริงจัง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและสามารถควบคุมสถานการณ์ของ ยาเสพติดได้อย่างได้ผล

3. ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการนำ นโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา จาก ผลการ

วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ทั้งในเชิงคุณภาพและในเชิงปริมาณ รวมถึงข้อมูลที่ได้จากคำถามแบบปลายเปิดในแบบสัมภาษณ์และในแบบสอบถาม พบว่า แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปงจังหวัดพะเยา เพื่อให้เกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น มีจำนวน 7 แนวทาง ได้แก่

3.1 การรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างจิตสำนึกให้แก่ประชาชนอย่าง ต่อเนื่อง เพื่อสร้างจิตสำนึกให้แก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง ผู้วิจัยเห็นว่าประชาชนที่มีจิตสำนึกในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดมีจำนวนมากอยู่แล้ว แต่ยังไม่ครอบคลุมหรือยังไม่มากพอที่จะเป็นพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดได้อย่างยั่งยืนและต่อเนื่อง เพราะยังมีประชาชนบางส่วนที่วางตัวเฉย ไม่อยากมีส่วนเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหายาเสพติดหรือให้ความร่วมมือกับภาครัฐ ซึ่งอาจเข้าใจไปเองได้ว่าเป็นหน้าที่ของภาครัฐหรือหน่วยงานราชการต่าง ๆ ดังนั้น ภาครัฐหรือหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องจะต้องดำเนินการ ได้แก่ 1) รณรงค์กระตุ้นจิตสำนึกเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจให้เกิดเป็นพลังแผ่นดิน/พลังสังคมในทุกหมู่เหล่าตระหนักถึงวาระแห่งชาติในเรื่องยาเสพติดอย่างทั่วถึงผ่านช่องทางหรือตามสื่อต่าง ๆ เช่น สถานีวิทยุ สถานีโทรทัศน์ ป้ายโฆษณา และเครื่องกระจายเสียงตามหมู่บ้าน/ชุมชนทุกแห่ง เป็นการกระตุ้นจิตสำนึกให้แก่พลังสังคมอย่างต่อเนื่องเพื่อให้คนในสังคมตระหนักว่าการแก้ไขปัญหายาเสพติด นั้นจะต้องอาศัยพลังแผ่นดิน/พลังสังคมทั้งประเทศ ให้ร่วมมือกัน และดำเนินการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ อย่างทั่วถึงและมีความต่อเนื่อง 2) จัดกิจกรรมเพื่อขับเคลื่อนเชิงสัญลักษณ์แสดงถึงความมุ่งมั่นและมีส่วนร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์กร ประชาคมต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานภาครัฐ โรงเรียน/สถานศึกษา หมู่บ้าน/ชุมชน สถานประกอบการ ภาคเอกชนอื่น ๆ และ 3) ผู้นำหมู่บ้าน/ชุมชน จะต้องรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่หมู่บ้าน/ชุมชน ได้ตระหนักถึงปัญหายาเสพติดและเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันเฝ้าระวังในพื้นที่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมจิต แคนสีแก้ว เรื่อง การขับเคลื่อนชุมชนเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดแก่สังคม สอดคล้องกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (2554) แนวทางที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติใช้ในการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพเกิดจากการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมขององค์กร โดยผ่านกระบวนการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และปัจจัยคุกคามจากสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จนได้ซึ่งยุทธศาสตร์ทั้ง 4 ด้าน ของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติเพื่อได้ขับเคลื่อนองค์การไปสู่การ “เป็นตำรวจมืออาชีพ เพื่อความผาสุกของ ประชาชน” ตามแนวยุทธศาสตร์ที่ 1: ยกระดับขีดความสามารถในการปฏิบัติการกิจหลักเพื่อตอบสนองนโยบายรัฐบาล เป้าประสงค์: 1.3 มีระบบและกระบวนการงานที่ตอบสนองนโยบายรัฐบาลที่มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ 1.3.2 ประชาสัมพันธ์กระบวนการและมาตรการในการดำเนินงานให้แก่ประชาชน
ได้รับรู้

3.2 การจัดสรรงบประมาณด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอย่าง

เพียงพอ ผู้วิจัยเห็นว่าการเพิ่มงบประมาณที่ใช้ดำเนินงาน ด้านการป้องกันและปราบปราม
ยาเสพติดให้แก่หน่วยปฏิบัติอย่างเพียงพอและต่อเนื่อง นั้น จะเป็นการเสริมสร้างศักยภาพและ
เพิ่มความมั่นใจ แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานว่าจะปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและ
ประสิทธิผลได้มากยิ่งขึ้น ดังนั้นภาครัฐหรือหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องจะต้อง ดำเนินการ
ได้แก่ 1) จัดสรรงบประมาณหรือจัดหาอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน
อย่างเพียงพอ เช่น ชุดตรวจหาสารเสพติดในปัสสาวะ กล้องถ่ายภาพหรือบันทึกภาพระบบ
ดิจิทัล กล้องอินฟราเรดที่ใช้ส่องตรวจตราในยามค่ำคืน เนื่องจากขบวนการค้ายาเสพติด
มักจะมีเคลื่อนไหวในเวลากลางคืนเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเจ้าหน้าที่จะต้องมีอุปกรณ์ที่ทันสมัย
เพื่อก้าวให้ทันกับพัฒนาการของกลุ่มหรือขบวนการค้ายาเสพติดที่มีวิธีการใหม่ ๆ ในการขนส่ง
ลำเลียงยาเสพติดอยู่เสมอ 2) การจัดสรรงบประมาณในการให้เงินรางวัลพิเศษ หรือการให้
บำเหน็จความดีความชอบแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีผลการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปราม
ยาเสพติดดีเด่นอย่างเพียงพอและทั่วถึง 3) การจัดสรรเงินรางวัลนำจับหรือเงินสินบนนำจับคดียา
เสพติดให้มากยิ่งขึ้นเพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดที่ปฏิบัติงาน
เสี่ยงอันตรายกับกลุ่มหรือขบวนการค้ายาเสพติดอยู่ตลอดเวลา และ 4) การจัดสรร
งบประมาณค่าทดแทนแก่ครอบครัวของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดในกรณีที่เสียชีวิต
ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่หรือเนื่องจากปฏิบัติงานตามหน้าที่อย่างเพียงพอ สอดคล้องกับ สำนักงาน
ตำรวจแห่งชาติ (2554) แนวทางที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติใช้ในการบริหารจัดการให้มี
ประสิทธิภาพ เกิดจากการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อมขององค์กร โดยผ่านกระบวนการวิเคราะห์
จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และปัจจัยคุกคามจาก สิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกของ
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จนได้ซึ่งยุทธศาสตร์ทั้ง 4 ด้าน ของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติเพื่อได้
ขับเคลื่อนองค์การไปสู่การ “เป็นตำรวจมืออาชีพ เพื่อความผาสุกของ ประชาชน” ตามแนว
ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยกระดับขีดความสามารถในการปฏิบัติการหลักเพื่อตอบสนองนโยบาย
รัฐบาล เป้าประสงค์ 1.4 มีเทคโนโลยี อุปกรณ์ และเครื่องมือพิเศษ รวมทั้งระบบสารสนเทศ
อัจฉริยะ กลยุทธ์ 1.4.3 กำหนดกรอบอัตราและจัดหาอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้พิเศษ
ที่ทันสมัย ให้เพียงพอและเหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน

3.3 การลดจำนวนผู้เสพยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง

ผู้วิจัยเห็นว่าหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องจะต้องร่วมกันค้นหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดในทุกพื้นที่อย่างจริงจังและต่อเนื่อง

เพื่อนำตัวเข้ารับการรักษา ในทุกระบบ ซึ่งสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ปัญหายาเสพติดภายในประเทศขยายตัวคือยังคงมีผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดที่เป็นตลาดที่คอยรองรับยาเสพติดจำนวนมาก โดยเฉพาะในกลุ่มเด็ก/เยาวชน ซึ่งมีจำนวนมากขึ้นและมีแนวโน้มของอายุลดลง รวมทั้งยังมีผู้เสพยาเสพติดรายใหม่ที่เข้าสู่วงจรปัญหานี้ และในขณะที่ยังมีผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดส่วนหนึ่งเป็นกลุ่มผู้ที่ติดยาอย่างรุนแรงเริ่มมีอาการทางจิตและประสาทก่อผลกระทบสร้างความเดือดร้อนต่อสังคมเป็นอย่างมาก ปรากฏได้จากตามสื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ เป็นต้น หากสามารถตัดวงจรกลุ่มผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดได้แล้ว ความต้องการใช้ยาเสพติดก็จะลดน้อยลงไปและจะส่งผลถึงสถานการณ์ยาเสพติดโดยภาพรวมของประเทศก็จะลดน้อยลงไปอีกด้วย รวมถึงการจัดตั้งสถานบำบัดรักษาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดอย่างเพียงพอด้วย สอดคล้องกับผลการรวบรวมข้อมูลของศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (ศพส.) เรื่องแนวโน้มของสถานการณ์ปัญหาผู้เสพยาเสพติด สอดคล้องกับ ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (ศพส.) (2555) ได้กล่าวไว้ว่า หน่วยงานทุกฝ่ายจะต้องร่วมกันบริหารจัดการ แบบบูรณาการและค้นหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดเพื่อให้เข้ารับ การบำบัดรักษา ทุกระบบ ได้แก่ ระบบสมัครใจ ระบบบังคับบำบัดและระบบต้องโทษ ให้ประสานสอดคล้องสัมพันธ์กันอย่างจริงจังและดำเนินการให้ครบวงจร รวมถึงการติดตามช่วยเหลือดูแลและพัฒนาหลังจากที่ผ่านการบำบัดทำให้ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดให้กลับมาเป็นกำลังของครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ ซึ่งผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดส่วนใหญ่เกินกว่าครึ่งหนึ่งของผู้ที่เข้ารับ การบำบัดรักษาในแต่ละปีนั้นจะเป็นผู้เสพยาเสพติดรายใหม่ และแนวโน้มของผู้ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด มักจะเป็นกลุ่มของเยาวชนและกลุ่มวัยแรงงานมากขึ้น กว่าเดิม อายุของผู้ที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับ ยาเสพติดจะลดต่ำลงมาสู่ในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี ในส่วนผลการศึกษาของ อัจฉนพ ชูบำรุง และอุนิษา เลิศโตมรสกุล เรื่องยุทธศาสตร์การควบคุม และแก้ไขปัญหายาเสพติดในประเทศต่าง ๆ (2555) พบว่า ยุทธศาสตร์ในการบำบัด (Treatment Strategies) ยืนอยู่บนสมมติฐานที่ว่าผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ยิง โดยเฉพาะผู้ติดยาเสพติดคือผู้ที่ขาดการให้ความภูมิใจในตนเอง การบำบัดรักษาจึงต้องเน้นในเรื่องการปลูกฝังความรักตนเองและเห็นความสำคัญของตนเอง ซึ่งการติดยาเสพติดนั้นก็เท่ากับการกระทำให้ตนเองตกต่ำลง ดังนั้นการปฏิบัติต่อผู้ติดยาเสพติดจึงต้องจัดโครงการที่จะสร้างคุณค่าแก่ชีวิตของผู้กระทำความผิด เพื่อให้มีการกระทำกิจกรรมในที่แจ้งหรือการฝึกฝนอบรม เพื่อให้มีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้นและทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนสามารถสร้างความสำเร็จให้แก่ชีวิตได้เหมือนกับบุคคลที่ไม่ติดยาเสพติด

3.4 การแสวงหาความร่วมมือกับต่างประเทศ ผู้วิจัยเห็นว่าภาครัฐจะต้องแสวงหาความร่วมมือกับต่างประเทศในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในทุกด้าน เพื่อสกัดกั้นการลักลอบลำเลียงยาเสพติดข้ามประเทศ ยิ่งโดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านที่มีแนวชายแดนติดต่อกัน ดังนั้น ภาครัฐหรือหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องจะต้องประสานความร่วมมือในการจัดให้มีการประชุมอย่างเป็นทางการ จัดกำลังเจ้าหน้าที่ร่วมกันตรวจตราลาดตระเวนบริเวณแนวชายแดนตามแม่น้ำโขง เพื่อสกัดกั้นการลักลอบลำเลียงยาเสพติดข้ามประเทศ สอดคล้องกับผลการรวบรวมข้อมูลของศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (คพส.) (2555) เรื่องแนวโน้มของสถานการณ์ปัญหาผู้เสพยาเสพติด กล่าวถึงแนวทางการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มีดังนี้

- 1) ผลักดันในเชิงนโยบายให้ประเทศเพื่อนบ้านขยายความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ตามแนวชายแดน เช่น การเจรจาในระดับทวิภาคีเพื่อขยายความร่วมมือในด้านการข่าว การปฏิบัติการร่วม การกอดตันกลุ่มเป้าหมายที่กำหนดร่วมกัน การแลกเปลี่ยนผู้กระทำความผิดเพื่อปราบปรามกลุ่มผลิตกลุ่มค้าเคมีภัณฑ์และยาเสพติดชนิดต่าง ๆ รวมถึงการพัฒนาและขยายช่องทางความร่วมมือที่มีอยู่ แล้วให้เพิ่มมากยิ่งขึ้น
- 2) แสวงหาความร่วมมือกับต่างประเทศที่มีอิทธิพลต่อประเทศเพื่อนบ้านให้ร่วมกันแก้ไขปัญหายาเสพติดที่ส่งผลกระทบต่อประเทศไทย
- 3) พัฒนากลไกในความร่วมมือระหว่างประเทศบริเวณชายแดนเพื่อสกัดกั้นและเฝ้าระวังปัญหายาเสพติดอย่างเป็นระบบ เช่น พัฒนาความเข้มแข็งและขยายจำนวนสำนักงานประสานงานชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไปสู่การปราบปรามและสกัดกั้นยาเสพติดบริเวณชายแดน ได้อย่างจริงจัง การสร้างความมั่นคงบริเวณแนวชายแดน การจัดระเบียบความมั่นคงแนวชายแดน การจัดระบบข้อมูลข่าวสารระหว่างประเทศตามแนวชายแดน รวมทั้งร่วมกันปราบปรามการกระทำผิดกฎหมายตามแนวชายแดน ทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมข้ามชาติ บ่อนการพนัน และสิ่งผิดกฎหมายอื่น ที่ส่งผลกระทบต่อปัญหายาเสพติด และ
- 4) การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านเพื่อสร้างรายได้ทดแทนการผลิตและค้ายาเสพติด เช่น การใช้แนวทางการพัฒนาทางเลือกร่วมกับมูลนิธิโครงการหลวง หรือมูลนิธิแม่ฟ้าหลวงขยายแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่ที่ดำเนินการร่วมกัน การใช้แนวทางมาจากกรอบความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจแขนงต่าง ๆ เพื่อสร้างรายได้จากพืชเศรษฐกิจทดแทน รวมถึงการส่งเสริมให้ภาคเอกชน ธุรกิจ มูลนิธิเพื่อมาลงทุนในด้านการพัฒนาทางเลือกกับประเทศเพื่อนบ้านอย่างจริงจัง

3.5 การจับกุมและลงโทษตามกฎหมายอย่างเด็ดขาด ผู้วิจัยเห็นว่าในการเร่งรัดจับกุมผู้กระทำความผิดและลงโทษในอัตราโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้ในชั้นสูง

อย่างเด็ดขาดนั้นจะเป็นแนวทางพัฒนาในการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดประสิทธิผลและความสำเร็จมากยิ่งขึ้น จากผลการจับกุมผู้กระทำผิดคดียาเสพติดของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและในกระบวนการตามขั้นตอนยุติธรรมตั้งแต่ชั้นพนักงานสอบสวน ชั้นพนักงานอัยการและจนถึงชั้นศาลนั้น ผลการลงโทษตามคำพิพากษาโดยส่วนใหญ่ยังไม่มีผลการลงโทษตามอัตราที่กฎหมายบัญญัติไว้ในชั้นสูง มีเหตุผลของการลดโทษและการลดหย่อนโทษด้วยเหตุผลต่าง ๆ ในการพิจารณาคดี จึงทำให้อัตราร้อยที่บัญญัติไว้ในชั้นสูงไม่มีการบังคับใช้อย่างจริงจัง ส่งผลให้กลุ่มหรือขบวนการที่มีพฤติการณ์กระทำผิดคดียาเสพติดบางส่วนยังไม่เกรงกลัวการลงโทษตามกฎหมาย สอดคล้องกับกับการศึกษาของ พิชัย นิลทองคำ (2554) เรื่องพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 กล่าวว่า ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหมายความว่า การผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและให้หมายความรวมถึงการสมคบ สนับสนุน ช่วยเหลือหรือพยายามกระทำผิดดังกล่าวอีกด้วย และยาเสพติดให้โทษประเภท 1 ได้แก่ ยาเสพติดให้โทษชนิดร้ายแรง เช่น เฮโรอีน

3.6 การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติด ผู้วิจัยเห็นว่า การสร้างภูมิคุ้มกันภัยยาเสพติดโดยการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพิษภัยของยาเสพติด ให้แก่ประชาชนทั่วไป นักเรียนและนักศึกษาในโรงเรียนและสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง จะสามารถป้องกันภัยจากยาเสพติดและยังลดอัตราการเกิดของผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดรายใหม่ได้เป็นอย่างดี รวมถึงผู้ที่ยังเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอยู่ เมื่อได้รับความรู้ความเข้าใจแล้วจะสามารถกลับตัวกลับใจได้และไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอีก ดังนั้นภาครัฐหรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้องจะต้องร่วมกันดำเนินการ ได้แก่ 1) การให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพิษภัยของยาเสพติดให้กับเยาวชนก่อนวัยเสี่ยง (อายุ 7-19 ปี) ซึ่งจะเป็นเกราะป้องกันภัยจากยาเสพติดได้เป็นอย่างดี 2) ดำเนินการควบคู่ไปกับแนวทางพัฒนาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยาในด้านอื่น ๆ พร้อมกัน ซึ่งจะเป็นการลดอัตราการเพิ่มขึ้นของผู้เสพยาเสพติดรายใหม่ และลดปัจจัยเสี่ยงต่อปัญหาเสพยาเสพติดและลดการขยายตัวของพื้นที่เสี่ยง อีกด้วย และ 3) การให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานศึกษาในระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาและระดับอาชีวศึกษาในสถานศึกษาเอกชน สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันจากภัยยาเสพติดได้อย่างทั่วถึง ซึ่งสอดคล้องกับศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (ศพส.) (2555) เรื่องยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด ในส่วนของแผนงานที่ 3 การสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดที่จะมุ่งดำเนินการให้เกิดผลชัดเจน ได้แก่ 1) การสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดในสถานศึกษา โดยกำหนดนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั่วประเทศ เป็นกลุ่มเป้าหมายเยาวชนก่อนวัยเสี่ยง

ลำดับแรกสุดที่จะเพิ่มภูมิคุ้มกันป้องกันยาเสพติด โดยเน้นพื้นที่อำเภอที่มีสภาพปัญหาเสพติดในเกณฑ์สูงและปานกลาง 2) การจัดกิจกรรมป้องกันและเฝ้าระวังยาเสพติดในสถานศึกษาให้ครอบคลุมทุกสถานศึกษาที่กำหนดเป็นเป้าหมายเสริมสร้างการป้องกัน 3) การพัฒนากลไกดำเนินงานเพื่อเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงของเยาวชนนอกสถานศึกษาและดำเนินการต่อเยาวชนกลุ่มเสี่ยงนอกสถานศึกษาอย่างจริงจังเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดและลดอัตราการเพิ่มของผู้เสพยาใหม่ และ 4) ให้ทุกจังหวัดทำการจัดระเบียบสังคมเกี่ยวกับสถานบริการหรือสถานบันเทิงอย่างจริงจังเพื่อขจัดปัจจัยเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบต่อเยาวชนและพัฒนาเสริมสร้างความเข้มแข็งการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานประกอบการอื่น ๆ ด้วย

3.7 การปฏิบัติตามนโยบายอย่างต่อเนื่อง ผู้วิจัยเห็นว่าการนำนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลไปปฏิบัติอย่างจริงจังเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและสามารถควบคุมสถานการณ์ของยาเสพติดได้อย่างได้ผล จะเป็นการจัดการที่ควบคุมในทุก ๆ ด้าน ซึ่งนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลได้กำหนดยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงการ แนวทางปฏิบัติไว้อย่างครบถ้วนและครอบคลุมในทุกด้าน หากระดับหน่วยปฏิบัติสามารถนำนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลไปปฏิบัติได้อย่างเป็นเอกภาพและต่อเนื่องแล้วจะส่งผลให้ปัญหายาเสพติดลดลงอย่างเป็นรูปธรรมหรือสามารถควบคุมปัญหาของ ยาเสพติดได้ดีในระดับหนึ่ง สอดคล้องกับผลการรวบรวมข้อมูลของ ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (ศพส.) (2555) เรื่องการแถลงนโยบายของรัฐบาลต่อรัฐสภาได้กล่าวถึงรัฐบาล เกี่ยวกับปัญหายาเสพติดเป็นนโยบายเร่งด่วน โดยได้กำหนดให้มีการแก้ไขและป้องกันปัญหายาเสพติดเป็น “วาระแห่งชาติ” ยึดหลักนิติธรรมในการปราบปรามและการลงโทษผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้มีอิทธิพล ผู้ประพฤตินิยมชอบ พร้อมบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดที่ยึดหลักว่าผู้เสพยาคือผู้ป่วยที่ต้องได้รับการบำบัดรักษาให้กลับมากลายเป็นคนดีของสังคมรวมทั้งมีกลไกติดตามช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ การดำเนินงานเพื่อป้องกันแก้ไขปัญหายาด้วยการแสวงหาความร่วมมือเชิงรุกกับต่างประเทศในการควบคุมและสกัดกั้นยาเสพติด สารเคมีและสารตั้งต้นในการผลิตยาเสพติดที่มีการลักลอบนำเข้าสู่ประเทศ ภายใต้การบริหารจัดการอย่างบูรณาการและมีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันกลุ่มเสี่ยงและประชาชนทั่วไปไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดด้วยการรวมพลังทุกภาคส่วนให้เป็นพลังแผ่นดินในการต่อสู้กับยาเสพติด

ข้อเสนอแนะ

จากรูปแบบสังเคราะห์ผลการวิจัยและสรุปผลการวิจัย ตลอดจนจนการอภิปรายผลเรื่องประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง

จังหวัดพะเยา ผู้วิจัยได้ข้อเสนอแนะระดับนโยบายและข้อเสนอแนะระดับหน่วยปฏิบัติในการ นำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะระดับนโยบาย ได้แก่

- 1.1 ควรจัดองค์กร/ส่วนราชการที่รับผิดชอบด้านยาเสพติดโดยตรงในระดับอำเภอ
- 1.2 ควรจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอสำหรับสถานที่หรือค่ายบำบัดรักษา ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด เช่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ไม่ว่าจะเป็นเทศบาลหรือ องค์การบริหารส่วนตำบล ยังไม่มีความพร้อมอย่างเพียงพอที่จะดำเนินการบำบัดรักษา
- 1.3 ควรเสริมสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะระดับหน่วยปฏิบัติ ได้แก่

2.1 ดำเนินการรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างจิตสำนึกให้แก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจให้เกิดเป็นพลังแผ่นดิน/พลังสังคมในทุกหมู่เหล่า ได้ตระหนัก ถึงวาระแห่งชาติในเรื่องยาเสพติดอย่างทั่วถึงผ่านช่องทางหรือตามสื่อต่าง ๆ เช่น ผ่านทางป้าย โฆษณาประชาสัมพันธ์ สถานีวิทยุโทรทัศน์ เครื่องกระจายเสียง จัดให้มีการจัดกิจกรรม ขับเคลื่อนเชิงสัญลักษณ์แสดงถึงความมุ่งมั่นและมีส่วนร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ของพลังสังคม องค์กรและประชาคมต่าง ๆ

2.2 ดำเนินการเพื่อลดจำนวนผู้เสพยาเสพติดอย่างต่อเนื่อง โดยหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องจะต้องร่วมกันค้นหาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดในทุกพื้นที่อย่างจริงจังและต่อเนื่องเพื่อนำ ตัวเข้ารับการบำบัดรักษาในทุกระบบ รวมถึงการจัดตั้งสถานบำบัดรักษาผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด อย่างเพียงพอด้วย

2.3 การจับกุมและลงโทษตามกฎหมายอย่างเด็ดขาด โดยการเร่งรัดจับกุมผู้กระทำความผิดและลงโทษในอัตราโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้ในชั้นสูงอย่างเด็ดขาด พัฒนา กระบวนการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผลและ ความสำเร็จมากยิ่งขึ้น ตั้งแต่พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ จึงถึงชั้นศาล จะส่งผลให้การ ลงโทษตามที่บัญญัติไว้ในชั้นสูง มีการบังคับใช้ได้อย่างจริงจัง ผลที่จะได้คือทำให้กลุ่มหรือ ขบวนการที่มีพฤติกรรมกระทำผิดยาเสพติดมีความเกรงกลัวการลงโทษตามกฎหมาย

2.4 การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติด โดยการให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ พิษภัยของยาเสพติดให้กับเยาวชนก่อนวัยเสี่ยง (อายุ 7-19 ปี) ซึ่งจะต้องดำเนินการควบคู่ไป กับแนวทางพัฒนาประสิทธิผลกระบวนการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติใน อำเภอปง จังหวัดพะเยา ด้านอื่นไปพร้อมกัน จะเป็นการลดอัตราการเพิ่มขึ้นของผู้เสพยาเสพติดรายใหม่และลดปัจจัยเสี่ยงต่อปัญหาเสพติดและขยายตัวของพื้นที่เสี่ยง และการ

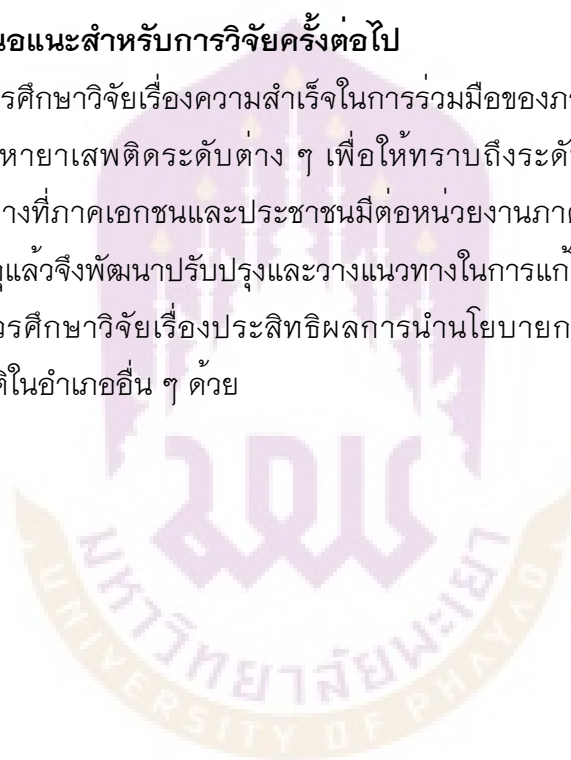
ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดในโรงเรียน/สถานศึกษาในระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาและระดับอาชีวศึกษาของสถานศึกษาเอกชนและสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง

2.5 การปฏิบัติตามนโยบายอย่างต่อเนื่อง โดยการนำนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลไปปฏิบัติอย่างจริงจัง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและสามารถควบคุมสถานการณ์ของยาเสพติดได้อย่างได้ผล จะเป็นการจัดการที่ควบคุมในทุก ๆ ด้าน ซึ่งนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลได้กำหนดยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงการ แนวทางปฏิบัติไว้อย่างครบถ้วนและครอบคลุมในทุกด้าน ส่งผลให้ปัญหายาเสพติดลดลงอย่างเป็นรูปธรรมหรือสามารถควบคุมปัญหาของยาเสพติดได้ดีในระดับหนึ่ง

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรศึกษาวิจัยเรื่องความสำเร็จในการร่วมมือของภาคเอกชนที่มีต่อการป้องกันและเฝ้าระวังปัญหาเสพติดระดับต่าง ๆ เพื่อให้ทราบถึงระดับของความร่วมมือ ทักษะมุมมองหรือแนวทางที่ภาคเอกชนและประชาชนมีต่อหน่วยงานภาครัฐ โดยใช้เป็นข้อมูลนำมาวิเคราะห์ถึงสาเหตุแล้วจึงพัฒนาปรับปรุงและวางแนวทางในการแก้ไขปัญหายาเสพติดต่อไป

3.2 ควรศึกษาวิจัยเรื่องประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภออื่น ๆ ด้วย

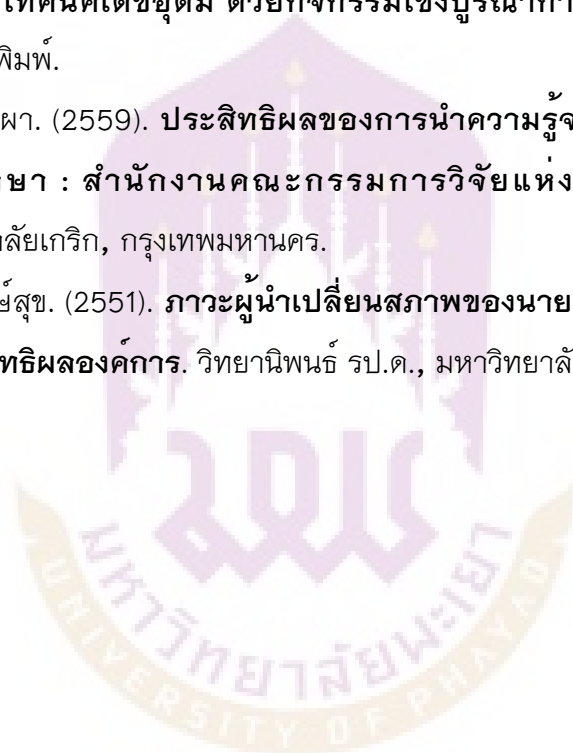

บรรณานุกรม

- กุลชน ธนาพงศธร. (2557). **แนวคิดทั่วไปเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ**. กรุงเทพฯ: สารมวลชน.
- คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์. (2557). **การประเมินความพึงพอใจของผู้รับบริการในการพิจารณากำหนดเงินประโยชน์ตอบแทนอื่นเป็นกรณีพิเศษ อันมีลักษณะเป็นเงินรางวัลประจำปีแก่พนักงานส่วนท้องถิ่นให้เป็นรายจ่ายอื่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จารุจน์ ฤทธิไกร. (2559). **ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการจัดการจัดการแก้ปัญหาการป้องกันการแพร่ระบาดและปราบปรามยาเสพติดในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติใน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์**. ภาคนิพนธ์ ปร.ม., มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด, กรุงเทพมหานคร.
- จุมพล นิมพานิช. (2546). **การวิเคราะห์นโยบาย: ขอบข่าย แนวคิด ทฤษฎี และกรณีตัวอย่าง**. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ชูป กาญจนประกร. (2551). **รัฐประศาสนศาสตร์**. กรุงเทพฯ: มงคลการพิมพ์.
- ทศพร ศิริสัมพันธ์. (2559). **เทคนิควิธีการวิเคราะห์นโยบาย**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ที่ทำการปกครองอำเภอโปง. (2562). **แผนพัฒนาอำเภอ 5 ปี (พ.ศ. 2561 - 2565) ฉบับทบทวนปี พ.ศ. 2562**. กลุ่มงานบริหารงานปกครองอำเภอโปง: เพาะ.
- ประมุข มีสุข. (2558). **ประสิทธิผลการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติกรณีศึกษาสถานีตำรวจภูธรห้วยยาง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์**. ภาคนิพนธ์ ปร.ม., มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด, กรุงเทพมหานคร.
- ประยูร อิมสวาสติ. (2552). **ลักษณะความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยบูรพา**. วิทยานิพนธ์ ปร.ด., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- พัฒน์ธนธร ตันติเวชยานนท์. (2558). **การศึกษาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน**. วิทยานิพนธ์ ปร.ด., มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, ปทุมธานี.
- มนตรี สิงโตทอง. (2554). **ประสิทธิผลของการนำนโยบายการ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในพื้นที่ตำรวจภูธรภาค 1**. วิทยานิพนธ์ ปร.ด., มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์, ปทุมธานี.

- เมตต์ เมตต์การุณจิต. (2553). การบริหารจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วม: ประชาชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและราชการ. กรุงเทพฯ: บুদ্ধ พอยท์.
- ระพีพันธ์ โพนทอง. (2559). การนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในพื้นที่ จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ รป.ด., มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, ปทุมธานี.
- รังสี พจน์ธนาศ. (2559). การนำนโยบายการปราบปรามยาเสพติดในสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการไปปฏิบัติ กรณีศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีช่างฝีมือปัญญาวิทยา. วิทยานิพนธ์ รป.ม., มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพมหานคร.
- รัฐพล ศรีกัตัญญ. (2551). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของการปฏิบัติงานของพนักงานธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) สำนักงานอาคารกลาสเฮาส์รัชดาภิเษก. สารนิพนธ์ บธ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.
- วรเดช จันทรศร. (2556). ทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติ. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- วาสนา อาจสาสิกรณ์. (2561). การนำนโยบายป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- ศุภชัย ยาวะประภาส. (2558). พัฒนาการของรัฐประศาสนศาสตร์ไทย: เหลือवलหลังเพื่อแลหน้า. ในรัฐประศาสนศาสตร์ในประเทศไทย การเปลี่ยนแปลง การพัฒนา และทิศทาง : เนื่องในโอกาสครบรอบ 60 ปีแห่งการสถาปนาคณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สมบัติ อารังธัญวงศ์. (2559). การวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ. คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.
- สมพร เฟื่องจันทร์. (2552). นโยบายสาธารณะ: ทฤษฎีและการปฏิบัติ. กรุงเทพฯ.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2562). แผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พ.ศ. 2558-2562. กรุงเทพฯ: สำนักยุทธศาสตร์.
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2554). แนวทางที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติใช้ในการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ตำรวจ.

- สำนักประชาสัมพันธ์ เขต 3 เชียงใหม่. (2562). **จังหวัดพะเยาประชุมคณะกรรมการศูนย์
อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด จังหวัดพะเยา**. Retrieved from
fang.prdnorth.in.th/ct/news/viewnews.php?ID=191031112411
- สุชาติ คำทางชล. (2555). **ประสิทธิผลการนำนโยบายการประหยัดพลังงานไฟฟ้าไปปฏิบัติ
ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ รป.ด., มหาวิทยาลัยราชภัฏว
ไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์, ปทุมธานี.
- อนันท์ งามสะอาด. (2551). **การพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักศึกษา
วิทยาลัยเทคนิคเดชอุดม ด้วยกิจกรรมเชิงบูรณาการ (พิมพ์ครั้งที่ 1)**. กรุงเทพฯ:
อรุณการพิมพ์.
- อรอนงค์ สิงห์บุบผา. (2559). **ประสิทธิผลของการนำความรู้จากการวิจัยไปใช้ประโยชน์
กรณีศึกษา : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ**. วิทยานิพนธ์ รป.ม.,
มหาวิทยาลัยเกริก, กรุงเทพมหานคร.
- อุษณี มงคลพิทักษ์สุข. (2551). **ภาวะผู้นำเปลี่ยนสภาพของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล
กับประสิทธิผลองค์การ**. วิทยานิพนธ์ รป.ด., มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
คำดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม

ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม
เรื่อง ประสิทธิภาพการนำนโยบาย การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา

.....

ตอนที่ 2 นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล

ข้อที่	นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	ความชัดเจนของนโยบาย ปัญหาเสพติดเป็น “วาระแห่งชาติ” ที่ทุกคนต้อง ร่วมกันแก้ไขปัญหา	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
2	นโยบายมีความชัดเจนทำให้ผู้ปฏิบัติทำตามได้ง่าย	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องติดตามผลและประเมิน การปฏิบัติงานเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4	ความเข้าใจในนโยบาย มีการปราบปรามจับกุมและบังคับใช้กฎหมายอย่าง เคร่งครัด	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5	ผู้เสพยาเสพติดต้องได้รับการบำบัดรักษา ให้กลับมา เป็นคนดีของสังคม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6	นโยบายมีความเข้าใจได้ง่าย ชัดเจน	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
7	มีหน่วยงานรับผิดชอบหน้าที่หลักในแต่ละด้านอย่าง ชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8	นโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้ นโยบายมีแผนงาน/มาตรการ/วัตถุประสงค์ ที่ชัดเจน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9	สามารถนำนโยบายไปปฏิบัติได้ตรงตามวัตถุประสงค์	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
10	ทุกภาคส่วนร่วมกันขับเคลื่อนการปฏิบัติอย่างเข้มแข็ง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11	<u>นโยบายสามารถวัดผลได้</u> นโยบายมีขั้นตอนในการปฏิบัติงานครอบคลุมทุกด้าน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12	มีการติดตามวัดผล และประเมินผลนโยบายอย่างชัดเจน และต่อเนื่อง	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา

ข้อที่	นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	<u>การสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน</u> รณรงค์กระตุ้นจิตสำนึก และเสริมสร้างพลังสังคม/ชุมชน ให้ตระหนักถึงปัญหา ยาเสพติด	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2	สร้างความเข้มแข็งให้กับหมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อป้องกันเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3	ส่งเสริมการรวมกลุ่มภาคประชาชน/ประชาสังคม เพื่อเป็นกลไกป้องกันยาเสพติด	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4	พัฒนาการบริหารจัดการภาคชุมชน และสนับสนุนจากภาครัฐ ในการป้องกันและเฝ้าระวังยาเสพติด	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
5	ความรุนแรงของปัญหาเสพติดในพื้นที่ลดลง หรือ สามารถควบคุมได้ในระดับหนึ่ง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6	จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีปัญหาเสพติดในพื้นที่ลดลง หรือสามารถควบคุมได้ในระดับหนึ่ง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7	การแก้ไขปัญหามุเสพ/ผู้ติด รณรงค์ ประชาสัมพันธ์เพื่อนำผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด เข้ารับการบำบัดรักษาในระบบสมัครใจ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8	มีสถานบำบัดรักษาเสพติดเพียงพอ เช่น โรงพยาบาล สาธารณสุข หรือค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9	จำนวนผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดลดลง หรือสามารถควบคุม ได้ในระดับหนึ่ง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10	มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องติดตามดูแลผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ที่ผ่านการบำบัดฟื้นฟูเป็นประจำ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11	การสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน ดำเนินการสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกันยาเสพติด ในสถานศึกษา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12	จัดกิจกรรมเสริมป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
13	มีการให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องยาเสพติด ในสถานศึกษา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
14	เฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงของเยาวชน นอกสถานศึกษา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
15	มีการเสริมสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับยาเสพติด เป็นอย่างดี	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
16	เสริมสร้างความเข้มแข็ง ป้องกันยาเสพติดในสถาน ประกอบการ เช่น โรงงานอุตสาหกรรม ฯลฯ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
17	<u>การปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย</u> ข่าวสารต่าง ๆ สามารถชี้แนะและเป็นแนวทางในการ ปราบปรามจับกุมผู้เสพ และผู้ค้ายาเสพติดได้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
18	เร่งรัดปราบปรามทำลายเครือข่ายการค้ายาเสพติด เพื่อลดบทบาทและอิทธิพลของเครือข่าย	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
19	ขยายผลจากผู้เสพไปยังผู้ค้าในระดับต่าง ๆ และ สามารถติดตามจับกุมผู้ค้าได้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
20	ปราบปรามจับกุมกลุ่มผู้ค้ายาเสพติดในระดับต่าง ๆ ได้ผลเป็นที่พอใจในระดับหนึ่ง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
21	เร่งรัดป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่ หรือในที่ดิน ที่มีการปลูกพืชเสพติด	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
22	ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้ทราบถึงผลการ ปราบปรามยาเสพติดเพื่อให้ประชาชนตระหนักถึง ความเข้มงวดของภาครัฐ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
23	<u>การร่วมมือระหว่างประเทศ</u> ประสานงานเชิงนโยบายกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อร่วมมือป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
24	ประเทศเพื่อนบ้านให้ความร่วมมือป้องกันและแก้ไข ปัญหาเสพติด ในระดับหนึ่ง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
25	<u>การสกัดกั้น</u> วางแนวทางสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดน ที่ปรากฏข่าวสารว่ามีการลักลอบนำเข้ายาเสพติด	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
26	พัฒนาประสิทธิภาพการสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดนที่เป็นจุดหรือพื้นที่นำเข้ายาเสพติด	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
27	รวมตรวจลาดตระเวนตามแนวชายแดน ระหว่างเจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยและฝ่ายประเทศเพื่อนบ้าน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
28	สกัดกั้นการลักลอบนำเข้ายาเสพติดตามด่านพรมแดนหรือจุดจอดเรือหรือริมฝั่งแม่น้ำได้ผลในระดับหนึ่ง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
29	จับกุมผู้ต้องหาลักลอบนำยาเสพติดเข้าประเทศ ได้ผลในระดับหนึ่ง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
30	การบริหารจัดการ จัดตั้งศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดหรือศูนย์ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดในทุกระดับ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
31	หน่วยงานมีการบริหารจัดการเพื่อให้ขับเคลื่อนตามนโยบายยาเสพติดไปพร้อมกัน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
32	แก้ไขปัญหายาเสพติดโดยให้หน่วยงานในพื้นที่วางแผนและกำหนดเป้าหมายตามสภาพที่เกิดขึ้น	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
33	ยกระดับงานข้อมูลการข่าว เพื่อเป็นเครื่องมือนำการแก้ไขปัญหาและกำกับติดตามการดำเนินงาน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
34	จัดตั้งการบริหารจัดการเฉพาะกิจในพื้นที่ที่มีระดับปัญหาเสพติดมากเป็นพิเศษ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
35	ระบบกำลังพลของทุกหน่วย มีความสามารถรองรับการปฏิบัติงานด้านยาเสพติดได้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
36	บริหารจัดการโดยใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งของการแก้ไขปัญหาและส่วนกลางเป็นผู้สนับสนุน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ตอนที่ 4 ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติใน
อำเภอปง จังหวัดพะเยา

ข้อที่	นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	การลดความรุนแรงของปัญหาเสพติด มีผลการจับกุมยาเสพติดอย่างเคร่งครัด	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2	ความรุนแรงของปัญหาเสพติดลดลงหรือควบคุมได้ในระดับที่พอใจ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3	หมู่บ้าน/ชุมชนที่ประสบปัญหาเสพติดมีสถิติของปัญหาเสพติดที่ลดลงหรือควบคุมได้ในระดับที่พอใจ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4	การสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน มีการจัดตั้งศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดในแต่ละระดับ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5	มีการประชุมเร่งรัดติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6	จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีปัญหาเสพติดในพื้นที่ลดลงหรือสามารถควบคุมได้ในระดับหนึ่ง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7	การแก้ไขปัญหามั่วสุม/ผู้ติด รณรงค์ ประชาสัมพันธ์เพื่อนำผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดเข้ารับการรักษาในระบบสมัครใจ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8	ประชาชนส่วนใหญ่ร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9	การสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาระยะยาว มีผลการรณรงค์ประชาสัมพันธ์สร้างจิตสำนึกในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
10	มีผลการดำเนินงานเสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้าน/ชุมชนในพื้นที่	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11	มีผลการดำเนินงานเสริมสร้างภูมิคุ้มกันแก่นักเรียนนักศึกษา ในสถานศึกษา ในพื้นที่	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
12	มีผลการจัดระเบียบสังคม การตรวจตราสถานบันเทิง/สถานบริการ และสถานที่อื่น ๆ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
13	เปิดโอกาสให้ผู้ที่หลงผิดที่กลับตัวได้ เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของภาครัฐ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามเพื่อการวิจัยชุดนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา
2. แบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล
 - ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อ ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา
 - ตอนที่ 4 ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา
 - ตอนที่ 5 การเสนอแนะ แนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา เป็นคำถามปลายเปิดสามารถแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะได้ (ถ้ามี)
3. คำตอบทุกข้อและข้อมูลทุกประเด็นในแบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้ ผู้ทำวิจัยถือเป็นความลับและใช้ในการทำวิจัยในครั้งนี้อย่างเดียว
4. กรุณาอย่าเขียนชื่อลงในแบบสอบถามเพื่อการวิจัย และกรุณาตอบคำถามให้ครบทุกข้อและสอดคล้องกับความเป็นจริงของท่าน
5. ผลที่ได้รับจากแบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา

ขอขอบคุณอย่างสูงในการให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

ส.ต.ต.สรารุช อุทธิยั้ง

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชานโยบายสาธารณะ
 คณะรัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1. เพศ

- () ชาย () หญิง

2. อายุ

- () ไม่เกิน 30 ปี () 31-40 ปี () 41-50 ปี
() 51-60 ปี () 61 ปี ขึ้นไป

3. ศาสนา

- () พุทธ () คริสต์ () อิสลาม
() อื่นๆ (ระบุ).....

4. วุฒิการศึกษา

- () ต่ำกว่ามัธยมศึกษา () มัธยมศึกษา () อนุปริญญา
() ปริญญาตรี () สูงกว่าปริญญาตรี

5. อาชีพ

- () เกษตรกร () รับจ้าง () รับราชการ
() พนักงานรัฐวิสาหกิจ () อื่น ๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 2 นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล

คำชี้แจง จากคำถามในแต่ละข้อ กรุณาตอบคำถามตามระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลอยู่ในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับระดับการปฏิบัติตามความคิดเห็นของท่าน ตามหลักเกณฑ์ดังนี้

- 5 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมากที่สุด
4 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมาก
3 หมายถึง ระดับการปฏิบัติปานกลาง
2 หมายถึง ระดับการปฏิบัติน้อย
1 หมายถึง ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

ข้อที่	นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
1	ความชัดเจนของนโยบาย ปัญหาเสพติดเป็น “วาระแห่งชาติ” ที่ทุกคนต้อง ร่วมกันแก้ไขปัญหา					
2	นโยบายมีความชัดเจนทำให้ผู้ปฏิบัติทำตามได้ง่าย					
3	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องติดตามผลและประเมิน การปฏิบัติงานเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง					
4	ความเข้าใจในนโยบาย มีการปราบปรามจับกุมและบังคับใช้กฎหมายอย่าง เคร่งครัด					
5	ผู้เสพคือผู้ป่วยที่ต้องได้รับการบำบัดรักษา ให้กลับมา เป็นคนดีของสังคม					
6	นโยบายมีความเข้าใจได้ง่าย ชัดเจน					
7	มีหน่วยงานรับผิดชอบหน้าที่หลักในแต่ละด้านอย่าง ชัดเจน					
8	นโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้ นโยบายมีแผนงาน/มาตรการ/วัตถุประสงค์ ที่ชัดเจน					
9	สามารถนำนโยบายไปปฏิบัติได้ตรงตามวัตถุประสงค์					
10	ทุกภาคส่วนร่วมกันขับเคลื่อนการปฏิบัติอย่างเข้มแข็ง					
11	นโยบายสามารถวัดผลได้ นโยบายมีขั้นตอนในการปฏิบัติงานครอบคลุมทุกด้าน					
12	มีการติดตามวัดผล และประเมินผลนโยบายอย่าง ชัดเจน และต่อเนื่อง					

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา

คำชี้แจง จากคำถามในแต่ละข้อ กรุณาตอบคำถามตามระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับการ
การปฏิบัติตามปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและ

ปราบปราม ยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา อยู่ในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย

✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับระดับการปฏิบัติตามความคิดเห็นของท่าน ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

5 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมากที่สุด

4 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมาก

3 หมายถึง ระดับการปฏิบัติปานกลาง

2 หมายถึง ระดับการปฏิบัติน้อย

1 หมายถึง ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

ข้อที่	นโยบายการป้องกัน และปราบปราม ยาเสพติดไปปฏิบัติ	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
1	<u>การสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน</u> รณรงค์กระตุ้นจิตสำนึก และเสริมสร้างพลังสังคม/ ชุมชน ให้ตระหนักถึงปัญหายาเสพติด					
2	สร้างความเข้มแข็งให้กับหมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อป้องกัน เฝ้าระวังและแก้ไขปัญหายาเสพติด					
3	ส่งเสริมการรวมกลุ่มภาคประชาชน/ประชาสังคม เพื่อเป็นกลไกป้องกันยาเสพติด					
4	พัฒนาการบริหารจัดการภาคชุมชน และสนับสนุนจาก ภาครัฐ ในการป้องกันและเฝ้าระวังยาเสพติด					

ข้อที่	นโยบายการป้องกัน และปราบปราม ยาเสพติดไปปฏิบัติ	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
5	ความรุนแรงของปัญหายาเสพติดในพื้นที่ลดลง หรือสามารถควบคุมได้ในระดับหนึ่ง					
6	จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีปัญหายาเสพติดในพื้นที่ลดลง หรือสามารถควบคุมได้ในระดับหนึ่ง					
7	การแก้ไขปัญหามั่วเสฟ/ผู้ติด รณรงค์ ประชาสัมพันธ์เพื่อนำผู้เสฟ/ผู้ติดยาเสพติด เข้ารับการบำบัดรักษาในระบบสมัครใจ					
8	มีสถานบำบัดรักษายาเสพติดเพียงพอ เช่น โรงพยาบาล สาธารณะสุข หรือค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรม					
9	จำนวนผู้เสฟ/ผู้ติดยาเสพติดลดลง หรือสามารถควบคุมได้ในระดับหนึ่ง					
10	มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องติดตามดูแลผู้เสฟ/ผู้ติดยาเสพติด ที่ผ่านการบำบัดฟื้นฟูเป็นประจำ					
11	การสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน ดำเนินการสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกันยาเสพติด ในสถานศึกษา					
12	จัดกิจกรรมเสริมป้องกันยาเสพติดในสถานศึกษา					
13	มีการให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องยาเสพติด ในสถานศึกษา					
14	เฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงของเยาวชน นอกสถานศึกษา					
15	มีการเสริมสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับยาเสพติด เป็นอย่างดี					
16	เสริมสร้างความเข้มแข็ง ป้องกันยาเสพติดในสถานประกอบการ เช่น โรงงานอุตสาหกรรม ฯลฯ					

ข้อที่	นโยบายการป้องกัน และปราบปราม ยาเสพติดไปปฏิบัติ	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
17	การปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย ข่าวสารต่าง ๆ สามารถชี้แนะและเป็นแนวทางในการ ปราบปรามจับกุมผู้เสพ และผู้ค้ายาเสพติดได้					
18	เร่งรัดปราบปรามทำลายเครือข่ายการค้ายาเสพติด เพื่อลดบทบาทและอิทธิพลของเครือข่าย					
19	ขยายผลจากผู้เสพไปยังผู้ค้าในระดับต่าง ๆ และ สามารถติดตามจับกุมผู้ค้าได้					
20	ปราบปรามจับกุมกลุ่มผู้ค้ายาเสพติดในระดับต่าง ๆ ได้ผลเป็นที่พอใจในระดับหนึ่ง					
21	เร่งรัดป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่ หรือในที่ดิน ที่มีการปลูกพืชเสพติด					
22	ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้ทราบถึงผลการ ปราบปรามยาเสพติดเพื่อให้ประชาชนตระหนักถึง ความเข้มงวดของภาครัฐ					
23	การร่วมมือระหว่างประเทศ ประสานงานเชิงนโยบายกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อร่วมมือป้องกันและปราบปรามยาเสพติด					
24	ประเทศเพื่อนบ้านให้ความร่วมมือป้องกันและแก้ไข ปัญหาเสพติด ในระดับหนึ่ง					
25	การสกัดกั้น วางแนวทางสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดน ที่ปรากฏข่าวสารว่ามีการลักลอบนำเข้ายาเสพติด					
26	พัฒนาประสิทธิภาพการสกัดกั้นยาเสพติดตามแนว ชายแดนที่เป็นจุดหรือพื้นที่นำเข้ายาเสพติด					

ข้อที่	นโยบายการป้องกัน และปราบปราม ยาเสพติดไปปฏิบัติ	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
27	รวมตรวจลาดตระเวนตามแนวชายแดน ระหว่าง เจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยและฝ่ายประเทศเพื่อนบ้าน					
28	สกัดกั้นการลักลอบนำเข้ายาเสพติดตามด่านพรมแดน หรือจุดจอดเรือหรือริมฝั่งแม่น้ำได้ผลในระดับหนึ่ง					
29	จับกุมผู้ต้องหาลักลอบนำยาเสพติดเข้าประเทศ ได้ผล ในระดับหนึ่ง					
30	การบริหารจัดการ จัดตั้งศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดหรือศูนย์ ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดในทุกระดับ					
31	หน่วยงานมีการบริหารจัดการเพื่อให้ขับเคลื่อนตาม นโยบายยาเสพติดไปพร้อมกัน					
32	แก้ไขปัญหายาเสพติดโดยให้หน่วยงานในพื้นที่วางแผน และกำหนดเป้าหมายตามสภาพที่เกิดขึ้น					
33	ยกระดับงานข้อมูลการข่าว เพื่อเป็นเครื่องมือในการ แก้ไขปัญหาและกำกับติดตามการดำเนินงาน					
34	จัดตั้งการบริหารจัดการเฉพาะกิจในพื้นที่ที่มีระดับ ปัญหาเสพติดมากเป็นพิเศษ					
35	ระบบกำลังพลของทุกหน่วย มีความสามารถรองรับ การปฏิบัติงานด้านยาเสพติดได้					
36	บริหารจัดการโดยใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งของการแก้ไขปัญหา และส่วนกลางเป็นผู้สนับสนุน					

ตอนที่ 4 ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติใน
อำเภอปง จังหวัดพะเยา

คำชี้แจง จากคำถามในแต่ละข้อ กรุณาตอบคำถามตามระดับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับ
ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง
จังหวัดพะเยา อยู่ในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับระดับการ
ปฏิบัติตามความคิดเห็นของท่าน ตามหลักเกณฑ์ดังนี้

5 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมากที่สุด

4 หมายถึง ระดับการปฏิบัติมาก

3 หมายถึง ระดับการปฏิบัติปานกลาง

2 หมายถึง ระดับการปฏิบัติน้อย

1 หมายถึง ระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
1	การลดความรุนแรงของปัญหายาเสพติด มีผลการจับกุมยาเสพติดอย่างเคร่งครัด					
2	ความรุนแรงของปัญหายาเสพติดลดลงหรือควบคุมได้ ในระดับที่พอใจ					
3	หมู่บ้าน/ชุมชนที่ประสบปัญหายาเสพติดมีสถิติของ ปัญหายาเสพติดที่ลดลงหรือควบคุมได้ในระดับที่พอใจ					
4	การสร้างเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน มีการจัดตั้งศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดในแต่ละ ระดับ					
5	มีการประชุมเร่งรัดติดตามผลการดำเนินงานอย่าง ต่อเนื่อง					

ข้อ ที่	ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกัน และปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ	ระดับการปฏิบัติ				
		ดีที่สุด	บ.ม.	ง.บ.บ.	น.ด.	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
6	มีการจัดสรรหรือได้รับการสนับสนุนงบประมาณ ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด					
7	ประชาชนส่วนใหญ่มีความเชื่อมั่นและศรัทธาในการ ดำเนินงานของส่วนราชการหรือหน่วยงาน					
8	ประชาชนส่วนใหญ่ร่วมมือในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาเสพติด					
	<u>การสร้างความยั่งยืนในการแก้ไขปัญหา ระยะยาว</u>					
9	มีผลการรณรงค์ประชาสัมพันธ์สร้างจิตสำนึกในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างต่อเนื่อง					
10	มีผลการดำเนินงานเสริมสร้างความเข้มแข็งของ หมู่บ้าน/ชุมชนในพื้นที่					
11	มีผลการดำเนินงานเสริมสร้างภูมิคุ้มกันแก่นักเรียน นักศึกษา ในสถานศึกษา ในพื้นที่					
12	มีผลการจัดระเบียบสังคม การตรวจตราสถานบันเทิง/ สถานบริการ และสถานที่อื่น ๆ					
13	เปิดโอกาสให้ผู้ที่หลงผิดที่กลับตัวได้ เข้าร่วมกิจกรรม ต่าง ๆ ของภาครัฐ					

ตอนที่ 5 การเสนอแนะ แนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกัน

และปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา

คำชี้แจง จากคำถามในแต่ละข้อ ท่านสามารถแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ
แนวทางการพัฒนาประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปราม
ยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา (ถ้ามี)

1. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับนโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล

.....

.....

.....

.....

.....

2. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายการ
ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา

.....

.....

.....

.....

.....

3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและ
ปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา

.....

.....

.....

.....

.....

*** ขอขอบคุณทุกท่าน ที่กรุณาตอบแบบสอบถาม ***

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย
ประสิทธิผลการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์ชุดนี้ ใช้สัมภาษณ์ผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย ผู้บริหาร และคณะทำงานสำนักงานศูนย์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดระดับอำเภอ หรือตัวแทน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

1. ตำแหน่ง / สถานะ

☐ ผู้บริหาร	☐ เจ้าหน้าที่
------------------------------------	--------------------------------------
2. เพศ

☐ ชาย	☐ หญิง
------------------------------	-------------------------------
3. อายุ

☐ ไม่เกิน 30 ปี	☐ 31-40 ปี	☐ 41-50 ปี
☐ 51-60 ปี	☐ 61 ปี ขึ้นไป	
4. นับถือศาสนา

☐ พุทธ	☐ คริสต์	☐ อิสลาม
☐ อื่นๆ (ระบุ).....		
5. วุฒิการศึกษา

☐ ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	☐ มัธยมศึกษา	☐ อนุปริญญา
☐ ปริญญาตรี	☐ สูงกว่าปริญญาตรี	

6. ระยะเวลาอาศัยอยู่ในพื้นที่

- () ไม่เกิน 5 ปี () 6-10 ปี () 11-15 ปี
 () 16-20 ปี () 21 ปี ขึ้นไป

7. ท่านเคยเข้ารับการอบรมความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด

- () เคยเข้ารับการอบรม () ไม่เคยเข้ารับการอบรม

ตอนที่ 2 นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล

นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาลเป็น “วาระแห่งชาติ” ทุกภาคส่วนต้องร่วมกัน
 ดำเนินการ เป็นอย่างไร

1) ความชัดเจนของนโยบาย เป็นอย่างไร

.....

2) ความเข้าใจในนโยบาย เป็นอย่างไร

.....

3) นโยบายสามารถนำไปปฏิบัติได้ เป็นอย่างไร

.....

4) นโยบายสามารถวัดผลได้ เป็นอย่างไร

.....

ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา เป็นอย่างไร

.....

.....

1) การสร้างพลังสังคม/พลังชุมชน เป็นอย่างไร

.....

2) การแก้ไขปัญหาผู้เสพ/ผู้ติด เป็นอย่างไร

.....

3) การสร้างภูมิคุ้มกัน/ป้องกัน เป็นอย่างไร

.....

4) การปราบปราม/บังคับใช้กฎหมาย เป็นอย่างไร

.....

5) การร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นอย่างไร

.....

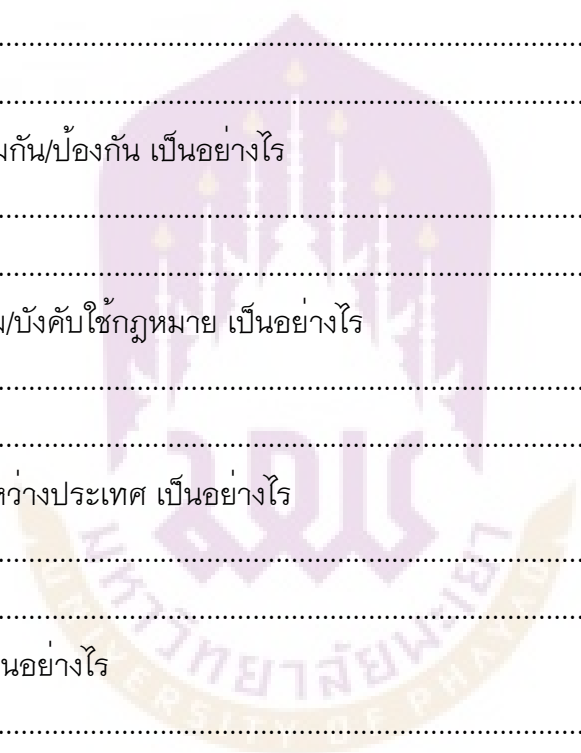
6) การสกัดกั้น เป็นอย่างไร

.....

7) การบริหารจัดการ เป็นอย่างไร

.....

.....

ตอนที่ 4 ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติใน
อำเภอปง จังหวัดพะเยา เป็นอย่างไร

.....
.....

1) ด้านการลดความรุนแรงของปัญหายาเสพติด เป็นอย่างไร

.....
.....

2) ด้านการสร้างเชื่อมั่นให้แก่ประชาชน เป็นอย่างไร

.....
.....

3) ด้านการสร้างควมยั่งยืนในการแก้ไขปัญหาระยะยาว เป็นอย่างไร

.....
.....

ตอนที่ 5 แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
ไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา เป็นอย่างไร (ถ้ามี)

1) นโยบายด้านยาเสพติดของรัฐบาล

.....
.....

2) ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไป
ปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา

.....
.....

3) ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง
จังหวัดพะเยา

.....
.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	สรารุช อุทธิยัง
วัน เดือน ปี เกิด	9 มีนาคม 2534
สถานที่เกิด	สถานีอนามัยบ้านใหม่ร่องเอี่ยน หมู่ที่ 8 ตำบลปง อำเภอปง จังหวัดพะเยา
วุฒิการศึกษา	ร.บ. (รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยแม่โจ้, จังหวัดเชียงใหม่
ที่อยู่ปัจจุบัน	เลขที่ 125 หมู่ที่ 8 ตำบลปง อำเภอปง จังหวัดพะเยา 56140
ผลงานตีพิมพ์	สรารุช อุทธิยัง (ผู้บรรยาย). (25 เมษายน 2563). ประสิทธิภาพการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในอำเภอปง จังหวัดพะเยา. ในการประชุม วิชาการบัณฑิตศึกษารั้งที่ 6 (หน้า 999-1011). พะเยา: กองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา

308106467